WIJ
Vlaams Nationaal Weekblad
23e JAAR — Nr 18 — DONDERDAG 5-5-1977 — 16 fr

De VU en het formatieberaad

Gisteren woensdag, twee en half weken na de verkiezingen, stond het formatieberaad nog bij zijn uitgangspunt. Ternauwernood was er enige klaarheid gekomen in de toestand, zoals hij zich reëel voordoet. De twee grote knelpunten tekenden zich dan toch af : de sociaal-ekonomische situatie in deze krisistijd en de gemeenschapsproblemen, beide op mekaar inspelend. Iedereen is het er wel over eens dat deze knelpunten slechts kunnen aangepakt worden door een stevige regering.
De mogelijkheden tot het vormen van zo'n regering zijn niet talrijk. Een rooms-rode koalitie zou het land waarschijnlijk wel de syndikale vrede waarborgen, maar is niet opgewassen tegen de gemeenschapsproblemen.
Een klassieke driepartijen-formule lijkt niet haalbaar en is overigens vanuit Vlaams standpunt allerminst te wensen ; Vlaanderen heeft niets te verwachten van een heruitgave van de regering Leburton. Een rooms-liberale koalitie zou over geen meerderheid beschikken in de Franse kultuurraad.
Er zijn geen tien oplossingen. Als men het ernstig meent met het vormen van een stevige regering, moet men ook de konsekwenties van deze optie aanvaarden. Bijna twintig dagen na de verkiezingen rees echter nog steeds de vraag naar wat de formateur eigenlijk en naar wat de CVP uiteindelijk wilden.

Het beleid van de heer Tindemans is trouwens zeer aanvechtbaar. Hij zou liefst anderen de kastanjes uit het vuur laten halen. Men kan zich niet ontdoen van de indruk, dat hij zich laat drijven op zijn persoonlijke mening. Hij heeft zijn wrevel tegenover de federalisten niet kunnen verbergen. Zijn onverholen voorkeur voor een klassieke driepartijen-formule heeft hem belet volgens het klassiek maar degelijk recept naar een oplossing te zoeken : door zélf te zorgen voor de basistekst van een regeerakkoord en door die tekst dan voor te leggen aan alle mogelijke partners.
De Volksunie volgt in deze lastige periode een konsekwente lijn. Reeds vóór de verkiezingen heeft ze gezegd in welke omstandigheden ze bereid was om verantwoordelijkheid te nemen. Ze blijft trouw aan deze gedragslijn ; ze weigert niet om mee te werken. De heer Tindemans heeft het echter bij het verkeerde eind wanneer hij het er zou op aanleggen dat Vlaamse troeven verspeeld worden in schijngevechten en berekende partijpolitieke operaties. De Volksunie heeft zich in de voorbije verkiezingsstrijd de enige Vlaamse waarborg genoemd. Ze blijft daaraan trouw. Ze is beschikbaar voor een beleid, dat een grondige en eerlijke hervorming van de staat omvat en dat het einddoel van de Vlaamse Beweging binnen het bereik brengt. Ze is echter niet bereid een gratis nummertje weg te geven in een formatiecircus. **tvo**

U leest deze week

- Een nieuwe Belgische stad ! ..... p. 3
- Sluit de baas zichzelf uit ? ..... p. 3
- De ABOS-taalkaders van Van Elslande ..... p. 5
- VU-provincieraadslijsten in Brussel-Halle-Vilvoorde ..... p. 12
- Een zilveren zangfeest ..... p. 13
- Merelbeke schrapt De Saegerlaan ..... p. 14
- Vlaanderen blijft betogen tegen A-wegen ..... p. 15
- Interview met notaris Paul Daels : 20 jaar VVB ..... p. 18-19
- Interview met Prof. Willy Desaeyere, ... p. 24

VUJO op straat voor arbeid

Een vijfhonderdtal Volksuniejongeren kwamen vorige zaterdag in Aalst - ter gelegenheid van het « feest van de arbeid » op straat achter de slogan : « arbeid is ons recht ».
De regeringspolitiek die nalaat de jeugdwerkloosheid krachtdadig te bestrijden, werd scherp aangeklaagd.

Op een meeting pleitten Maurits Coppieters, Germain De Rouck en Johan Sauwens — voorzitter van de VU-jongeren — voor een nieuw « plan van de arbeid ».

Meer nieuws op blz. 9.

KOKENDE KOFFIE

Ik schrijf je dit briefje, dio Genes, om je te feliciteren voor je raak artikel in «Wij» van 21 april.
Het doet me plezier dat mijn gevoelens ook nog elders naar de oppervlakte borrelen, gelijk kokende koffie. Als je 43 bent, bekijk je dit Vlaanderen ook lucieder, zie je de ravage van zoveel jaren volksverlakkerij. Je weet wat nog kan en niet kan, maar je weet verdomd goed wat zou moeten. En dan ben je ook nog bereid dagen voor de verkiezingen honderden bellen te proberen en honderden lieve gezichten te bekoren met je beste opgepoetste glimlach. Want iedereen is geen geboren verkoper, nietwaar. Al die lieve gezichten stemmen je hoopvol, te hoopvol misschien. Dan komt de avond van 17 april, na een ganse dag telwerk. Is dit Vlaamse volk de inspanning van zijn 15 % zwoegers waard? Een week later ben je er nog niet over heen. Je denkt aan verleden en toekomst. En dan lees je dio Genes, en je denkt aan de duizenden in Vlaanderen die met datzelfde gevoel zitten. Heeft de massa van ons volk de slavernij in de genen zitten?
Ergens is er zelfvernietiging door middelmatigheid bij dit volk aanwezig. Je denkt aan je eigen kleine leven, aan je toekomst, aan je steunende vrouw en aan je groter wordende kinderen die het ook al allemaal zo duidelijk zien: 43 jaar zonder omkijken, zonder twijfel, altijd recht door zee. En nu, 17 april 1977, voor de eerste maal de kapitale vraag: is dit volk het waard?

R.H., Wilsele

MET DE DUIVEL

Op de strijdplaatsen (Brussel en sommige taalgrenskantons, Voeren uitgesloten) gaat de VU nog steeds vooruit. Dit wil zeggen dat er steeds een strijdgeest moet gehandhaafd blijven. Daar is wel veel van verloren gegaan.

Daar waar de VU zich duidelijk voor plaatselijke problemen ingezet heeft is de verkiezing zeer lonend geweest. Kijk naar Limburg. Van het eerste ogenblik af heeft de VU zich ingezet tegen de A-24. Dat de VU op andere plaatsen (zie Antwerpen, duwvaartkanaal, luchthaven) slechts schoorvoetend meedeed aan het verzet tegen milieuschendende plannen vergeet de kiezer niet gemakkelijk.
Zolang de VU voor de gewone man moeilijk te verstane standpunten inneemt zullen wij deze kiezer niet bereiken. Ik doel hier duidelijk op de houding tegenover de vakbonden. Ik wil hier vooraf zeggen dat ik het standpunt van de VU terzake wel deel. Ik was ook niet akkoord met de stakingen maar heb steeds uit propagandistische overwegingen, zonder deze akties goed te keuren, ze toch gebruikt om tegen de regering te ageren. Dit heeft de VU niet gedaan en dat verstaat de gewone man niet.
Voorzitter Schiltz hekelde het feit dat sommige partijen hun programma met de computer samengesteld hebben. Dit is juist, maar zij hebben er mee gewonnen ook. En vermits hij «met de duivels» zijn programma wil realizeren, zie ik niet goed in waarom hij op dit gebied niet wat minder principieel is.

H.D.M., Schilde

GASTARBEIDERS

Ik heb kennis genomen van het VU-verkiezingsprogramma. Tot mijn grote teleurstelling stelde ik vast dat niemand van de VU met één woord repte over de zogenaamde gastarbeiders, die met dichte drommen naar onze stempellokalen trekken.
Daarbij profiteren zij van onze sociale voordelen en verpesten Brussel, zodat in sommige wijken onze huizen in waarde verminderen en wij uiteindelijk zelf gedwongen zijn te verhuizen naar een rustige buurt.
Hierbij vernemen wij eveneens dat 42,6 % van de werklozen te Brussel vreemdelingen zijn. Dat de 2 grote syndicaten daarover zwijgen verstaan we, daar deze mensen goede kliënten zijn van de ziekenfondsen en syndicaten.
Tot slot wil ik nog vragen: «Wat kost aan de Belgen het onderwijs van hun kinderen?»

J.L., Brussel

Red. - We willen, zonder op de grond van de zaak in te gaan, er toch even op wijzen dat het vorig adres van ons sekretariaat gelegen was in een gastarbeidersbuurt en dat we de sfeer er stukken menselijker vonden dan in inheemse frankofone wijken van de hoofdstad!

MENINGSVERSCHILLEN

Geregeld stel ik vast dat bepaalde mensen via ons weekblad met een hoop geleerde woorden elkaar duchtig in het haar zitten. Om maar een geval te vernoemen; zo las ik enkele weken terug, iemand was zeer verontwaardigd omdat «TAK» voor de woning van Tindemans had gemanifesteerd. Het deed hem denken aan de oorlogse «Witte brigade». Waarop onze TAK-schrijver replikeerde dat het wel zijn reden zal gehad hebben, wanneer de «Witte» voor zijn deur kwamen roepen.

Het staat als een paal boven water dat er hier al een generatieverschil is en beiden blijk geven van ongezond verstand. De een kan het verleden niet vergeten en de ander kan het niet voorstellen. Het is zelfs mogelijk dat beiden koude voeten leden voor de Vlaamse zaak, nochtans misbruiken ze onze «Wij» om elkaar uit te kafferen.
Er is een Vlaamse beweging, en waar beweging is bestaat er kans iets mis te lopen, volgens uw persoonlijke optie natuurlijk. Laat ons nog wat hoop stellen in onze leiders, ze doen het op enkele na voortreffelijk. Denk maar eens aan de naoorlogse «Come-back». Als men tweedracht niet kan vermijden, kan men nog altijd één goede daad stellen, dat is zich onttrekken van alles wat met de zaak te maken heeft.

H.V.d.B., Borsbeek.

TINDEMANS' ALIBI

Het is geenszins de bedoeling geweest van formateur Tindemans om tot een akkoord te komen over het probleem Brussel met de communautaire partijen. In werkelijkheid heeft hij getracht een alibi te zoeken om de communautaire problemen nog maar eens op de lange baan te kunnen schuiven. Donderdag 28 april stelt hij schriftelijk een reeks vragen aan voorzitters Schiltz en Defosset (FDF). De dag daarop tegen de middag wenst hij reeds een formeel antwoord. Een ongewoon korte tijd, zou ik zeggen. Voorts zou volgens Tindemans een eventueel communautair akkoord ten laatste op 12 mei moeten zijn bereikt. Stellen wij dat op maandag 2 mei met die moeilijke onderhandelingen zou kunnen zijn begonnen. 11 dagen had men dan de tijd om tot een overeenkomst te komen. Wat zou dat kunsten vliegwerk geworden zijn! VU-voorzitter Schiltz stelde dan ook wijselijk voor de onderhandelingen te beperken tot de krachtlijnen van een beginselakkoord. Een zeer redelijk voorstel. Tindemans verklaarde echter plots geen belangstelling meer te hebben voor de VU en het FDF. Hij had zogezegd een test uitgevoerd en die was negatief uitgevallen. Tindemans heeft echter geen ogenblik de intentie gehad om serieus te praten met onze partij. Hij wil absoluut zijn opzet: een klassiek driepartijenkabinet — dus met katolieken, socialisten en liberalen — vormen, doorzetten. Zijn maneuver van de voorbije week heeft alleen tot doel de Vlaamse CVP-kiezers zand in de ogen te strooien. Het enige antwoord van de VU kan volgens mij zijn: de Vlaams-nationalistische strijd radikalizeren. Onze mandatarissen moeten nu — om de rechten van de Vlamingen veilig te stellen — een harde en onwrikbare politiek gaan voeren.

F.D., Antwerpen

ADERLATING

Meer dan ooit hebben de Vlamingen gekozen voor de aderlatlng. Aderlating die door de «Wonderdokters van de CVP» kwistig zal toegepast worden op Vlaanderen om de zusterpartij, de Nothombisten, de Belgen van het zuiden en van la capitale toe te laten te leven zoals God in Frankrijk. Wel bekome het u Honoré de Verdwaasde. Het is aan de Volksunie Honoré met de neus op de overgehevelde miljarden te drukken. Nog een woord over onze «sterke» munt, W. Declerq. Binnenkort gaan we «met een kruiwagen vol van die sterke» munt naar de winkel om uit te wisselen tegen een handvol winkelwaar! De rode-rozen-zwaaiers hebben ons de «biefstek» beloofd! Welke arbeider loopt er gevaar zich te verslikken in dat al bijna 100 jaar beloofde vlees?

M.C., Tervuren.

LES, FOUTEN EN NAKAARTEN?

De verkiezingen die zojuist voorbij zijn, waren welbepaald «voor of tegen abortusmoord». Vooral dit laatste element heeft grote invloed uitgeoefend op de kiezers. Vooreerst staat als 'n paal boven water dat 95 % van onze bevolking toch kristelijk wil begraven worden. De liberalen hebben zich het sterkst aangesteld als voorstanders voor «abortusmoord». Nu er te kiezen of te delen was betreffende dat godsdienstig punt zijn vele kiezers uit hun rangen weggevlucht.

P.V.C., St.-Pieters-Woluwe

LENNEKE MARE

Zaterdag 23 april moest de jaarlijkse bedevaart ter verering van Lenneke Mare gehouden om 15 uur.
Ditmaal werd nog eens deze schone Vlaamse bedevaart gediscrimineerd. Van 14 u. 30 tot 15 u. 50 moest een huwelijksinzegening van Franstalige oude vrienden van de Fransdolle pastoor-deken plaatsgrijpen, om 16 u. gevolgd door 'n tweede dergelijke huwelijksplechtigheid. De trouwers en hun families, die van St.-Gillis-Brussel zijn, stonden erbij te lachen, terwijl de bedevaarders (600-700 mensen) niet konden begrijpen hoe zulk schandaal mogelijk en toegelaten werd.
Vele van de bedevaarders stelden zich de vraag of onze kerken en kapellen hier moeten gaan dienen om veel geld te kloppen en om tegelijkertijd de Vlaamse bedevaarders nog eens wat meer te laten tergen.

P.V.C., St.-Pieters-Woluwe

NIET EEN, MAAR TWEE

In «Wij» van 28 april jl. schrijft een van uw redakteurs dat ik een Franstalig diplomaat benoemd heb als direkteur-generaal van de politiek, zeggende dat dit een sleutelpositie is en dat ik hier een Vlaamse personaliteit had moeten benoemen.
Ik moge hierbij twee opmerkingen maken:
1. Er werd helemaal geen benoeming gedaan, maar een aanstelling ad interim (te voorlopigen titel) in afwachting dat de lange administratieve procedure voor de benoeming van *twee* direkteurs-generaal voor de politiek zou afgewerkt zijn.
2. Er zijn inderdaad sedert enige tijd *twee* direkteurs-generaal in de direktie-generaal van de politiek, 'n Nederlandssprekende en 'n Fransspreken-de. De Nederlandssprekende is de heer Van Den Bloock. In de Fransprekende post werd nu inderdaad de heer de Bassompierre als interimaris aangeduid.

R. Van Elslande

brief van de redaktie

Brussel, 4 mei 1977

Waarde lezer(es),
Vanuit het redaktievenster hebben wij een uitzicht op het Barrikadenplein en de gevleesde rug'van dokter Vesalius. Hij staat er omgeven van vijf grote struiken paarse bloemen. Een kleur die past bij de ernst van deze man. Met de lente die deze bloemen deed openspatten is ook het leven in en rond Vlaanderen begonnen. Het voorbije week-einde was één bruisend leven. Dat gaat dan zo: een redakteur holde naar Rijsel om er het jaarboek "De Franse Nederlanden" te helpen dopen. Ondertussen stevende een ander redakteur naar Limburg om er een kijkje te nemen ten huize van een nieuw kamerlid, en de jonge burgemeester van Bree aan het werk te zien. En de thuiswacht op de redaktie niet vergeten, die Tindemans op de voet volgt want de nieuwe regering is nog niet uit de farde...
En 's anderendaags ei zo na vergeten dat de VUJO op stap gaat in Aalst...
en dat de VVB 20 jaar bestaat en je konfrontatie op tv niet mag missen...
en dat je tuin dringend je tussenkomst nodig heeft of de zomer van 1977 wordt er een zonder bloemen, en dat zou toch zonde zijn...

Wij

WIJ
Vlaams Nationaal Weekblad

Uitgave van het Vlaams Pers-, Radio- en TV-Instituut v.z.w.

Opstel en samenstelling: het komitee van redakteurs (R. Corty, H. De Schuyteneer, M. Van Liedekerke, T. Van Overstraeten)

Alle stortingen voor abonnementen, publiciteit en redaktie op prk. 000-0171139-31 van «WIJ», Barrikadenplein 12, 1000 Brussel. (Tel. 02/219.49.30)

Jaarabonnement	500 fr.
Halfjaarlijks	300 fr.
Driemaandelijks	150 fr.
Steunabonn.	1.000 fr.
Losse nummers	16 fr.

Verantw. uitg.: Hugo Schiltz, Te Couwelaerlei 134, 2100 Deurne.

37 VU-parlementsleden vertolken de stem van 560.000 kiezers

De Volksunie heeft haar positie als derde partij in Vlaanderen bevestigd en verstevigd. Dat blijkt nu duidelijk uit de samenstelling van de VU-frakties in kamer en senaat. Door de grillen van het kiesstelsel heeft de partij in de kamer twee zetels moeten prijsgeven, en telt de VU-fraktie nu 20 volksvertegenwoordigers.

In de senaat daarentegen zal de VU, na de nationale koöptatie vandaag, donderdag, één zetel meer in de wacht slepen, en in deze hoge vergadering tellen wij dan 17 senatoren. De globale verlies- en winstsom is dus: in het totaal een zetel kwijtgespeeld in het parlement: 37 parlementsleden.

Deze slotsom dient bovendien geplaatst te worden tegenover de stemmen-cijfers. Het potentieel verliès van de VU bedraagt minder dan één tiende van een procent: nl. 0,07 t.h.: nog 10,13 t.h. van het globaal aantal uitgebrachte stemmen.

Het aantal kiezers dat VU stemde is nochtans toegenomen: 23.500 stemmen méér dan in '74, zodat de VU nu om en bij de 560.000 kiezers telt.

De Vlaamsnationale fraktie is nu onomstootbaar de derde belangrijkste in Vlaanderen, na de CVP en de BSP. De VU telt nu 85.000 kiezers meer dan de liberale partij. Waarmee het duidelijk is dat de Vlaamsnationale kiezers zich niet hebben laten overdonderen door het Tindemanseffekt. In het parlement zullen de VU-ers meer dan ooit de stem van ruim een half miljoen Vlaamsnationalisten vertolken. Door de verruiming en verjonging van de partijrangen werd bereikt dat in verschillende arrondissementen van Vlaanderen het kiezerspubliek van de VU sterk is aangegroeid. Dat de VU de enige Vlaamse waarborg is om spoedig het tweeledig federalisme te realiseren wordt voor steeds meer mensen duidelijk.

Maar dat de VU ook een origineel en vooruitstrevend sociaal-ekonomisch programma heeft moet in de komende jaren op het politieke forum met nog meer aandrang verduidelijkt worden. Diegenen die hoopten en beweerden dat de Vlaamsnationale partij na verloop van tijd zou wegkwijnen of doodbloeden, blijven met hun wensdromen zitten.

Om voor Vlaanderen zelfbestuur te verkrijgen en de ontvoogde Vlaamse maatschappij sociaal en demokratisch uit te bouwen is de VU als volks-unie duidelijk aangewezen.Alleen de VU spreekt zich op dit ogenblik kategoriek en ondubbelzinnig uit tegen een voor Vlaanderen fatale drieledige gewestvorming. De VU-frakties hebben de zware opdracht om voor Vlaanderen een hoopvolle toekomst veilig te stellen.

Sluit de baas zichzelf uit?

(pdb) — Bij Boel in Temse staat de boel op zijn kop. Sedert januari heerst er weer onafgebroken spanning op de scheepswerven aan de Schelde. Het sociale konflikt ging naar zijn hoogtepunt toe toen de direkties van Cockerill in Hoboken en Boel in Temse ermee dreigden de arbeiders uit de fabriek te sluiten. In Hoboken begonnen de arbeiders toen zelf een staking; in Temse lieten zij zich uitsluiten. Daar sluit de direkteur dus de fabriekspoort voor de arbeiders die dan op hun beurt de bedienden de toegang tot het werk verhinderen.

Daarmee beleven wij één van die zeldzame uitsluitingen in ons land. Uitsluiting, of lockout, waarbij de baas een groep van het personeel of het gehele personeel tijdelijk de toegang tot het werk ontzegt, komt zo zelden voor dat je er haast nooit wat over leest en dat als je er wat wil over lezen je er maar weinig over vindt. En dat zeker niet in een wettelijke regeling.

Zoals ons land ook geen wettelijke regeling heeft van het stakingsrecht. Wel kennen wij een feitelijke vrijheid van staken. En van die vrijheid heeft elk zijn eigen interpretatie. Zowel de patroonsverbonden, als de vakbonden, als harde vakbondskernen, e.a. Elk handelt dan ook volgens zijn eigen overtuiging. En zo botsen de tegengestelde meningen. Waarbij de groep die het meest macht heeft, de kans krijgt dat zijn recht het recht wordt.

Deze dagelijkse latente en meestal individuele machtsstrijd barst af en toe uit in konflikten. Deze bewegen zich tussen enkele schaarse wettelijke bakens. Zo is het stakingsrecht, zonder het evenwel te noemen, sedert 1921 erkend door de wet op de vrijheid van vereniging. Deze wet erkent o.a. de vrijheid om toe te treden tot een vakbond en de vrijheid om dit niet te doen. Datzelfde jaar werd uit het strafwetboek het artikel geschrapt dat verzamelen om te staken strafbaar stelde. Burgerrechtelijk blijft de staking verboden. Sedert 1950 aanvaarden rechtspraak en rechtsleer met het Verbrekingshof evenwel dat hoewel een staking een wanprestatie blijft, zij toch maar een lichte fout is die de arbeidsovereenkomst niet verbreekt.

Andere bakens langsheen de weg van de sociale konflikten zijn: de wet van 1965 op de bescherming van het loon, de wet op de prestaties van openbaar belang in vredestijd en de wet op de kollektieve arbeidsovereenkomsten van 1968 die de vakbonden het recht geeft dergelijke KAO's te sluiten en hen verplicht sommige bepalingen («obligatoire» zoals de sociale vrede) na te leven, zonder er evenwel juridische verantwoordelijkheid voor te dragen.

Voor de rest: niets. De sociale konflikten bewegen zich dan ook — en de jongste jaren steeds meer — buiten de schaarse perken van het strijdperk voor de macht. Spontane stakingen, wilde stakingen, bedrijfsbezettingen, produktie en verkoop onder werknemersbeheer.

Aan werkgeverszijde heeft men buiten de dagelijkse ondemokratische hiërarchische macht het wapen van de uitsluiting. Zoals nu bij Boel in Temse. In het sociale konflikt aldaar sloot de baas de deur als strijdmiddel. Hier doemt echter weer een wettelijk baken op: dat van de wet op de bescherming van het loon. De werkgever moet immers aan de werknemer die zich aanbiedt en geschikt is om te werken, het gewaarborgd dagloon betalen. Alleen voor de staking maakt de wet een uitzondering. Niet voor de uitsluiting.

Brengen we nu teorie en praktijk samen. De direkteur-generaal van Boel betaalt aan het hiërarchisch hogere personeel in het bedrijf einde vorig jaar een premie uit, samen voor enkele tientallen miljoenen. De arbeiders moeten het zonder stellen om «ekonomische» motieven. Wanneer dit uitlekt breekt een konflikt los. Er worden looneisen gesteld. Als het konflikt naar een machtsstrijd gaat, sluit de baas de deur. Voor wie?

Als diezelfde direkteur-generaal in diezelfde week tot voorzitter van Fabrimetal, de patroonsvereniging voor de metaalverwerkende sektor, verkozen wordt, krijgt de kernvraag in dit konflikt zelfs een landelijke betekenis. Sluit de baas in het huidige ondemokratische bedrijfsleven met dergelijk gedrag uiteindelijk niet zichzelf uit?

Nieuwe Belgicistische stad op brug 150?

Om 150 jaar Belgische onafhankelijkheid te vieren is men zinnens op de taalgrens een symbolische meertalige stad te bouwen.
Dit plan voorziet op een oppervlakte, ter grootte van een kwart van Leuven-Stad, de uitbouw van een sport- en kultuurcentrum met leef- en kijkgeheel, langsheen de autosnelweg Brussel-Luik ter hoogte van de deelgemeenten Outgaarden-Goetsenhoven tot aan Opheilisem en Neerheilissem.
Het werd door het *Nationaal Komitee voor de Viering van de 150e verjaardag van de Belgische Onafhankelijkheid* besproken met de Voorzitters van Kamer en Senaat en de Provinciegoeverneurs op 28 maart 1977.
Kamerlid Willy Kuijpers en senator Rob Vandezande hebben reeds tegen dit projekt geprotesteerd omdat:

1. Een 100-tal ha waardevol natuur- en landbouwgebied teloor gaan in een bij ontwerp-gewestplan voorgesteld landbouwgebied.
2. Op zowat 5 km van de verbindingsoprit E5-Tienen Centrum zullen de op- en afritten bij de verkeersspitsen een enorme verkeershinder vormen.
3. De landelijke funktie van de omringende dorpsgemeenschappen wordt erdoor bedreigd.
4. Het plan lijkt gegroeid uit een verouderd patriottisch-politiek inzicht dat geen rekening houdt met het groeiend volkenrechtelijk denken.
5. Het ware wellicht beter per provincie de voorziene som te besteden in groen- of restauratieprojekten van ± 150 miljoen. Zoals Louvain-la-Neuve (800 ha) — op 5 km van de taalgrens — kan dit projekt een taalgrensontwikkelende inplanting worden, die de Vlaamse gemeenschap geen enkele baat bijbrengt.
6. De geplande viering zelf kan ons ten slotte weinig boeien omdat de Vlaamse volksgemeenschap nog steeds als meerderheid in dit Belgische staatsverband gediscrimineerd wordt ter grootte van ± 65 miljard frank per jaar!

ERGERLIJK

Dit ontstellend patriottisch projekt zou reeds na de zomer met een eerstesteen-legging bedacht worden! De bouw van dit Belgicistisch Las Vegas werd in alle stilte voorbereid, en men blijkt zich hoegenaamd niet te storen aan bezuinigingsoverwegingen («die zo menigvuldig van de waarde landgenoten wordt gevraagd»), en evenmin aan de gewestplannen, waar een gewone burger wél respekt dient voor op te brengen.

Ergerlijk is bovendien dat de initiatiefnemers, die zinnens zijn met gemeenschapsgeld te goochelen, niet bereid zijn uitgebreide informatie te verschaffen. Journalisten worden met hun vragen van het kastje naar de muur gestuurd!

Maar dat geeft niet: we hebben het vertrouwelijk dokument «Commémoration du 150ème anniversaire de l'indépendance de la Belgique» zopas bemachtigd. Volgende week brengen we uitgebreide informatie over dit onzinnig Belgisch-frankofoon projekt dat nog maar eens een stukje Vlaams-Brabant op de zuidflank dreigt aan te vreten.

Hoewel we ons geen begoochelingen maken is het voor ons toch een uitgemaakte zaak: die Belgische stad mag er niet komen!

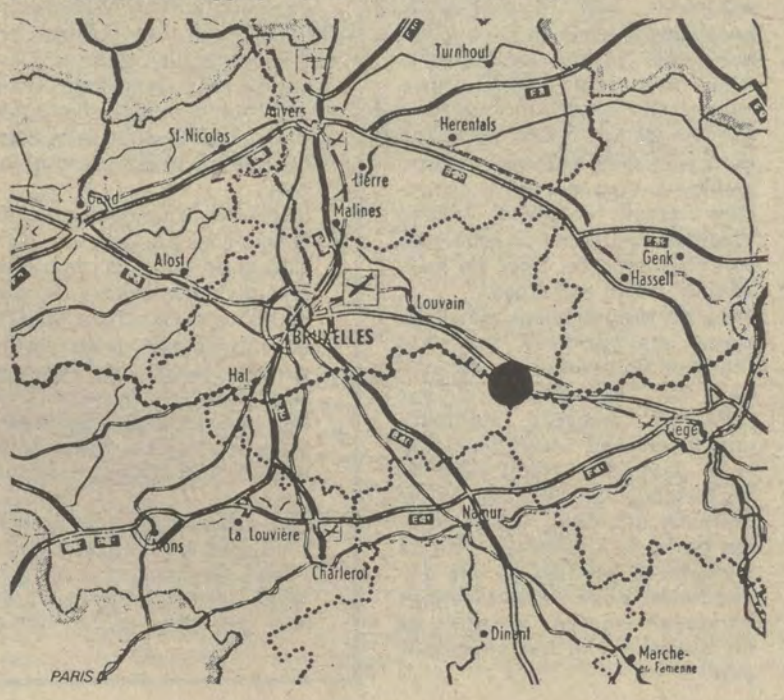

En bovendien

...zal artikel 107 quater spoedig opnieuw een topper in de politieke hitparade worden.
...maken PSB en PSC spoedig het schoon (?) weer.
...wordt volgende zaterdag 20-jaar werking van de Vlaamse Volksbeweging bedacht met een strijdvergadering ; niet met een akademische feestviering.
...was april voor het Belgisch leger niet zo'n beste maand. Niet minder dan 6 militairen hebben op vier weken tijd het leven verloren, en er vielen ook twee zwaargewonden.
...bleken uit voorverkiezingen voor de samenstelling in het Brusselse het VNSU en het KVHV ferm vooruitgang te boeken. Het zogenaamd . Algemeen Studentenverbond behaalde immers 10 « zetels », tegen 8 voor Tendens (RAL).
...vroeg Jos Van Eynde in zijn « Volksgazet » zich af of het geen vergissing was geen informateur aan te duiden.
...vergeet hij daarbij schromelijk dat Tindemans niet alleen kan ontbinden en « formeren », maar ook informerend formateur kan spelen.
...blijven firma's voor kabeltelevizie meer dan ooit ergernis wekken. Terwijl de TV-kijkers reeds geruime tijd ingelicht waren over de « nieuwe normen », bleek bij de omschakeling dat heel wat abonnees van kabeltelevisie geen nieuw, maar een zwart beeld kregen...
...werden twee opperwachtmeesters van de BOB (Belgische Opsporingsbrigade) voorgeleid voor diefstal en oplichterij.
...werd er in de Torhoutse gemeenteraad met tafels en stoelen gesleurd omdat de oppositieleden zich door de opstelling van de debattafels benadeeld voelde. De burgemeester nam dat stoeltjespringen niet en stuurde al de raadsleden naar huis.
...is Tindemans van oordeel dat de VU niet rijp is voor regeringsdeelname.

...stelde hij tegen het FDF geen exclusieve.
...kijkt men in Oost-België verwonderd op vanwege het groot aantal blanco-stemmen bij de parlementsverkiezingen.
...zei Willy Claes op 1 mei : *« Het land heeft dringend behoefte aan een regering die beantwoordt aan de ernst en de omvang van de problemen waarmee het land en de bevolking te kampen hebben. »*
...zei André Cools in Luik : *« Ik hoop dat het tot een dialoog met de kristen-demokraten kan komen om zo de Waalse progressistische krachten vooruitgang te kunnen doen boeken. »*
...zei Willy Claes in Sint-Truiden : *« We staan vandaag zover dat van de onnozelste dingen absurde maar reusachtige communautaire problemen worden gemaakt. »*
...zei gewestelijk ABVV-voorzitter Louis Melis in Leuven : *« Men verwijt ons het kollektivistisch avontuur tegemoet te gaan. Maar, in welk avontuur leven we nu met onze 300.000 werklozen ? »*
...zei Jos Van Elewyck in Antwerpen : *« We zullen loyale en bekwame regeringspartners zijn, als die regering fundamentele programmapunten van het BSP-programma wil verwezenlijken. »*
...zei Wim Geldolf van de Antwerpse BSP : *« Op ons dient men niet te rekenen om het FDF in de regering te loodsen. Dergelijk affront kunnen wij de gewezen socialistische en Vlaamse strijder Lode Craeybeckx niet aandoen. »*
...pleitte de Brusselse socialist Henri Simonet voor de intrede van het FDF in de regering.

En bovendien

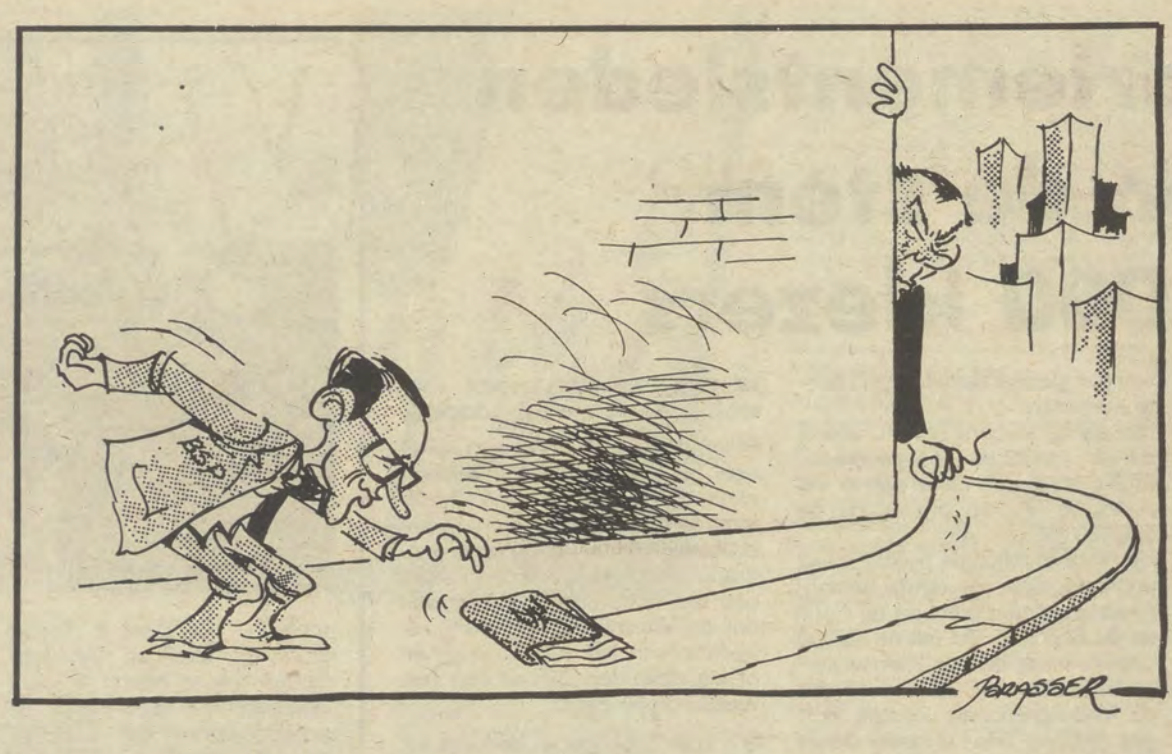

SCHOTTEN TE BRUSSEL

Op maandag 16 mei zouden de Schotse vissers betogen te Brussel om een 50-mijlzone voor Groot-Brittannië te eisen.

De Schotse Vissersorganizatie telt 8.000 leden. Op dezelfde dag beginnen te Brussel de EG-onderhandelingen over deze kwestie. Net als voor hun landbouw eisen de Britten voor hun visvangst uitzonderingen op de algemene regel. Het wil nu zijn eigen visvoorraad beschermen daar anders de vissers met werkloosheid worden bedreigd. Het gemis aan een politiek Europees gezag laat zich eens te meer gelden ten nadele van de hele gemeenschap.

LEER NEDERLANDS !

De herrie tijdens de verkiezingen te Overijse hebben een ontegensprekelijke radikalizering van de Vlaamse inwoners — nog steeds de meerderheid — tot gevolg gehad. Het gemeentebestuur werd trouwens niet alleen door de kwasi hele bevolking gesteund, ook vanuit gans Vlaanderen kwamen er felicitaties.
Sinds een paar dagen prijkt er aan alle loketten in het gemeentehuis een bordje met volgende tekst : « Overijse is eentalig Nederlands. Om U te helpen « Volg de Nederlandse taalkursussen ». Dit heeft gewerkt als de rode lap op de stier bij de Franstalige pers. Soir en Libre zijn in hun wiek geschoten. De Libre sleurt er het argument bij dat Overijse tot het kiesarrondissement BHV behoort en dus tweetalige berichten moet dulden. Dit bevestigt slechts indirekt de stelling van de Vlamingen in hun eis tot splitsing van dit arrondissement (Halle-Vilvoorde afhaken van Brussel). Ware dit reeds gebeurd dan zouden de Franstaligen te Overijse (w.o. de CVP halfzuster PSC een leidende anti-Vlaamse rol speelt) een toontje lager zingen. En nu maar wensen dat ook de andere, bedreigde gemeenten in Vlaams-Brabant het voorbeeld van Overijse zullen volgen !

« FORCES WALLONNES »

Een rechtstreeks gevolg van de aftakeling van het Rassemblement Wallon is het verdwijnen van het RW-partijblad « Forces Wallonnes ». In een afscheidsnummer wijt de direktie deze stopzetting aan de te grote stijging van druk- en papierkosten. Feit is dat FW nooit is doorgebroken als blad en bleef steken in een soort weekschrift voor de leden.

STUDENTEN ONTWAKEN

Sinds de revolte van de jaren '68 leek de studentenwereld in Vlaanderen voeling verloren te hebben met de Vlaamse Beweging. In Leuven, Gent, Antwerpen en elders bleken de studentenleiders ingeslapen te zijn. Morgen zou dit ontij wel eens kunnen keren. Vorige dinsdag werd de oprichting bekendgemaakt van *« Vlaams Jongeren Kontakt » (VJK).* Vlaams Jongeren Kontakt wil een vrije en vrijwillige associatie zijn van de Vlaamse erkende en demokratisch gestruktureerde studentenorganizaties in Vlaanderen, met als doel onder meer :
— in overleg met de Vlaamse Volksbeweging te ageren voor de federale hervorming van de Belgische staat tot een tweeledige bondstaat, zoals omschreven in de 6-november-verklaring van het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen ;
— de deelstaat Vlaanderen uit te bouwen volgens de beginselen van de demokratische rechtstaat.
Op de perskonferentie in Brussel betoonden vooral studentenleiders van het KVHV en de VNSU zich bereid « om de Vlaamse Beweging opnieuw in studentenmilieus te brengen ».

NIEUWE AKTIES

Voorzitter Paul Daels van de Vlaamse Volksbeweging verheugde zich in de vernieuwde belangstelling van studentenleiders voor de Vlaamse beweging. Het VJK zal een pluriforme aktie voeren, waarbij op de eerste plaats de aandacht zal gaan naar : de toepassing van de taalwetgeving, de agglomeratieraadsverkiezingen in Brussel (in het najaar '77), de tot-stand-koming van het kiesarrondissement Halle-Vilvoorde, het radikaal verzet tegen een drieledige gewestvorming, en de tewerkstelling in Vlaanderen : in de unitaire staat ontberen talloze Vlaamse academici en arbeiders een degelijke job, door de frankofone vriendjespolitiek.
Volgend akademiejaar zal er opnieuw iets gebeuren aan onze Vlaamse universiteiten, zo stelden de woordvoerders van « Vlaams Jongeren Kontakt » nog. Er zal een sensibilizeringsaktie gevoerd worden rond de hervorming van de staat en de politieke aktualiteit aan de poorten én in de klaslokalen van de middelbare scholen. In alle universiteitssteden zullen meetings gehouden worden ; alleszins bij de aanvang van het akademiejaar.

dio Genes

Wie was vorig jaar tweede in Milaan-San Remo ? Slamedood azzik het nog weet. Zo gaat het in de sport : je onthoudt wie de eerste was. De tweede blijft hoogstens een zwart gat in je geheugen. Zo gaat het ook in de politiek. Bloemen voor de rapste jongen aan de meet. Foto in de krant van de prille knapen die hun blijde intrede doen in het parlement, soms na een voldragen politieke loopbaan van voluit dertien weken. Naam in bovenkast 28 punt, artikeltje van minstens dertig lijnen één kolom. Curriculum vitae. Gedane studies, veroverde echtgenote, verwekte kinderen, hobby's en toekomstige politieke specialisatie.

Stoven - Jef

Wie verdwijnt uit de Wetstraat wordt nauwelijks uitgeluid. Artikeltje eveneens één kolom dertig lijnen, maar voor allemaal samen. Onder de titel « zij die niet terugkeren ». Rijtje namen, zonder meer. Wie was vorig jaar tweede in Milaan-San Remo ?
Je zal hem missen. Jef Olaerts. Stoven-Jef in de volksmond, omwille van de familiale handel in kachels en vulhaarden. Volksvertegenwoordiger voor Hasselt sinds 1968, nu afgelost door de jonge prof Willy Desaeyere. Stoven-Jef geworden na de oorlog, toen de gestudeerde ekonomist — ooit de jongste oorlogsburgemeester van het land — een nieuw bestaan moest opbouwen.
Puntbaardje, kalende schedel, geprononceerde jukbeenderen : niemand in de Wetstraat en ommelanden leek méér op Lenin dan hij. Alleen fotografische gelijkenis ? Wie van Lenin een standbeeld-naar-het-leven wou maken, kon bij Jef Olaerts terecht. In 1966, tijdens de grote Limburgse revolte tegen de mijnsluitingen. Boven de gebalde arbeidersmassa het Lenin-profiel van Jef Olaerts : bewogen, meeslepend, eerlijk tribuun en hartstochtelijk redenaar. Puntbaard omhoog, de dreigende vinger gericht naar het harteloze Brussel dat het brood uit de mond der Limburgers stal.
Ook het hart en de geest van een profeet. Tot en met in het engere, vertrouwde midden van de partijtop. Als hij iets te zeggen had deed hij dat rechtop, de bezwerende vinger in de hoogte, met vier toehoorders even hartstochtelijk als voor een publiek van duizend. Zijn bezetenheid : Limburg. Zijn vakkundig tot in de finesses beheerst dossier : het energiebeleid. Zijn stokpaardje : het integraal federalisme. In het spoor van Alexandre Marc, zoals hij zegde. Maar met een zweem Proudhon : milde anarchist, overtuigd federalist, socialist van het hart.
Je zal zijn Zutendaalse buiten missen, het vennetje tussen de sparrenbossen. Eén van de allerbeste partij-tradities : jarenlang in de nazomer de plaats van ontmoeting voor de kollega's parlementsleden, de vrienden van de partijtop, inclusief de echtgenoten en de kinderen en de kindskinderen. Limburgse gulheid, met vlaaien als karrewielen, met Hasseltse jenever en 's avonds rond een reuzegroot houtvuur de bewogen belijdenis van zijn geloof in onze zaak.
Een buitenbeentje. Het is niet makkelijk, te gaan in grootheid en in vrede. Zet me op de plaats waar je me nodig hebt en waar ik mijn opvolger het maximaal aantal stemmen kan bijbrengen.
Hij verdwijnt op een ogenblik dat de partij in Limburg een overwinning boekt. Wie was vorig jaar tweede in Milaan-San Remo. Slamedood azzik het nog weet. Maar je weet voor altijd, dat hij jarenlang de eerste is geweest in Limburg. En hoe dan ook : je zal hem missen, de mens Jef Olaerts.

De taalkaders van minister Van Elslande in ABOS

Na vier parlementaire vragen geraakte VU-senator Vandezande uiteindelijk in het bezit van het cijfermateriaal dat door de minister werd ter beschikking gesteld van de Vaste Kommissie voor Taaltoezicht om de taalkaders in het ABOS (Algemeen Bestuur voor Ontwikkelingssamenwerking) op te stellen.
Terloops weze gezegd dat het arrest van de Raad van State inzake het ABOS stelde dat de taalkaders het resultaat moesten zijn van de juiste toepassing van de taalwet in de buitenlandse diensten waar er een 50/50 moet heersen.
Uit de hieronder aangehaalde cijfers blijkt dat dit niet het geval is doch dat, integendeel, de cijfers aantonen dat de wet schromelijk met de voeten wordt getreden. De vraag kan nu gesteld worden of minister Van Elslande, in strijd met de wet, uit deze cijfergegevens rechten zal putten voor franstaligen en de nederlandstaligen benadelen.

Ziehier deze cijfers :

	N.	F.
1. Internationale stukken	150	1.398
2. Personeelszaken	1.709	3.922
3. Algemene zaken	1.856	5.125
4. Briefwisseling met andere openbare diensten	630	2.023
5. Briefwisseling met gewestelijke en plaatselijke diensten	198	269
6. Briefwisseling met particulieren	1.699	4.136
7. Briefwisseling met private bedrijven	1.056	2.088
Totaal	7.298	18.961

Wij zijn nieuwsgierig te vernemen of de minister uit deze onwettelijke toestand rechten zal putten voor de franstaligen dan wel of hij een stipte naleving van de taalwetten zal nastreven.

VERFRANSEND LEGER

Bij het leger bestaat een volledig geautomatizeerde apparatuur die de bloedgroep en de Rhesusfaktor bepaalt en de bloedgroepfiche drukt, doch volledig in het Frans. De minister van Landsverdediging antwoordt hierop aan senator Vandezande dat dit gebeurt omdat deze apparatuur in Frankrijk werd gebouwd en in de Franse taal werd geprogrammeerd. Er zullen slechts wijzigingen aangebracht worden van zodra men de nodige ervaring heeft opgedaan. Ondertussen hebben de Nederlandstaligen weer het nakijken, zoals zo vaak !
De verdeling per taalstelsel op 7 februari 1977 van het medischen paramedisch personeel van het Militair Hospitaal te Brussel, ziet er als volgt uit.

	F.	N.
Geneesheren	67	25
Apotekers	5	16
Tandartsen	3	1
Burgerlijk param. personeel	48	38

NAAR TOTALE VERFRANSING VAN QUEBEC ?

Vorig jaar veroverde de « Parti Quebequois » de volstrekte meerderheid in het provinciaal parlement, niet zozeer uitsluitend op grond van het streven van deze partij naar autonomie in het kader van de Canadese staat dan wel ook op grond van een vooruitstrevend sociaal-ekonomisch programma. Dit tot grote verrassing van de partij in kwestie zelf en van haar engelstalige tegenstrever. De autonomistische partij is thans heer en meester in parlement en regering. De regering van Quebec vatte dezer dagen in een witboek haar voornemens samen. Inzake onderwijs wordt de voorkeur aan het Frans gegeven, tenzij een van de ouders van de leerling engelstalig onderwijs genoot in een school buiten de provincie, zij zelf reeds in een engelstalige school zijn of nog indien ze broers en zusters in het emgelstalig onderwijs hebben. Kinderen van inwijkelingen echter zullen een franstalige school moeten volgen, i.p.v. de vrije keus tussen Frans en Engels te hebben (de voorkeur ging tot nog toe bij deze kategorie naar het Engels). De regering zal ook de verfransing van de administratie nastreven, die thans nog tweetalig is. Idem wat het zakenleven betreft, waarvan de top eentalig Engels is. Het Frans moet binnen een niet al te lange termijn de taal van het bedrijfsleven worden.
Dit witboek wordt begrijpelijk als men weet dat 80 % van de Quebecse bevolking franstalig is... Onze eigen franstalige pers vindt dit streven heel normaal.
Omdat het om een deeltje van de sacrosante frankofonie gaat. Vervang echter franstalig door nederlandstalig en Engels door Frans en dan zijn de frankofonen plots niet meer te spreken : « Ce n'est pas la même chose » zeggen ze zonder verdere argumentatie. Inmiddels leren we uit het Kanadese voorbeeld dat de nationaliteitenkwestie in ons land slechts een bevredigende oplossing zal verkrijgen wanneer er een Vlaamse staat zal zijn.
Eerder niet !

Vlaanderen in Nederland

Naar aanleiding van Koninginnedag doortrok Den Haag voor een menigte die op 200.000 kijkers werd geschat, de befaamde Brueghelstoet van Wingene (1.000 personen) de binnenstad. De bijval was overweldigend, niet alleen door de kleurenrijke aankleding, de koddige taferelen, de dynamiek van de toneelspelende, zingende en dansende stoet, maar ook door de organizatie, die sloot als een bus.
Toen de stoet « binnen » was na drie uren door Den Haag te zijn getrokken, hieven de duizenden Vlamingen spontaan en rechtstaand (het gebeurde tijdens de Breughelmaaltijd) de Vlaamse Leeuw aan, eveneens rechtstaand door de gastheren in de houding en bij de Haagse politie met de militaire groet aanhoord.
Vooraf werden Frans Vroman, de bekende Vlaamse stoetenbouwer, en VU-senator Persyn, burgemeester van Groot-Wingene ten stadhuize ontvangen. De uitnodigende Vereniging voor Toerisme sprak nadien haar bewondering uit voor de stijl van de stoet en de stipte en vlotte organizatie (stiptheid die blijkbaar van « die nogal slordige Vlamingen, niet werd verwacht..).
De Wingense Breughelstoet is op prinsjesdag een schitterend ambassadeur van Vlaanderen in het Nederlands regeringscentrum geweest.

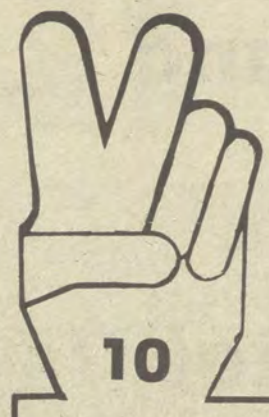

10 «Ik zweer trouw aan de wetten van het Belgische volk»

1. Op een vraag van VU-senator VANDEZANDE gericht aan minister van Openbare Werken, waarom het Centraal Bureau voor Benodigdheden nog steeds ééntalig-Franse omlegkalenders en agenda's levert in de openbare diensten in Vlaanderen, antwoordt de minister van Openbare Werken koudweg dat de drukker zijn produktie zó heeft gepland dat **niet** kan worden voldaan aan de taalwetten, doch er zal voor de toekomst onderzocht worden hoe aan de taalwetten zal kunnen worden voldaan. Een kanjer van een drukker-plannenmaker is dat. En onze minister is nog een grotere kanjer.

2. Senator VANDEZANDE heeft vier vragen moeten stellen aan de minister van Buitenlandse Zaken om in het bezit te komen van de cijfers die gediend hadden voor de taalkaders in het ABOS, hoewel de taalwet de verplichting oplegt alles mee te delen aan de vakverenigingen. Na drie weigeringen voerde onze senator aan dat, wat krachtens de wet aan de vakverenigingen moest meegedeeld worden, toch zeker niet aan de parlementsleden kon onthouden worden. Bij de vierde vraag beloofde de minister dan een synteseverslag van de telling, dat hij echter nog steeds niet heeft toegestuurd.

Een fraai stukje bewegingsstrategie is dat of om het met Tindemans te zeggen : « het wordt tijd dat zijn aktiekomitee ter verdediging van de parlementaire demokratie optreedt ».

3. Senator VANDEZANDE vroeg aan de ministes van Nationale Opvoeding (N. + F.) hoeveel Nederlandstalige scholen er in Wallonië waren en hoeveel Franstalige in Vlaanderen die bij ministerieel besluit toegelaten zijn en erkend werden. Het antwoord is onthutsend. In Wallonië zijn er 3 Nederlandstalige erkende gesubsidieerde scholen. In Vlaanderen 37 erkende Franstalige scholen. Met het pittige detail dat heel deze aangelegenheid ons als werkingskosten 14.262.686 fr. kost, m.a.w. gelden die eens te meer genomen worden van wat aan de Vlamingen toekomt.

4. Iedereen kent het taalincident in Overijse waar de gemeente openbare borden ter beschikking stelt van de politieke partijen om politieke propaganda te maken bij de verkiezingen. Volgens de taalwet gaat het hier om een koncessie met als gevolg dat de taalwet moet toegepast worden door de koncessionaris.

De CVP heeft dit incident uitgelokt en wij zullen hen zeker niet afkeuren. Doch, waarom past minister Chabert dan hetzelfde niet toe in de stations van het Vlaamse land waar Publifer eveneens Franstalige reklame voert ? Ook hier gaat het om een koncessie waar de taalwetten moeten toegepast worden.

Senator VANDEZANDE stelde hierover reeds menigvuldige Parlementaire Vragen doch zonder sukses.
Waarom doet Chabert dan niet hetzelfde in een niet-verkiezingsperiode als de CVP-burgemeester in een verkiezingsperiode ? Graag een antwoord a.u.b.

5. Kan de minister van Financiën ons verklaren hoe het komt dat Wallonië, dat 30 % van het spaarvolume levert via de Spaar- en Lijfrentekas, bijna 37 % van de investeringen krijgt ?

Is dit de zo geroemde solidariteit in een éénrichtingsverkeer ?

6. In 1976 zamelde de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid in Vlaanderen voor meer dan 11 miljard frank in.
In Wallonië was dit iets meer dan 4 miljard.

Wat daarbij niet mag uit het oog verloren worden is dat daar nog bij komt bijna 30 miljard niet-verdeelbare kredieten omdat het hier gaat om institutionele beleggers zoals banken, kredietinstellingen, enz.

Indien men dezelfde verhoudingen neemt als voor de partikulieren, wat niet overdreven is, dan zamelt men in Vlaanderen voor ongeveer 31 miljard frank in tegenover ongeveer 14 miljard in Wallonië.

Van de investeringen krijgt Vlaanderen slechts 28 miljard frank en Wallonië 20 miljard frank. Weer eens verdelende rechtvaardigheid.

Noord-Ierland in staking tegen zichzelf?

De eerste stakingsdag was geen sukses voor Paisley (die aan deze staking zijn politieke toekomst heeft verbonden), doch later bleek het aantal werkwilligen (80 % !) te slinken, omdat de intimidatiemachine (anonieme telefoons, dreigbrieven, machtsdemonstratie met stakingspiketten enz.) pas na enkele uren op gang kwam. Het wordt dus een spannende konfrontatie. Staat de politieke loopbaan van Paisley op het spel, ook het gezag van de Britse regering komt in het gedrang. Vandaar ook de indrukwekkende militaire en politionele machtsontplooiing.

Dinsdag begon de door de protestantse leiders afgekondigde algemene staking in Noord-Ierland. Net als in 1974 — toen Ian Paisley, de beruchte Noordierse dominee, een staking ontketende om de pas gevormde provinciale regering, bestaande uit gematigde katolieken en protestanten te kelderen wat ook gebeurde — willen de protestantse diehards het herstel van de Stormont en de Ulsterse regering, zoals deze fungeerden vóór de huidige burgeroorlog uitbrak. Ze wensen dus een verdere minorizering van het katolieke volksdeel, minorizering die juist de oorzaak was van de katolieke opstand. Londen is uiteraard gekant tegen een dergelijk terugdraaien van de klok en hoopte dat deze keer de staking zou mislukken of ten minste minder algemeen zou gevolgd worden dan verwacht werd door de inrichters « the United Unionist Action Council », een overkoepelend organisme van de voornaamste Ulsterse protestantse verenigingen zoals bv. « the Ulster Workers Councils » en niet het minst de protestantse evenknie van de (katolieke) IRA, « the Ulster Defence Association » waarvan vele leden vroeger tot de speciale (protestantse) politie behoorden.

De Britse pers was nochtans aan de vooravond van de tweede «grote staking» doorgaans van mening dat er in 1977 duidelijk minder geestdrift bij de betrokkenen was dan drie jaar geleden.

Zo was toch de indruk van verscheidene Britse waarnemers en journalisten al moesten ze zoals Christopher Walker van « The Times » toegeven dat intimidatie niet achterwege zou blijven en dat veel arbeiders zouden verplicht worden om te staken. In ieder geval verwachtte men dat de arbeiders van Ulsters grootste werkgever, de Harland and Woff Scheepswerven normaal niet zouden staken, ook al is de meerderheid van de 9.000 arbeiders loyalist, dit is voorstander van een protestants meerderheidsbewind en van een nauwe bond met de Britse kroon. Dit laatste is echter de jongste jaren aan zware erosie blootgesteld.

Het is immers zo, dat de protestantse arbeiders, ook al werden en worden ze bevoorrecht door het protestants establishment, nog ver verwijderd zijn van welvaart, laat staan welzijn. De Ulsterse arbeiders worden zelfs nog zwaarder dan hun Europese kollega's getroffen door de ekonomische krisis, vermits deze burgeroorlog de Ulsterse ekonomie dreigt te ruïneren. De religieuze tegenstellingen, die een sociale tegenstelling inhouden, hebben tot nog toe een samengaan van alle arbeiders belet. Vroeg of laat zal de religieuze scheidingsmuur in Ulster toch neergehaald worden en zelfs kunnen gepaard gaan met een hereniging van Noord- en Zuid-Ierland. Ook in de Ierse republiek leeft nog een proletariaat, dat niet eeuwig de sociale achterstelling zal dulden. We mogen echter de zaken niet vooruitlopen. We stellen wel vast dat de meest verwoede voorstanders van de eenheid met Westminster, de protestantse meerderheid, vandaag de autonomie terugeist en lang niet meer zo « unionist » is als de benaming van de protestantse verenigingen zou doen vermoeden. Het grieft de protestantse leiders vooral, dat de Britse bezetter zowel het protestants als het katoliek gewapend verzet met een zelfde kordaatheid bestrijdt. Dit leidde bij een gedeelte van de loyalists tot een «los van Londen» houding.

Op beide kampen heeft zich bovendien een marxistische ideologie ingeënt, een minderheid weliswaar maar dan toch typerend voor de evolutie in de zes graafschappen.

Ulster ligt voor als na onder de knoet van het geweld. De vredesbeweging van de vrouwen heeft tot weinig of niets geleid. Naderen we nu een nieuw kookpunt in de pan, waarin de vroegere aanbidders van de Union Jack in hun eigen vet liggen te sudderen?

Met andere woorden, zijn de protestanten op een punt aangekomen, waarop ze feitelijk tegen zich zelf staken?

dominee Ian Paisley

Drie maanden Carter

«Outsider» Carter blijkt zich wonderwel thuis te voelen in het Witte Huis ook omdat hij heel wat protokollair gedoe naar de rommelzolder heeft verwezen.
Het is in de VSA traditie dat een nieuwe president na honderd dagen bewind even onder de loep genomen wordt. Dat is weinig, om een staatsman te beoordelen maar er zijn toch reeds enkele krachtlijnen, die zich aftekenen.
In internationaal opzicht is de kentering van Washington tegenover Moskou niet te loochenen. President Ford bleek doodsbang te zijn wanneer Breznjev bij wijze van spreken de (zware) wenkbrauwen fronste. Niets daarvan bij Carter die zelfs al lachend zei: *« We hoeven toch niet op te schrikken telkens Leonid niest »...*
Carters visie — uiteraard deze van zijn ploeg — steunt op het pleidooi voor de rechten van de mens. Carter vraagt niet alleen de toepassing van de akkoorden van Helsinki (spijtig genoeg interpreteren de diverse staten dit akkoord op een zeer uiteenlopende wijze), hij ontvlucht het gesprek niet met de Russische dissidentie in ballingschap, o.w. Boekofski. Dat lijkt wel op een uitdaging en deze ontvangsten (en de brief aan Sacharov !) hebben wel een zekere afkoeling tussen beide grootmachten veroorzaakt. Carter antwoordt daarop echter dat de Sovjets hoewel ze naar ontspanning streven (zo beweren ze toch) met klem zeggen dat de *« ideologische strijd daarom niet stilvalt »*. Ze voegen overigens de daad bij het woord door zekere Afrikaanse landen militair en ekonomisch te steunen en bepaalde zwarte verzetsbewegingen eveneens te steunen.
De voornaamste verdienste van de nieuwe president blijkt echter — althans voor zijn beginperiode — het (relatief) herstel van het aanzien van het presidentschap en van het zelfvertrouwen van de USA-burger. Na Vietnam en Watergate bleef er van beide zeer weinig over. Carter heeft de mensen een nieuw houvast geboden. En is meteen ook begonnen aan de klassieke strijd om meer macht met het parlement dat door het falen van Nixon heel wat bevoegdheid aan zich heeft getrokken en thans heftig tegenstribbelt wanneer het Kongres meent dat de president er weer eens op uit is, de macht van de executieve te vergroten.
Voor het overige blundert Carter net zo vaak als zijn voorganger. Het zal trouwens voor ons Europeanen altijd moeilijk zijn de Amerikanen te verstaan want hoe men het ook draait of keert: ook Amerika is voor ons een vreemde wereld. (SW)

denk na!

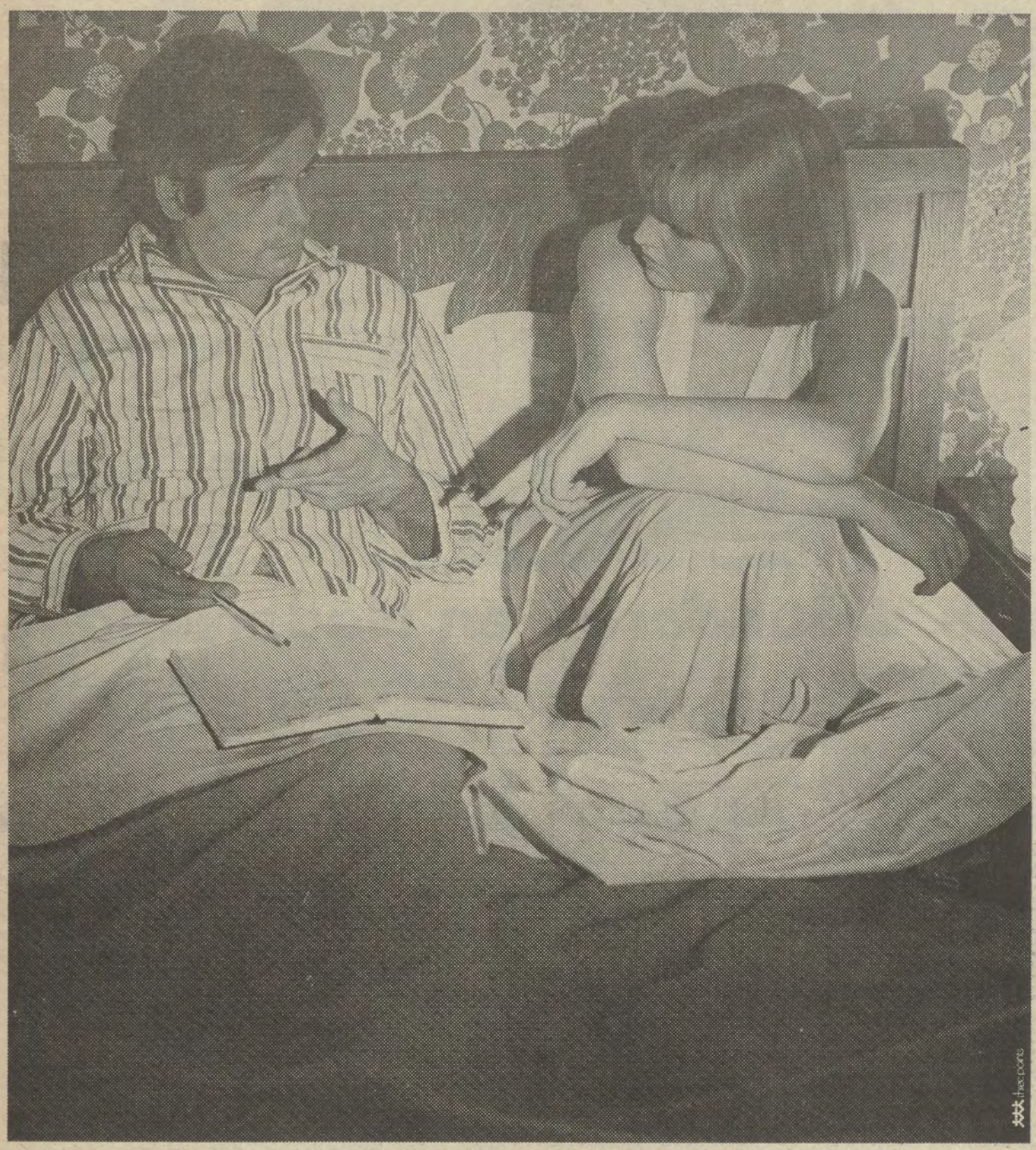

bij 't sparen brengt de nacht geen raad

Kapitalisatie, belegging op termijn, progressieve rente, opbrengst, vaste vervaldag, looptijden, interestvoeten, groeibons, kasbons, enz. Dat is teveel, zelfs voor uw slapeloze nachten.

vandaag biedt het spaarwezen zovéél mogelijkheden, dat alléén een specialist er wijs uit geraakt!

Uw N.M.K.N. -adviseur staat u graag bij : met raad en daad.

uw NMKN-adviseur kan voor u een "persoonlijk spaarplan" uitwerken, passend bij uw eisen en mogelijkheden.

Uit de vele mogelijkheden haalt hij de beste plaatsing voor uw geld : kasbons, groeibons, kapitalisatiebons, kasbons met progressieve rente, depositorekeningen op zicht of op termijn, al dan niet met vooropzeg, of een kombinatie van verschillende interessante mogelijkheden.

Zijn zorg : u de meest rendabele oplossing voorleggen. Opdat u voortaan op beide oren zou kunnen slapen.

bij de NMKN vindt u de mooiste spaarmogelijkheden, en de "bank-service" die u verlangt. En altijd onder Staatswaarborg.

NATIONALE MIJ. VOOR
KREDIET A/D NIJVERHEID
verstandig sparen
Waterloolaan 16 - 1000 Brussel - 02/513 62 80

AANBEVOLEN

KOETSWERKEN VAN DER MIJNSBRUGGE & ZONEN. Perfekte afwerking - juiste tinten. Affligemstraat 18, 1742 TERNAT (St. Kat. Lombeek)

poketino

Specialist in grammofoonplaten, magneetband, cassetten en toebehoren
Em. Jacqmainlaan 144-146, 1000 Brussel
POKETINO-ASSE
Steenweg 19 (Hoek de Vironstraat), 1700 Asse.

AL-AL keukeninrichtingen
Jan Claes
Bondgenotenlaan 163
Leuven. Tel. : 016/23.47.94

KUNSTGEBITTEN HERSTELLINGEN
Tandheelkundig Laboratorium VAN DER KLEIJN
Chazallaan 83
1030 Brussel (Schaarbeek)
02/734.06.43
Na 18 u. 425.46.42

lustrerie marc de vriese
baron ruzettelaan
assebroek – brugge
tel. 050/354 04

FEESTZALEN-SALONS DE LANDSKNECHT
Aannemer van alle feesten.
Ook verhuring van tafelgerief.
Schilderstraat 33, 2000 Antwerpen
031/ 37.45.72

Dames en heren, in uw belang
wendt U voor uw
SCHILDER-BEHANGWERKEN en VLOERBEKLEDINGEN
tot mannen van 't vak
ADOLF CLAES EN ZOON ANDRE
Kerkweg 8, 1760 Roosdaal-Strijtem
Tel. 054/33.37.56

VERVOER-VERHUIZINGEN
Laadruimte van 30 tot 50 m3
VECOVEN Jozef
Haneveldlaan 47
1850 Grimbergen
Tel. 02/268.14.02

DE OUDE KRING
Café VU-lokaal
Dorpsplein, Heusden-Limburg

ELECTRA-BREE p.v.b.a.
Electro-Groothandel
Boneputstraat 38 - 2690 BREE
011/46.11.88 - 46.24.77
Staatsbaan 1 - 3460 HALEN
013/44.17.42 - 44.17.43
MIELE - AEG - LINDE

10% vr. V.U. leden
KOSTUUMS - VESTONS - BROEKEN - PARDESSUS
OOK NAAR MAAT
RICO-KLEDING VERMEESCH
Steenhouwersvest, 52 Antwerpen Tel. 03.31.35.83

ZOEKERTJES

— Gevraagd wordt een huishoudster, 50 jaar of ouder, om te helpen in een gezin bestaande uit vader en vier minderjarige kinderen. Inwonen is mogelijk. Verdere inlichtingen via M. Sergooris, Brusselstraat 28, Sint-Ulriks-Kapelle. Tel. 02/452.71.99. (N53)

Senator E. De Facq zoekt voor bevriende firma's :
1) commercieel afgevaardigde weegapparaten (elektronisch) voor provincies Oost- en West-Vlaanderen ;
2) boekhouder voor konfektie-industrie (Gent) ;
3) winkelbediende (man of vrouw) (Dendermonde).
Schrijven op het adres Europalaan 11, 9820 St.-Denijs-Westrem.

TE KOOP : modern appartement te St.-Agatha-Berchem (dichtbij oprit E5) - 2 slk. volledig ingericht. Inlichtingen bij senator E. De Facq die bij de eigenaar bemiddelend optreedt. (Europalaan 11, 9820 St.-Denijs-Westrem ; tel. 091/22.64.23. N51

— Man, 42 jaar, zoekt dringend licht ongeschoold werk in Izegem of onmiddellijke omgeving. Z.w. Geert Bourgeois, Bon de Pelichystraat 25, Izegem. Tel. 051/30.52.87. (N 52)

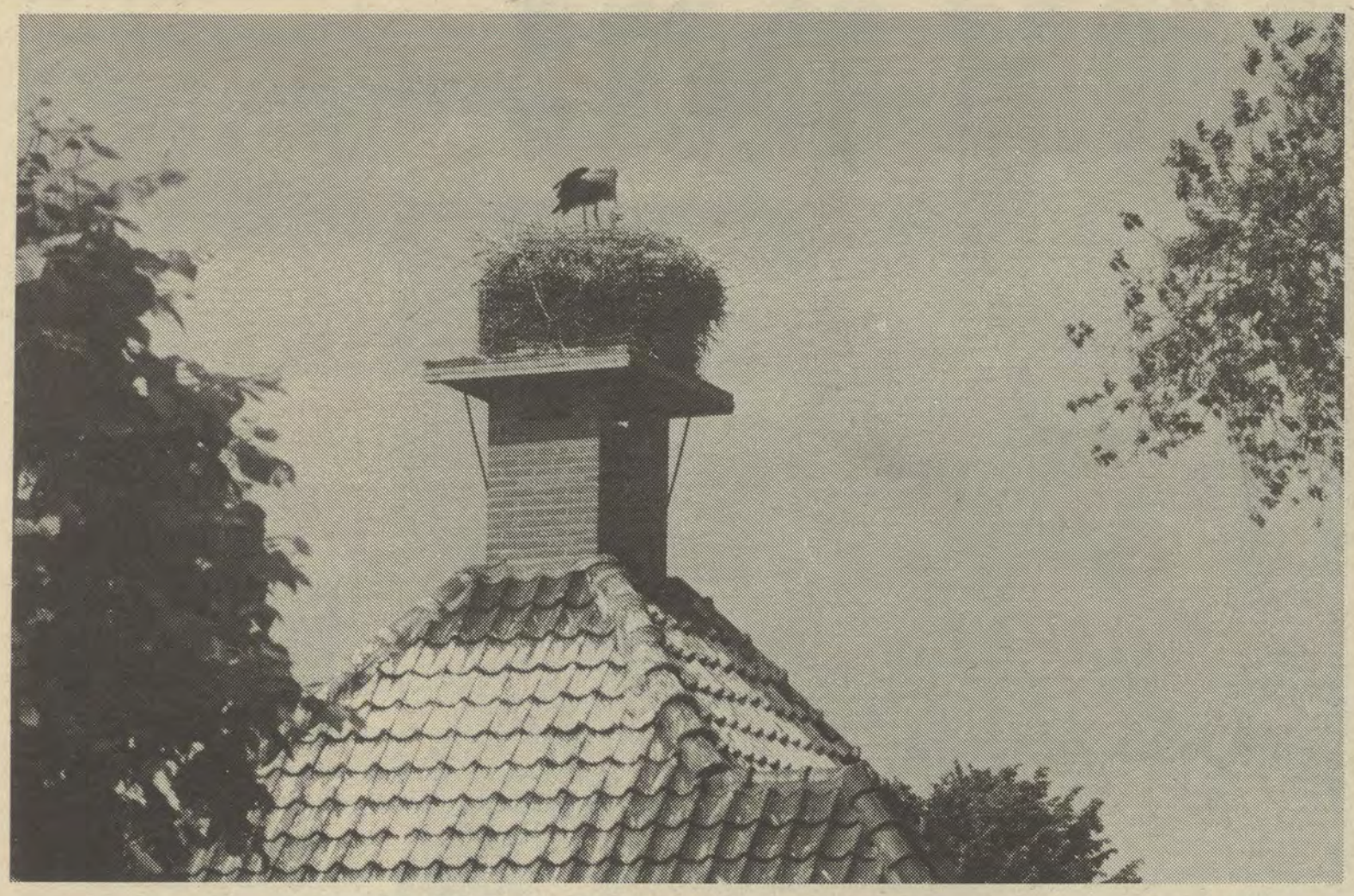

Ooievaars in Vlaanderen en Nederland

Nu de lente langzaam maar zeker is teruggekeerd, loont het de moeite om eens wat meer aandacht te schenken aan de vogel, die in onze gewesten zeer sterk verweven is met legenden en volksverhalen. Tegenwoordig zijn ooievaars zeldzaam geworden. Een maat voor de milieuvervuiling in de Lage Landen bij de Zee ?

In Vlaanderen broeden de ooievaars al niet meer sinds het einde van de vorige eeuw. Wel werden er in het Zwin in 1957 ooievaars ingevoerd. In 1976 waren er negen broedparen. In Nederland verminderde de ooievaarsstand eveneens. In 1955 vlogen bij onze Noorderburen nog 94 jonge ooievaars uit. In 1975 was dit aantal teruggelopen tot 15. Toch broedden ook verleden jaar nog een achttal koppels op verschillende plaatsen in Nederland, ondermeer te Oudewater en Schoonrewoerd. In andere gemeenten, zoals te Leerdam, werden de nesten verlaten.

Bovendien is hij het slachtoffer van onverantwoorde jachtpraktijken, die zijn westelijke trekroute onveilig maken. Ook in Nederland werden initiatieven genomen om de ooievaar te beschermen, om gekwetste eksemplaren te verzorgen en om het aantal broedgevallen terug op peil te brengen. Het ooievaarsdorp « Het Liesveld » te Groot-Ammers nabij Dordrecht is daarvan een voorbeeld. Daar hebben in 1976 tien paren gebroed. Als propaganda voor de vogelbescherming is dit dorp in zijn opzet geslaagd. Toch kan het Rijksinstituut voor Natuurbeheer in Nederland zich niet achter het projekt plaatsen, omdat gevreesd wordt dat daardoor de ooievaar in plaats van een trekvogel een standvogel zou kunnen worden.

In het Zwin

Zij die de babybode enkel kennen van de reklamespots kunnen nog in het Zwin terecht. Daar hebben in 1976 negen paren ijverig gebroed, met als verheugend resultaat een vijftiental flinke jongen.

Er gaat een magische aantrekkingskracht uit van deze vogel, als hij zich in een sierlijke vlucht boven het Zwin verplaatst. De spanwijdte van zijn vleugels bedraagt ruim twee meter. Zijn gewicht schommelt tussen de drie en vier kilo. Ook de jongen hebben de vrijheidsdrang in zich. Aanvankelijk blijven ze nog wat onhandig boven het nest hangen. Alle begin is moeilijk. Deze geregelde oefeningen zijn een goede aanloop. Maar, het zal nog een hele poos duren vooraleer ze de vluchttechniek van hun ouders zullen kunnen evenaren.

In het natuurreservaat zijn de ooievaars niet alleen zomaar een attraktie. Ze beantwoorden aan een der doelstellingen van de initiatiefnemers, met name deze vogels populair maken bij het groot publiek en zodoende bijdragen tot hun bescherming.

Intussen mag niet worden vergeten, dat wat nu in het Zwin op dit gebied verwezenlijkt werd, niet zonder moeite is verlopen. De vele belangstellenden die de ooievaars in het Zwin gaan opzoeken, moeten weten dat het laatste broedgeval in ons land dateert van 1895. Deze blijde gebeurtenis had plaats te Gistel. Meer dan een halve eeuw later, in 1957, werden twee volwassen ooievaars in het Zwin binnengebracht, in de hoop dat ze hun legendarische taak naar behoren zouden vervullen. Tevergeefs, want het eerste ei werd pas gelegd op 27 april 1965 nadat een kleine troep het tweetal was komen vervoegen. In 1967 verbleven er drie broedparen in het Zwin, die zeven jongen voortbrachten. In 1976 vlogen er zowat vijftien jongen uit, afkomstig van negen broedparen.

Wie de ooievaars gadeslaat als ze hun dagelijks rantsoen aan voedsel ontvangen, vraagt zich allicht af waarom deze tussenkomst van de mens nodig is. Want, de ooievaars zoeken ook hier nog de stijgende luchtstromingen op en overvliegen dan traag en zelfzeker het vlakke land, dat hen het nodige voedsel zou moeten verschaffen. Maar, de polders zijn minder uitgestrekt dan vroeger en het water van de sloten en de plassen lijkt meer cola dan spa. En vermits de kikker zich niet kon aanpassen aan deze roestbruine brij, komen de ooievaars meestal met een lege snavel terug naar hun nest. Wie hier van dichtbij ooievaars ziet vechten voor een kikker kan zich afvragen : werd hij opgepikt uit een vervuilde poldersloot ? Of, heeft zijn vriend, de mens, hem deze lekkernij toegespeeld in een schuchtere poging om iets goed te maken ? Want een zaak is zeker : er is héél véél verloren.

Om de vogels aan de grond te houden, kan een vleugel worden opgebonden. De ooievaar kan dan zijn vleugel niet meer strekken. Om verstijving te voorkomen, wordt na een drietal maanden de andere vleugel lamgelegd. Ofwel worden de vleugels gekortwiekt. Daarbij worden de slagpennen geknipt. Beide ingrepen zijn tijdelijk, in tegenstelling tot het leewieken, wat neerkomt op het amputeren van een gedeelte van de vleugel.

Merkwaardigheden

De ooievaar legt drie tot vijf, zelden zes witte, langwerpige eieren, die iets groter zijn dan een kippeëi. Ze wegen ongeveer honderd gram, en hun schaal is iets dikker.

Bij de geboorte weegt een ooievaar 60 tot 70 gram. Pas vanaf de tweede dag neemt hij in gewicht toe. Na ruim twee weken weegt hij één kilo. In die periode wordt hij elke dag honderd gram zwaarder tot de slagpennen zijn gevormd. Dan zijn daarvoor zoveel bouwstoffen nodig, dat het groeiritme weer wat afneemt. Dit is na zowat drie weken. De jongen zijn in de beginfaze vrijwel hulpeloos. De snavel is soepel en zacht. Het is bijna niet te geloven dat hij later een vlijmscherp en geducht wapen wordt.

Volwassen ooievaars proppen hun keel vol met voedsel en braken de inhoud uit voor hun jongen. Het hele ritueel gaat gepaard met het nodige geklepper, dat toch wat meer aandacht verdient. De ooievaar buigt bij het klepperen hals en kop achteruit tot de kop de rug raakt. Het tongbeen schuift daarbij naar achteren, en zo ontstaat er een doeltreffende geluidsversterker. De bewegingen van de snavel verlopen volgens een vrij snel ritme. Bij hun thuiskomt verwelkomen ooievaars elkaar al klepperend. Op deze wijze winden ze elkaar ook op, tijdens het paarspel. Pas uitgekomen jongen beoefenen het klepperen reeds met zwier. Voor dorstige kleine ooievaars een uitstekend middel om aan drank te geraken.

In Nederland

Te Oudewater, het bekende historisch plaatsje in de provincie Utrecht, en in acht andere Nederlandse gemeenten zocht de ooievaar in 1975 een natuurlijke nestplaats op, en kwam er broeden. Dit was toen ook het geval in Zuid-Holland te Schoonrewoerd, Leerdam, Groot-Ammers en Sliedrecht ; in Noord-Brabant en Drongelen ; in Gelderland te Wapenvelde en in Overijssel te Grafhorst. In 1976 viel het aantal broedparen terug op zeven.

Volgens het Rijksinstituut voor Natuurbeheer in Nederland gaat de ooievaarsstand bij onze Noorderburen sinds de eerste wereldoorlog bijna kontinu achteruit. De jongste jaren schijnt de populatie zich te stabilizeren. Ze is er teruggelopen tot minder dan tien nesten.

Te Leerdam waar nog een koppel broedde in 1975 werd het nest verlaten, al kwamen er ook in 1976 ooievaars op bezoek. Ze verhuisden. Niemand weet precies waarom.

Vele aspekten van het ooievaarsgedrag zijn nog niet gekend, ondermeer omdat de in het wild levende ooievaars in Nederland sinds 1957 niet meer worden geringd. Voordien was dat wél gebeurd. In 1941 werden er nog negenenveertig ooievaars geringd ; in 1950 nog acht. In 1951 kwamen de laatste vier jongen aan de beurt.

Het besluit om de ooievaars niet meer te ringen, werd genomen op grond van een brief van de Nederlandse ambassadeur in Spanje, waarin ondermeer geschreven staat dat een Spaanse jager hem een mooi houten kistje toonde, waarin een aantal Nederlandse ooievaarsringen werden bewaard. Daaruit kon hij afleiden dat Spaanse jagers op geringde ooievaars schieten en dat het dus beter was om deze vogels niet meer te ringen. De berichten dat ook Afrikaanse inlanders zich met ooievaarsringen sierden, hebben het Nederlandse ringverbod nog meer gemotiveerd.

In « Het Liesveld » te Groot-Ammers

Om de zeldzaam geworden ooievaar in semi-vrijheid aan het publiek te kunnen tonen, werd te Groot-Ammers in de Alblasserwaard, door enkele vogelvrienden een ooievaarsdorp opgericht. « Het Liesveld » bevindt zich niet ver van Dordrecht, in een typisch vlak polderlandschap, dat rijk is aan water en ook aan voedsel. In 1976 waren er een tiental nesten, met in totaal ruim twintig jongen. Eén wild paar broedde er op drie eieren.

Onze Noorderburen lieten zich inspireren door het initiatief van Max Bloesch, die zowat dertig jaar geleden een ooievaarsdorp oprichtte te Altren, nabij Soloturn in Zwitserland. Pas de jongste jaren is er ruime internationale belangstelling voor. Te Wiesbaden in Duitsland werd een gelijkaardig projekt uitgewerkt ; in de Elzas werden een tweehonderdtal aangekochte ooievaars binnengebracht ; zelfs Zweden en Japan overwegen zulke maatregelen.

Te Groot-Ammers worden ook zieke en gekwetste ooievaars verzorgd : slachtoffers van hoogspanningsleidingen en andere pechvogels met gebroken vleugels bijvoorbeeld ; maar ook jongen die in de natuur geen kans zouden krijgen.

Volgens de initiatiefnemers gebeurt dit laatste enkel omdat de ooievaars bedreigd zijn. Het vierde of vijfde jong wordt uit het nest genomen en door de mens grootgebracht. Daar ze veel later uitkomen, slagen deze kleine ooievaars er niet in, om aan voedsel te geraken. Hun grotere broers of zusters slokken alles op en zij zouden de hongerdood sterven. Tegen deze harde wet van de natuur wordt er hier dus gemotiveerd ingegrepen, ook al staat de wetenschap skeptisch tegenover deze handelwijze. Sommige ornitologen vrezen dat door deze vergaande tussenkomst van de mens de ooievaar niet meer op trektocht zal gaan en dus een standvogel zal worden.

De toekomst van de ooievaar in onze streken is onzeker. De wetenschap wil of kan niet ingrijpen, voordat de oorzaken van zijn uitsterven met zekerheid gekend zijn. Intussen wordt getracht om hem tóch te beschermen, ook al is dit in hoofdzaak ten koste van zijn natuurlijk gedrag als trekvogel.

Dirk Buyes

WIJ in de Volksunie

VUJO manifesteerde tegen werkloosheid

ARBEID IS ONS RECHT

Zaterdagnamiddag stapten zowat 500 Volksuniejongeren door de Aalsterse centrumstraten. In het raam van de viering van het feest van de arbeid werd betoogd voor het recht op arbeid.

De betogers stapten op achter de slogan « Arbeid is ons recht ». Zij droegen borden mee met hun eisen : « 36-uren werkweek », « liever job dan dop », « werk in eigen streek », enz...

De VU-harmonie « Kempenland » uit Nijlen animeerde op stijlvolle wijze de optocht.

Onder de betogers bevonden zich de senatoren Coppieters en Jorissen, de volksvertegenwoordigers Jan Caudron, Nelly Maes, Willy Kuijpers, André De Beul, Frans Baert, de schepen Jan De Neve en ex-kamerlid G. De Kegel.

Aan het monument van priester Daens op de werf werd een bloemenhulde gebracht door Jan Caudron en nationaal VUJO-voorzitter Johan Sauwens. Op het Esplanadeplein beklemtoonden vijf sprekers het sociale aspekt van de Vlaamse Beweging. Sauwens gaf een overzicht van de sociaal-ekonomische toestand en lichtte de doelstellingen van de betoging toe, terwijl Germain De Rouck enkele voorbeelden aanhaalde van de achterstelling van de Vlaamse ekonomie, onder meer de overdreven steun aan de Waalse staalindustrie. Nelly Maes trok van leer tegen het groot-kapitaal en waarschuwde voor korporatisme. Wim Jorissen laakte de syndikaten « die zich het monopolie van de oprichting van een vakbond toegeëigend hebben ».

FOTO : STUDIO DANN

Senator Maurits Coppieters :

« De bestrijding
van de misbruiken
in de werkloosheid
is geen plan van
de arbeid, maar
je reinste geklungel.
De werkloosheidsvergoeding
is maar een voorbijgaande
verzekering
van een waardig leefgeld.
Ook buiten de normale
winstekonomie moet
de overheid
arbeidsplaatsen scheppen :
3de circuit,
produktie voor
ontwikkelingslanden,
enz... »

op afstand bekeken

Wie het over macht heeft zou eerst denken aan krijgsmacht. In de Belgische krijgsmacht betekenen wij weinig, althans niet in de topfunkties.
Er bestaat geen Vlaamse krijgsmacht ; de tijd is ook voorbij dàt wij er de schijn wilden van wekken bij het aanmarcheren van een of andere pseudo-Garde-Civique, *met wapperend vaandel en slaande trom.*
Wij bedrijven onze Vlaamse Beweging niet met geweld.
Men denkt ook aan de macht van het getal.
Ongeveer 20 miljoen Nederlanders in de wijde wereld is ten slotte niet zo veel. In België vormen wij inderdaad de meerderheid, maar in onze meerderheid zitten er nog 2 % rijke Franskiljons, die absoluut niet ontwapend hebben.
Op onze meerderheid hebben Vlaamse voormannen lange tijd hun hoop gesteld. Zij was voor hen een reden om de unitaire staat te verdedigen.
Wij zouden er de meesters in worden of toch de gelijken in zijn. De geschiedenis gaf hun ongelijk : wij hebben geen vrijheidsboom geplant op onze meerderheidspositie. Onze meerderheidspositie wordt zelfs tegen ons uitgespeeld. Het gevaar van de « Vlaamse Meerderheid » wordt door de Frankofone voormannen handig misbruikt om hun ware meerderheidspositie inzake rijkdom en invloed te handhaven. « De Vlaamse meerderheid » is een geliefdkoosd tema om de Frankofone massa op te jutten.
Tot voor kort gingen wij trots op onze ekonomische macht en wij zongen : If I were a rich man.
In vergelijking met een gemiddeld inkomen aan index 100 fr. per hoofd van België, is het inkomen van Vlaanderen 97 fr., in Wallonië 96 fr. maar in Brussel 145 fr. Toch leven er in het rijke Vlaanderen nog duizenden die zich niet kunnen bedruipen met hun wettelijk minimuminkomen. Daarbij leveren wij het grootste kontingent van de 300.000 werklozen.
De hefbomen van het ekonomisch leven in Vlaanderen zijn overwegend in handen van niet-Vlaamse geldmachten. Vlaanderen is in Europa het lievelingsoord van de multinationals.
Vele winsten, op onze arbeid gemaakt, worden ervan vervreemd ten bate van niet-Vlaamse brandkoffers.
Wij hebben de politieke wil niet kunnen opbrengen met Vlaamse spaarcenten of Vlaamse belastingen, Vlaamse gemeenschapsbedrijven tot stand te brengen.
Hebben de grote Vlaamse ekonomisten die de multinationals aantrokken zich niet vergist ? Men kan nu wel een fraai lijstje aanleggen van bedrijven die met Vlaams geld werden aangetrokken en besproeid en het nu « afstappen ». Wij blijven zitten met hun failliete boel.
Of is het op onze (toch maar dunne) elite dat wij kunnen vertrouwen ? Ik denk aan de Ballade van de Ratten *van Jef Elbers : « ze spreken wel dezelfde taal maar willen ons niet kennen. In plaats van voor de mensen hier hun geld te investeren doen ze 't in Spanje ».*
Op school heeft men ons dat geleerd : kennis is macht.
In België werd het « kennis is macht » niet altijd bewaarheid, want het is op een onkunde, de gewilde onkunde van het Nederlands, *dat de Franstaligen hun macht vestigden.*
Evenmin als kennis leidt kultuur noodzakelijk tot macht !
Ik las onlangs een boek getiteld : « Kultuur als instrument van heersende macht ». *Daarin wordt betoogd dat de huidige kultuurpolitiek de heersende machten ondersteunt. Zonder twijfel valt dat op bij het kultuurbeleid van « onze » minister De Backer. Ook bij ons verhoogd wetenschappelijk potentieel is een vraagteken te stellen. Staan onze geleerden, onze technologen niet vaak in dienst van volksvreemde geldmachten ? Aantal, ekonomische macht, kultuur en ontwikkeling ?*
Onze grootste hoop hebben wij niet te stellen op dit « driespan der krachten » : Getal, Geld of Geleerdheid.
De motor van onze definitieve ontvoogding is ons nationaal bewustzijn — onze samenhorigheid.
Denken wij aan het Geuzenlied : uw pijlen vastgebonden houden. *De Nederlandse Leeuw houdt gebundelde pijlen in zijn klauw ! Denken wij aan 1302 ! De Slag der Gulden Sporen was niet de overwinning van een opstandig « franskiljonse » leenman tegen zijn leenheer of de zege van een elite maar de sociale overwinning van een samenhorig volk.*
Na eeuwen op de schopstoel gezeten te hebben is Vlaanderen nu een natie *geworden of een « natie in wording »... Maar ! Haar samenhorigheid wordt bedreigd door verzuiling en neo-klerikalisme.*
Onze nationale samenhorigheid moet haar uitdrukking vinden in een Vlaamse staatsmachine. Het ware doel van de Vlaamse Beweging is niet het veroveren van zgz. Vlaamse rechten in een Belgique de papa *maar aan het natie geworden Vlaamse volk, zijn eigen Staat bezorgen. Baas in eigen huis is niet alleen stappend en roepend op straat maar in de Staat.*

M. van Haegendoren, oud-senator

ANTWERPEN

ANTWERPEN STAD

C.O.O. : Voor alle aangelegenheden, Antwerpen Stad betreffend, kunnen onze afgevaardigden De Boel en De Laet geraadpleegd worden. Tel. respektievelijk 38.66.92 en 33.97.90.

KONTAKTBLAD : Binnen enkele weken verschijnt weer terug het « Kontaktblad » voor de leden. Tijdens de verkiezingen werd het blad vervangen door de verkiezingspropaganda vervat in de verschilldende reklamebladen. Ook uw ingezonden brieven worden door de redaktie met dank aanvaard.

DIENSTBETOON : Alle weken, telkens op maandag in de Wetstr. 12 Antw. van 16 tot 19 u. door Volksvertegenwoordiger A. De Beul, bijgestaan door provincieraadslid Mevr. Monseur.

VUJO : Kontaktadres : Erika De Motte, Venezuelastr. 6 ; 91.20.30 Antw.

ABONNEMENT « WIJ » : Schenk uw vrienden een abonnement op ons weekblad. Tot eind dit jaar 375 fr. U kan het bedrag storten op onze bankrekening K.B. 404-3036801-74 van VU-Antw. Stad.

KALENDER

MEI

13 **KONTICH-WAARLOOS :** VUJO-4de kleinkunstavond met Jef Elbers en Arrabella. Om 20 uur in het Parochiaal Centrum, Magdalenastraat te Kontich.

14 **BERCHEM :** TAK vertoont de film « De Slag om Schaarbeek » om 20 uur in zaal Luxor, Zillebeeklaan. Spreker : Piet De Pauw.

MECHELEN NAAR DIKSMUIDE

Zoals in het verleden wordt ook dit jaar gezorgd dat Mechelen vertegenwoordigd is te Diksmuide op de IJzerbedevaart van 3 juli.

Waar vorig jaar twee autocars volgeboekt waren wordt er nu gezorgd voor drie.

Er wordt vertrokken om 7 u. stipt aan de « London Taverne » aan de Vijfhoek, andere stopplaatsen zullen later bekendgemaakt worden. De terugreis vanuit Diksmuide gaat over Ieper en Gent waar telkens verpoosd kan worden, en het aankomstuur te Mechelen is rond 20 u.

Reiskosten, drinkgeld en B.T.W. inbegrepen, 185 fr.

OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN
VAN WILRIJK :

Volgende betrekking wordt openverklaard :

1 KLERK-TYPIST(E)

De kandidaturen worden ingewacht uiterlijk op 31 mei 1977. Inlichtingen en voorwaarden te bekomen op de personeelsdienst van het OCMW, Bist 25 te 2610 WILRIJK, tel. 27.11.85 - 28.72.10.

OPTIEK
WALTER ROLAND
ANTWERPEN **58** KERKSTRAAT
Tel. (031)35.98.26
WETTELIJK ERKEND OPTICIEN

ERASMUSSCHOOL
Handels- en autorijschool : Begijnenvest 99, Antw.
Tel. 33.60.58 en 45.05.31.
Elke maandag om 19 u. verkeersreglementen.
10 % KORTING VOOR VU-LEDEN

LIMBURG

VU-Heusden-Zolder nam afscheid van Jef Lemmens

Onze Volksunie-afdeling heeft een harde werker en een goede vriend verloren : Jef Lemmens.

Hij werd geboren te Heusen op 23 februari 1925. Hij was voorzitter van de v.z.w. « De Oude Kring » en ondervoorzitter van onze VU-afdeling. Hij was een moedig man, een leider. Hij kende de weg van lijden en leiden.
Jef was een strijder.
Entoesiast van in de studentenbeweging.
Weerstander gedurende de laatste wereldoorlog.
Vrijwilliger in Korea.
Militair tot een zwaar ongeval hem op rust stelde.
Maar Jef rustte niet, overwon zelfs de zwaarste handicap.
Jef zette zich in voor de Vlaamse zaak. Ook hij kon de onrechtvaardigheden tegenover het Vlaamse volk niet dulden.
De VU kreeg zijn volledige inzet.
Waar hij kwam maakte hij vrienden, goede vrienden. Hij durfde, besliste kordaat, bemiddelde bij spanningen, dienstvaardig voor al wie op hem een beroep deed.

Een trouwhartig man met pretlichtjes in de ogen.
Laat Jef voor ons een voorbeeld zijn dat ons bij zal blijven.

De Volksunie-afdeling en de v.z.w. « De Oude Kring » betuigen langs deze weg nogmaals hun diep medevoelen met zijn echtgenote, kinderen en familie.

TONGEREN - MAASEIK

ARRONDISSEMENTEEL OVERWINNINGSBAL

Op zaterdag 7 mei 1977 om 20 u. in de parochiezaal van Tongerlo (Bree).

Toegang - Steun : 50 fr.

Huldiging van de nieuwe VU-mandatarissen.

BRABANT

Aanval van Koekelberg op Dilbeek

Op de gemeenteraad van 26 april l.l., waren de punten op het agenda van de meerderheid zodanig administratief, dat deze op een saaie boel dreigde uit te monden. Het ging over termijnverlengingen van :

Erediensten Kerkfabriek van Itterbeek, Schepdaal en St.-Theresia Dilbeek, enz.

De hoofdschotel kwam met het laatste punt, « Uitbreiding van het kerkhof van Koekelberg ». Het kerkhof van Koekelberg ligt binnen Vlaams-Brabant. Het zou gaan over een uitbreiding van 87 aren Dilbeekse grond. De voorzitter zei : « Elke meter grond is ons lief. De uitbreiding is een verlies aan tuinbouwgrond ten nadele van onze tuinders. Dat 87 aren naar Brussel gaan, veroorzaakt een waardevermindering van de omliggende gronden en woningen. De Brusselse drang om Vlaamse grond aan te hechten, zet zich verder op alle mogelijke gebieden ». De aanvraag van het gemeentebestuur van Koekelberg werd dan ook ongunstig geadvizeerd en wel met eenparigheid van stemmen. Laat ons in kort twee punten vergelijken : een aanvraag van Koekelberg en een motie van aanhechting van Neerpede.

1. Uitbreiding van het kerkhof van Koekelberg : Wij komen tot de bevinding dat het hier gaat om een aanvraag om 87 aren op Dilbeeks grondgebied in beslag te nemen voor onbepaalde duur, d.w.z. voor altijd.

2. De motie van het VU-lid Fons Prinsen, in de voorlaatste raad : Een motie die de mogelijkheid zou scheppen een streek die dezelfde eigenschappen en karakter heeft bij Dilbeek te voegen. Een motie om de tulnbouwers en hun gronden te verdedigen tegen inbeslagneming van de gemeente Anderlecht (agglomeratie Brussel), die ze voor andere doeleinden gebruikt.

Een motie om bij het communautair dossier te voegen.

Een motie om in de aanval te gaan tegen de Brusselse kapitalistische grondspekulanten.

Deze motie werd verworpen door de CVP en haar twee akolieten van PVV en BSP.

Zijn de tuinders en hun grond van Neerpede niet belangrijk genoeg ?

J.V.D.B.

Romsee en Croonenberghs te Grimbergen herdacht

Voor twee vooraanstaande Vlamingen Mr. Gerard Romsee en Mr. Thieu Croonenberghs wordt op zaterdag 14 mei te 11 u. in de abdijkerk van Grimbergen een plechtige jaargetijde opgedragen. Deze twee Limburgers stierven kort na elkaar in Brussel in de lente van vorig jaar na een voorbeeldig leven waarin zij zware offers brachten voor de trouw aan hun Vlaamse overtuiging. De homelie zal worden gehouden door E.P. Van Thillo S.J., en de eucharistieviering zal worden opgeluisterd door het Gregoriaans Koor van Grimbergen. Gelegenheid tot ontmoeting na de dienst in het Feniks Hof vlakbij de kerk.

LEMBEEK

HAANTJESKERMIS

Na een moeilijke start tussen twee verkiezingen in heeft de nog jonge afdeling Lembeek op 23 en 24 april haar eerste eetkermis gehouden. Onze « Haantjeskermis » werd een onverwacht sukses, vooral daar we in een gemeente wonen waar de « traditionelen » het voor het zeggen hebben. Voor vele inwoners zijn wij van de Volksunie trouwens nog een grote onbekende. Dat onze kermis een voltreffer werd, danken we in de eerste plaats aan onze « kookmoeder », Theresa Vermeersch, en aan onze penningmeester Luk Petit die voor een vlotte organizatie zorgde en voor een film versierde zaal. Langs deze weg tevens dank aan alle medewerkers.

WINNENDE NUMMERS

009 014 016 053 059 013 080 096 108 110 138 139 140 141 145 198 300 305 312 315 320 334 337 350 374 406 452 502 510 518 532 535 644 655.

Winnende nummers die hun prijzen kunnen afhalen bij Luk Langhendries, Boslaan 7, 1520 Lembeek.

KALENDER

MEI

6 **BRUSSEL :** VUJO-vormingsavond (Brussel-Halle-Vilvoorde) om 20 u. in het Kongresgebouw. Tema : « Brussel een staatsstruktuur ».

7 **MOLLEM :** Meiklokjesbal om 20 u. 30 in zaal Alida te Bollebeek-Mollem. Org. : VU en VUJO.

14 **KORTENBERG :** VU-bal om 20 u. 30 in Sporthal, Oude Baan, Erps-Kwerps. Orkest : The Giant Band. Inkom : 50 fr.

27 **BRUSSEL (Agglomeratie) :** VUJO 1e Grote T-dansant om 20 uur in Waltrakelder. Inkom : 60 fr. Voorverkoop : 50 fr.

Diest, de monumentenstad

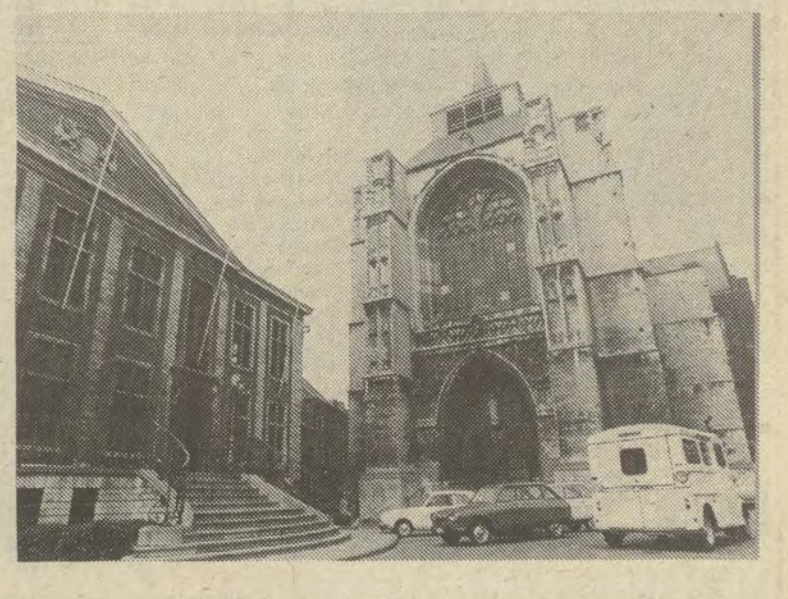

Diest in zesvoud (6)

Tijdens de jongste weken hebben wij Nieuw Diest in zesvoud bekeken. Wij hebben getracht door gesprekken met mensen uit de deelgemeenten van deze fuzieomschrijving de lezers van « Wij » wat nader te laten kennismaken met dit gedeelte van Vlaams-Brabant.
In dit slot van de reeks laten we Renaat Rijnders uit Diest-stad zelf aan het woord. Renaat was het eerste Vlaams-Nationalistisch raadslid dat in 1971 het Diestse stadhuis betrad.

Het fraaie stadje Diest ligt in een van de meest verarmde en achteruitgestelde streken van Vlaanderen, nl. het Hageland. Deze streek kent de meeste pendelaars en ongeveer het hoogste aantal stempelaars.

Toch heeft de oude stadskern een prachtig en rijk verleden. Noemen wij maar de St.-Sulpitiuskerk, het majestueuze stadhuis, de Warande en het voortreffelijk behouden Begijnhof, waar de avondverlichting u terug voert naar een andere tijd.

Wie om het even op welke dag op de markt aanbelandt, moet zoeken naar parkeergelegenheid, omdat de toerist spontaan hierheen getrokken wordt. Vergelijk dit met soortgelijke steden in Vlaanderen en je zal kunnen zeggen dat Diest een levende en aantrekkelijke stad is. Dit weten de middenstanders trouwens ook, want de tering en nering draaien er nog zo slecht niet.

In Diest leeft de geest van Oranje. Sommige monumenten herinneren hieraan. Diest was in de zestiende eeuw gewikkeld in de vrijheidsstrijd tegen Spanje, die spijtig genoeg niet eindigde met de bevrijding van de Zuidelijke Nederlanden, van het Spaanse juk. Ook in de Boerenkrijg liet Diest zich niet onbetuigd. Hier vochten onze jongens voor outer en heerd tegen het Franse juk.

Nu gebeurt de vrijheidsstrijd anders. Vandaag vecht de Volksunie onder de leeuwevlag voor het verbreken van een andere dwingelandij, nl. de Brussels-Belgische unitaire overheersing.

Willy Somers

Voor een stevige VUJO-uitbouw in het arr. Leuven

De uitbouw van een aantal VUJO-kernen in het belangrijke en grote arrondissement Leuven was reeds lang een noodzaak, deels omwille van het hoge aantal jongeren, zeker in de grote centra (scholen, universiteit), deels omwille van de specifieke aanpak van punten die de jeugd aanbelangen én onze interesse verdienen. Het uitdragen van het VU-program naar de jongeren ; op een spontane, direkte manier ! het mede betrekken van jeugd bij de VUJO-akties en de toevloed van de jonge gedachte naar de VU-afdelingsbesturen is een taak die voor het arrondissementeel VUJO-komitee is weggelegd.

De laatste maanden werd getracht — en met rezultaat — duidelijke prioriteiten te stellen : de uitbouw van VUJO-kernen, het opstellen van VUJO-dossiers, (inzonderheid verkeersveiligheid, milieu, demokratie, wat is VUJO ?). De VUJO-kernen Herent-Winksele, Veltem, Kortenberg, Leuven en Keerbergen zijn reeds aktief. Eerstgenoemde kern oogstte een opmerkelijk sukses met vier Dosfelavonden rond interessante temata o.l.v. onze stuwer Johan Artois. Kortenberg pakte uit met de prikaktie rond de bescherming van de Prinsendreef, waar men het gemeentelijk administratief centrum midden een grachtig groen domein, wil inplanten.

Prikakties rond de fietspadeninfrastruktuur zijn voorzien. Een vredestocht per fiets (met overnachting) naar de IJzerbedevaart op 3 juli is eveneens ons opzet. Een aanwezigheid in de pers door moties, door interpellaties in de bestaande jeugdraden, adviezen aan VU-afdelingen wat jongerenpolitiek betreft en een hechte mede- en samenwerking met de initiatieven van VUJO-nationaal zijn verdere punten die ons beleid bepalen. De aanleg van goede ledenlijsten (eerste en tweede werkkring) is voor al deze initiatieven belangrijk. VUJO rekent dan ook op de sympatie, de morele steun en echte inzet van elk VU-kaderlid. Dan eerst kan de jongere - en inzonderheid deze vanaf 16 jaar — langs onze voortdurende aktie intensief betrokken worden bij de Volksunie.

Polly Raskin
Arr. VUJO-voorzitter

Een na-prentje uit de voorbije verkiezingsstrijd. In Groot-Bierbeek in het arrondissement Leuven trok een jonge ploeg geestdriftige VU-ers op pad aangevoerd door Luk Vanhorenbeek (kandidaat Kamer - 600 stemmen) en Herman Van Autgaerden (provincie - 875 stemmen). Hun ervaringen na deze « canvassingtocht » : ploeggeest, geestdrift, rechtstreeks kontakt, « handgemeen », met de bevolking.
Een voorbeeld om na te volgen !

VU-gemeenteraadsfrakties en de Kultuurpaktwet

Reeds twee VU-frakties hebben klachten ingediend tegen overheden die ten nadele van de VU de kultuurpaktwet schenden.

— Een Leuvense klacht werd ingediend tegen Interleuven dat de VU niet betrekt bij een projekt samenlevingsopbouw.

— Een Mechelse klacht tegen het Mechels bestuur dat het pluralisme niet respekteert in de vzw Mechels Poppenteater.

Oud-senator M. Van Haegendoren verstrekt graag inlichtingen over het indienen van dergelijke klachten die ons moeten beveiligen tegen het onheil van de CVP-Staat.

IJzerbedevaartkomitee Nieuw Diest deelt mee

Sinds enige tijd heeft het IJzerbedevaartkomitee in Nieuw Diest een zetel in de Kultuurraad. Maurits Sels vertegenwoordigt hier de volks-nationale strekking. Hij maakt ook deel uit van de erkenningskommissie in deze raad.

Wij houden eraan langs deze weg alle sukses toe te wensen aan deze mandataris en zijn vereniging.

Op woensdag 27 april jl. vergaderde het IJzerbedevaartkomitee. Het dagelijks bestuur werd lichtjes gewijzigd. Voorzitster blijft : Dr. Hilde Coremans. Zij wordt in deze funktie bijgestaan door de ondervoorzitters : Frans Dijck (V.O.S.), Karel Thiels VAB-VTB) en André Peeters (VU).

Als sekretaris en afgevaardigde in de Kultuurraad fungeert Maurits Sels, terwijl Paul Maes penningmeester blijft.

De taken van propaganda en organizatieverantwoordelijkheden gaan naar Karel Thiels en Frans Dijck. Willy Somers, die gemeend heeft zijn taak als arrondissementeel bestuurslid van de VU volledig ter harte te moeten nemen, neemt ontslag uit het dagelijks bestuur, maar blijft lid van de raad.

Inmiddels besliste het IJzerbedevaartkomitee een autocar in te leggen naar het Vlaams-Nationaal Zangfeest en eveneens met verschillende bussen deel te nemen aan de IJzerbedevaart.

De VU-provincieraadslijsten in B-V-H

Op aanvraag van heel wat van onze lezers brengen wij deze week het stemmenaantal door de VU-provincieraadslijsten behaald in het (nog steeds ongesplitste) arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. In vetjes de VU-verkozenen voor de Brabantse provincieraad.

BRUSSEL

Lijststemmen	**2886**
1. **Jacobs-Vaes Hedwiga**	**497**
2. Schermie Hervé	70
3. V.D. Straeten Isabella	60
4. Jonckers Frans	94
5. Beckers-Bousse Maria	40
6. Hendrickx Marcel	41
7. Van der Elst Wim	453
	1255

ELSENE

Lijststemmen	**2615**
1. De Waet Emiel	925
2. De Smaele Jozef	466
3. Menu Luk	204
4. Seghers-V.D. Broeck Josée	134
5. Rowies Anne	89
6. Hiers Dirk	372
7. Claes Lode	335
	2525

ST.-GILLIS

	S.G.	U.
Lijststemmen	**364**	**2491**
1. De Saeger Willy	103	1034
2. Hendrickx Johan	4	189
3. Fonteyn Wim	7	102
4. Wilms-Lontie M.A.	6	70
5. Dillen-Leemans	9	122
6. Pletinckx Piet	15	21
7. Londers Jean	2	90
8. Van den Bergen L.	3	111
9. Wauters Cecile	9	426
	158	2165

SCHAARBEEK

Lijststemmen	**4913**
1. **Pauwels Theo**	**725**
2. Schepens Mon	527
3. Bonne Jeannine	286
4. Depuydt Roger	198
5. Mechels Jean	61
6. De Man Jozef	93
7. Broekaert Chris	247
	2137

ST.-JOOST-T.-NODE

Lijststemmen	**3524**
1. V.D. Pontseele Rita	562
2. Ceuppens Bob	384
3. De Wael Paula	325
4. Hanssens Pieter	135
5. Willems Jean-Pierre	215
6. De Winter Gilberte	82
7. Grootaers Els	141
8. Van Bellegem Lutgart	99
	1943

HALLE

	Halle	Lennik
Lijststemmen	**3452**	**1099**
1. **De Doncker Staf**	**794**	**2066**
2. De Nayer Juul	1625	351
3. De Nul-Deweerdt	176	839
4. Vervaet Daan	700	126
5. Valkeniers Jef	1337	1932
	4632	5314

ST.-JANS-MOLENBEEK

Lijststemmen	**3893**
1. **Monteyne André**	**785**
2. Meyers Wim	218
3. Cocquereaux Jaklien	283
4. Labeau Fons	83
5. Van Essche Staf	273
6. De Berlangeer Jan	468
	2110

ANDERLECHT

Lijststemmen	**5279**
1. **Panis Maurits**	**830**
2. Beeckman Karel	446
3. Prinsen Fons	1041
4. Van der Spurt Cilia	341
5. Eykenbos Willy	220
6. Van Haelst Steven	945
	3823

VILVOORDE

	Meise	Asse	Vilv.	
Lijststemmen	**4696**	**5185**	**4665**	**14546**
1. **Kiesekoms Staf**	**341**	**2609**	**255**	**3205**
2. **De Neve Pol**	**1489**	**213**	**125**	**1827**
3. Clerckx Erik	172	112	813	1097
4. Cassimons Jef	1888	143	23	2054
S. Van Hecke-Thiebaut M.L.	155	278	433	866
6. Thomas Piet	108	1583	13	1704
7. Philips Stan	413	205	35	653
8. De Saeger Karel	61	60	470	591
9. Van den Brande Jozef	1152	292	85	1529
	5779	5495	2252	13526

De gekende maar verwaarloosde Ommegang van Ter Muilen te Liedekerke werd door schepen Staf Kiesekoms en zijn «mannen» in een nieuw kleedje gestoken.
Het moet niet gezegd dat heelwat devote Liedekerkenaren en wandelaars hun genoegen om dit prachtig initiatief betoonden. Het is alleen maar ergerlijk dat de CVP-oppositie zich tijdens de jongste gemeenteraad smalend uitliet over deze verbetering. Nogal onbegrijpelijk voor een zich kristelijk noemende partij...

Een SMAK voor vzw Eigen Huis

De idee van SMAK ontstond zowat een jaar geleden. Het was de VUJO-Nieuw Grimbergen toen opgevallen dat het aantal jongeren dat meewerkte aan de Boemerangaktie, mede ten voordele van Eigen Thuis, en aan de inzamelaktie voor de getroffen inwoners van Ruisbroek (de watersnood van januari '76) vrij beperkt was. Vlaanderens jeugd is nu wel meer dan ooit sociaal bewust, maar zowat alle aandacht gaat naar wat veraf, liefst ver over de oceaan gebeurt.
Door deze overaksentuering blijft de eigen medemens in Vlaanderen al te vaak in de kou staan. Onze welvaartmaatschappij vertoont immers nog vele zwakke plekken die men vaak weet te verbergen door alle aandacht af te leiden naar andere en verre landen.

SMAK wil pogen het evenwicht ietwat te herstellen door gedurende één jaar (dit houdt evenwel geen beperkingen in !) daadwerkelijk aktie te voeren ten voordele van een vaak vergeten groep.
De legende over St.-Maarten die zijn mantel in twee scheurde en hem deelde met een minderbedeelde is bekend.
Lange tijd was hij de Vlaamse St.-Niklaas ; onder druk van kommerciële belangen moest hij plaatsruimen voor de zogenaamd universele maar kunstmatig opgedrongen St.-Niklaas.

Om die reden wil SMAK Sint-Maarten tegenover de gekommercialiseerde St.-Niklaas stellen en zullen de meeste akties van SMAK plaatsgrijpen tussen september en december.
Dat deze akties een filantropisch karakter hebben kan slechts een zoveelste aanklacht zijn tegen de overheid die nalaat fundamentele hervormingen door te voeren die nodig zijn om te komen tot een welzijnsmaatschappij. In plaats van enkel die hervormingen te eisen, wil SMAK ook in afwachting ervan, daadwerkelijk aktie voeren.

BENEFIETAVOND
24 APRIL
KULTUREEL CENTRUM
STROMBEEK

Als eerste van een reeks aktiviteiten — die pas echt van stapel loopt wanneer we vanaf september St.-Maarten tegenover de gekommercialiceerde St.-Niklaas stellen — starten we met een Benefietavond waaraan een vijftal groepen hun medewerking verlenen : «The Condors» en «Jammerhout» uit Grimbergen, «'t Spinnet» uit Vilvoorde, uit het Mechelse «Cassiopeia» en een viertal Bretoense Barden zorgen voor de internationale noot.

Een info-stand over het projekt Eigen Thuis zal iedereen nogmaals de mogelijkheid bieden meer te vernemen over het gezinsvervangend tehuis.

BAKSTEENSLAG

Vanaf nu tot Pasen '78 hopen we van deur tot deur in de fusiegemeente Nieuw-Grimbergen onze Baksteenslag te voeren.

Wat houdt dit in : in een eerste fase zullen vanaf nu tot september '77 plastiek «bakstenen» te koop aangeboden worden aan minimaal 20 fr. per stuk. Deze «bakstenen» kunnen dan gedurende een half jaar gebruikt worden als spaarpotten. In de loop van het eerste trimester van '78 hopen we dan deze «bakstenen-spaarpotten» goedgevuld terug te kunnen afhalen van deur tot deur.

Een kleine berekening leert ons dat aan een gemiddelde van 10fr. per inwoner deze «baksteenslag» meteen 300.000 fr. oplevert.

Daarom durven wij het globaal bedrag dat deze SMAK kan opleveren schatten op een half miljoen. Dit is dan ook onze streefnorm.

Personen en groepen, verenigingen en organizaties die willen meewerken aan deze Sint-Maarten Aktie kunnen steeds kontakt opnemen met : S. RUMMENS, Beigemse steenweg, 146 — 1850 Grimbergen (tel. 02/269.31.60) — H. VAN HEMELRYCK p/a Kartuizerslaan, 19 — 1860 Meise (tel. 02/269.03.73).

Nieuw Diest

Folkloristische eendagsvlieg won

Het zou van een gebrek aan objektiviteit getuigen, als we hier zouden schrijven dat er op de eerste zondag na Pasen geen spanning voelbaar was in de VU-gelederen van Nieuw Diest. Wat zou het worden voor deze groep met slechts één kandidaat op de Kamerlijst en dan nog bij de opvolgers en één man op de vijfde plaats van de Provincieraadslijst. In 1974 werd het voor de Dietse VU-mensen bepaald geen overwinning. Zij kregen toen zelfs af te rekenen met een lichte maar toch niet te onderschatten achteruitgang.
De gemeenteraadsverkiezingen in 1976 brachten slechts één zetel op. In verschillende deelgemeenten van de fusie kwam toen voor de eerste maal de VU op, en haalde er heel wat stemmen. Maar toch... een nieuwe koalitie tussen PVV en BSP zou haar weerslag wel eens kunnen hebben op de Parlementsverkiezingen.

Het is dan ook met een opgeluchte Dirk Van de Weyer dat wij na de verkiezingen over de uitslag in Nieuw Diest mochten praten. Dirk, als eerste kandidaat bij de opvolgers op de Kamerlijst behaalde 1024 stemmen (niet onaardig voor dit niet zo grote gebied) en wordt meteen plaatsvervangend kamerlid voor de VU in het arr. Leuven en aldus ook de rechterhand van Willy Kuijpers. Tijdens ons gesprek wil Van de Weyer niet nalaten de bloemen te delen met Herman Brems, die het op de 5e plaats provincie ook niet slecht deed met bijna 600 stemmen. Als kersvers kandidaat een puik resultaat.

Waar enkele maanden geleden, ter gelegenheid van de gmeenteraadsverkiezingen, sommige politici voor de radio verklaarden dat de VU in Nieuw Diest slechts een folkloristische eendagsvlieg was, waarmee men geen rekening diende te houden, moeten wij hier vandaag vaststellen dat de Vlaams-Nationale partij hier in de blauwe burcht een sterke vooruitgang maakt. Diegenen, die zich op 10 oktober 1976 zo smalend uitlieten over de VU worden gekonfronteerd met een achteruitgang van meer dan 7 % en meteen met het verlies van de kamerzetel in Diest.
De overwinning van de VU in Nieuw Diest is op de eerste plaats zeker te danken aan de inzet van een aantal militanten, die dag in dag uit aan getuigenisaktie hebben gedaan. Bovendien is de VU een geloofwaardige partij met bovendien een duidelijk programma. De VU is en blijft de enige Vlaamse waarborg. Dat hebben op 17 april vele Diestse kiezers begrepen en zij hebben ernaar gehandeld.

WILLY SOMERS.

Een zilveren Zangfeest

ORKEST :

Uitgebreid koperensemble o.l.v. Theo Mertens.

MUZIEK :

Peter Benoit (Rubenscantate) en Pieter Verlinden of Peter Cabus (intro) en Gebed voor het Vaderland (Theo Mertens).

DIRIGENTEN :

F. Cuypers, E. Maes, T. Mertens, S. Van den Broeck, F. Van Durme en J. Wilmots.

TEKSTEN : Anton Van Wilderode, Albert De Longie, Jos Van der Veken, Kor Van der Goten en Hendrik Holvenius.

PREZENTATIE :

Kris Yserbijt en Arnold Willems.

MEDEWERKERS :

— Jef Elbers
— Jef Burm
— Miel Cools

— Marieke en Bart : duo uit Frans-Vlaanderen.

— Robbert en Anja Van Lint : Nederlandse volksliedduo.
— Ilona Van Brandt : kunstlied.
— Jo Haazen, stadsbeiaardier van Antwerpen.
— Tine Balder.
— Kinderballetgroep « Groen Vlaanderen ».
— Vendeliersgroep Piet Pottie.
— Het Jona-teater o.l.v. Ton Van Arken.

Zondag 15 mei zal voor de veertigste maal het Vlaams Nationaal Zangfeest Vlaanderen doen zingen. Ze zullen weer van heinde en verre toestromen de zanglustigen en kijken naar het jaarlijks schouwspel van kleur en licht en ritme. En luisteren naar de speelse, de lieve, de ironische, de harde woorden over Vlaanderen.

Voorzitter Valeer Portier, die reeds een kwarteeuw lang het ANZ onder zijn hoede heeft, zal de rede uitspreken, het zullen ongetwijfeld harde woorden zijn aan het adres van die politici die het niet goed menen met het land dat wij liefhebben.

Hij zal voor de vijfentwintigste maal het sprekerspodium beklimmen en U zult het horen, de woorden zullen onveranderd hard zijn. Het is ook nodig !

Het Zangfeest is opnieuw in de goede handen van regisseur Remi Van Duyn, voor de vijfentwintigste maal en U zult het zien het zal een zilveren zangfeest zijn !

De inrichters hebben een hele schare medewerkers ingezet om van dit Zangfeest een onvergetelijk feest te maken. Het motto is dan ook een feestelijk : *Vlaanderen eerst !*

— De Kornet, moderne koreografie.
— De volksdansgroep De Garve.
— De jeugdmuziekkapellen : Chiro-Brussel, VNJ, Safari-band Ekeren en Jeugddrumband Lioen - Turnhout.

— De koren : Vesperkoor, A Capella koor Schoonheid, St.-Martinuskoor, Zing met ons, Val-se Merels, Dennengalm, De Schalmei, O.-L.-Vrouw Koor, Jubilate, Renaat Veremanskoor, Kantiek, St.-Ceciliakoor, Lentestemmen. (in het totaal 500 koorzangers).

KAARTENVERKOOP :

— gereserveerde zitplaatsen : 250 fr. (1e rang), 200 fr. (2e rang), 150 fr. (3e rang) en 125 fr. (4e rang).
— niet-gereserveerde plaatsen : 70 fr.

VERMINDERINGEN :

— Groepen van minimum 20 personen, houders van een Kultureel Jongerenpaspoort of van een Plus-3-Pas bekomen de kaarten aan volgende vermindering : 200 fr. (i.p.v. 250 fr.), 150 fr. (i.p.v. 200 fr.p, 120 fr. (i.p.v. 150 fr.), 100 fr. (i.p.v. 125 fr.) en 50 fr. (i.p.v. 70 fr.)

— Voor gehandicapten (leden KVG en NFLG), oud-strijders (leden VOS) en bejaarden (leden VVVG) zijn er speciale gunstvoorwaarden voorzien. Alle inlichtingen hierover op de respektievelijke verbondssekretariaten.

WAAR EN HOE TE VERKRIJGEN :

ANZ-sekretariaat, Vrijheidstraat 30-32, 2000 Antwerpen : iedere dag open van 9 tot 12 u. en van 12 u. 30 tot 17 u. ; 's zaterdags gesloten. (Tel. 031/37.93.92).

OOST-VLAANDEREN

Merelbeke schaft Minister De Saegerlaan af

Op de eerste gemeenteraad na de installatie van het nieuw bestuur konden wij reeds testen hoe de CVP-oppositie zich zou opstellen. Van een vlotte kohesie was geen sprake en haar tussenkomsten lagen op een laag pitje. Zo dacht een CVP-raadslid het vuur aan de schenen te leggen van de nieuwe koalitie CLM-VU door aan te dringen op een gemeentelijke 11-juli herdenking. Zowel schepen Van Gijsegem (VU) als raadslid De Velie (VU) hadden het niet moeilijk om de interpellant schaak te zetten : er bestaat reeds jaren een 11-juli komitee, dat ook dit jaar de viering organizeert en vroeger was er nooit enige belangstelling vanwege het CVP-gemeentebestuur noch vanwege haar verenigingen ! Toen het CVP-raadslid toch de stemming vroeg voor een 11-juli herdenking door het gemeentebestuur ingericht, maakten wij mee dat exburgemeester baron Pierre Verhaegen meestemde voor een herdenking waar hij vroeger zelf nooit wilde aanwezig zijn. Een nieuwe flamingant is geboren ! Ook werden straatnamen veranderd : de meest opvallende wijziging was zeker de vervanging van de Minister De Saegerlaan door Guldensporenlaan.

VERKIEZINGEN

Alhoewel wij wellicht nog meer hadden verwacht, toch mogen wij tevreden zijn met de uitslag : vooral Merelbeke zelf bereikt een hoge score. De inzet van onze drie kandidaten is daaraan niet vreemd. Dank aan alle medewerkers. De stunt van de dag waren de reuzevlaggen met het cijfer 4 die «onbekenden» 's nachts hadden gehesen op een reuzekraan en op de watertoren. En zij hebben dapper boven de hoofden van de kiezers gewapperd tot enkele minuten voor één uur !

VRIENDENFEEST

Om te bekomen van de inspanningen van twee kiezingen, en om allen te verenigen rond dezelfde tafel die op één of andere manier aan ons sukses hebben meegewerkt, richten de Volksunie-afdelingen Melle, Gavere, Oosterzele en Merelbeke een avond in op zaterdag 14 mei om 19 u. in Hof ten Berg te Oosterzele. Er wordt een uitstekend feestmaal opgediend, waarvoor wij een inschrijvingsrecht vragen van 200 fr. per persoon, als gedeeltelijke tussenkomst. Er kunnen slechts 200 inschrijvingen worden aanvaard : neem dus onmiddellijk kontakt op met één uwer bestuursleden.

SCHOONAARDE

Meer dan 40 t.h. van de Schoonaardse kiezers stemde Volksunie, voor de provincieraad op de persoon van Herman Van Den Abbeele, die op de 2de plaats in het kanton Dendermonde-Wetteren zijn stemmenaantal wist te verhogen van 607 naar 1.226.

Grote raamaffiches en folders voor Vlaams Nationaal Zangfeest en IJzerbedevaart zijn te bekomen bij Herman Van Den Abbeele, Losweg 11, Schoonaarde.

DENDERMONDE

Verruiming arrondissementsbestuur

Hartelijk welkom aan volgende arr. bestuursleden : Leo Callaert, Lebbeke ; André Van Der Haegen, Zele ; M. Verschelden, Moerzeke-Hamme en Hugo Geerinck, Appels-Dendermonde.

NINOVE

INVULLEN BELASTINGFORMULIEREN

De aangifte van de inkomsten voor 1976 moet in de streek van Ninove op 5.5.77 binnen zijn.

Door het vele werk met verkiezingen zal dit slechts een paar dagen later kunnen gebeuren.

De zitdag hiervoor gaat door bij mevr. Georgette De Kegel, Leopoldlaan 86, 9400 Ninove op zaterdag 7 mei 1977 van 9 u. 30 's morgens tot 18 uur 's namiddags.

VU-mandatarissen tijdens de VUJO-1-meimanifestatie te Aalst. Willy Kuijpers, Koen Van Meenen, Jan De Neve, Walter Luyten, Frans Baert, Jan Caudron, Nelly Maes, Germain De Rouck en Georgette De Kegel. (Foto Studio Dann)

KALENDER

MEI

7. **Lovendegem :** 1e Vlaams lentebal om 20 u. 30 in de Parochiezaal, Kasteeldreef. Orkest : De Bartels.
7. **Lede :** VU-Dankfeest met gratis inkom om 20 u. 30 in zaal «Brouwershuis». Aangeboden door Gislain Henderickx en Jules Henderickx, VU-Provincieraadslid. Orkest : Sonor Band met zangeres Inge Summerland.
13 **ST.-AMANDSBERG :** VUJO-voordrachtavond. Film, filmvertaling en ondertiteling. Om 20 uur in zaal «Tijl», Klinkkouterstraat. Spreker : de h. Willy D'Haeyer.
13 **NINOVE :** Filmavond door het IJzerbedevaartkomitee om 20 u. 30 in zaal «De Denderhoeve», Burchtstraat. Inleider : de h. J. Coene, voorzitter van het IJzerbedevaartkomitee.
22 **GENT :** VU-wandeltocht langsheen de kreken in het Meetjesland. Vertrek met eigen wagen om 13 u. 30 aan «Gasthof Jan Yoens», Borluutstraat 8. Daarna gezellig samenzijn in Vlaams Huis «De Veldbloem» te Ertvelde.

DIRK MARTENS

NINOVE
Beverstraat 24-26
Tel. 054/331.05

P.V.B.A.

AALST
Lange Zoutstr. 30. 29-33. 36-38
Tel. 053/240.60

*

KINDERARTIKELEN : plooi- en wandelwagens - bedjes en wiegen - stoelen en looprekken - schommels - kamerversieringen - wastafels en waskussens - kinderkleding.

SPORTARTIKELEN : allerlei - turnkledij - ruiteruitrustingen - pingpongtafels - badkleding en alle toebehoorten - rol- en ijsschaatsen - kampingartikelen - turngerei.

SPEELGOED : uitgebreide keus in merkartikelen : autobanen - elektr. treinen der beste merken - auto's - go-carts - traktoren - poppen - poppenwagens en -wiegjes - bureles - lessenaars - borden - fietsjes - alle gezelschapsspelen - alle soorten mekanieken - schooltassen - borden - tuinmeubelen - tuinschommels.

— ZEER VOORDELIGE PRIJZEN —

ZOEKERTJE

— Als jongeman van 29 jaar, bediende te Antwerpen, zoek ik een vriend om mijn vrije tijd door te brengen. Schrijven kantoor blad nr. (N52)

1. Boekhouder B3-B1 ; 31 jaar, 5 jaar praktijk zoekt werk als boekhouder in Antwerpen of in de Kempen.
2. 20-jarige jonge dame, diploma toeristenschool, zoekt werk als bediende. Kontakt via senator W. JORISSEN, Louisastraat 31, 2800 MECHELEN, tel. 015/41.35.96.

N53

— Jonge dame zoekt werk als daktylo, in Mechelen of omgeving. Wil echt werken. Belangstellenden kunnen zich wenden tot kamerlid Joos Somers, Liersesteenweg 11 te 2580 Sint-Katelijne-Waver, of telefonisch op het nummer 015/21.79.00. (N54)

— LENNIK (St.-Martens), appartement te huur. Gelijkvloers, 2 kamers, badkamer, living, garage, tuin. Tel. 02/532.42.38. (N55)

SPANJE
App. van partik. nog vrij juni, juli, augustus. Costa Dorada, zandstrand, slapen voor 6 pers. Tel. 053/21.29.11.

FVV-WERKING

Arrondissementele vergaderingen :
5 mei 1977 arrondissement St-Niklaas - Dendermonde - O.-Vl. ;
10 mei 1977 : arrondissement Gent - Eeklo - O.-Vl.

Alle bestaande groepen of sympatisanten worden vriendelijk uitgenodigd op de arrondissementsvergaderingen. Inlichtingen steeds verkrijgbaar op het sekretariaat : Bennesteeg 2, 9000 Gent. Tel. 091/23.38.83.

WEST-VLAANDEREN

Roeselare telt zijn stemmen

Gezien de erg belangrijke inzet : « Federalisme of gewestvorming met drie » was de hoop van velen onder ons — twee per honderd vooruit te gaan — gewettigd... ook voor Roeselare.

De taal der cijfers spreekt helaas anders, alhoewel deze ook voor interpretatie vatbaar is. Waar de VU, over geheel het **arrondissement,** op 17. april 24.852 stemmen haalde voor de **kamer,** is dit een verlies van 1.946 stemmen.
Het **kanton Roeselare** behaalt hier 10.050 stemmen, wat een verlies van 336 stemmen betekent.
Met 40 % van het arrondissementeel aantal VU-stemmen, heeft het kanton Roeselare 17,30 % van het arr. aantal verloren stemmen. (Wat Senaat en Provincie betreft, behouden zowel het kanton als het arrondissement, ongeveer het stemmenaantal van '74 ; wat echter in % uitgedrukt, een lichte achteruitgang is.)
Uit « De taal der cijfers » kunnen en moeten wij menige les trekken ; zoals :

— Roeselare, als kanton, mag gewoonweg niet meer zakken.
— De sterkste polen uit ons arrondissement (Roeselare en Tielt) moeten de zwakkere gemeenten beter en efficiënter helpen.
— In '74 ging ons arrondissement vooruit... bij de volgende verkiezingen doen we dat opnieuw !
Laat ons **NU** beginnen... door aan te sluiten als lid van de partij...

ONZE KANDIDATEN...

In « WIJ » van 14 april kreeg U een beschrijving van Uw kandidaten. Hun resultaat was behoorlijk !
Lode Vanbiervliet uit Moorslede, behaalde voor de kamer het tweede hoogste aantal stemmen (1.929).

Mik Babylon, onze kandidaat nr 1 voor de kamer : behaalde 7.978 stemmen ; waarvan 4.608 in het Kanton Roeselare waar hij enkele (14) stemmen minder scoorde dan in 74. Niet versagen Mik ! Hou je kloek in de kamer !

Dirk Vanleuven, 2e opvolger kamer : behaalde als opvolger het hoogste aantal stemmen : 1.719. En dit als « nieuwkomer ».
Gerard Noterdaeme, 2e plaats Senaat : behaalde 3.052 stemmen. Vrienden voorspelden het hem. Hij kon het niet geloven.
Lut Vermeersch, lijstduwster voor de senaat : Lut haalde op de laatste plaats nog een zéér behoorlijk aantal stemmen : 1.277.
Annie Kindt, 1e kandidate provincie : Annie behaalde in het distrikt Roeselare 1.330 stemmen ; dit is een lichte vooruitgang (48).
Erik Lamsens, 4e plaats provincieraad : behaalde als « nieuwkomer », pretentieloos en rustig, 778 stemmen in het distrikt Roeselare.
De afdeling Roeselare dankt langs deze weg al haar kiezers voor het vertrouwen aan hun kandidaten geschonken ; al haar medewerkers voor hun onbaatzuchtige inzet in deze korte, maar harde kiesstrijd. De afdeling Roeselare dankt tevens al de milde, soms naamloze, steuners.

Vlaanderen blijft betogen tegen A-wegen

Evenals te Hasselt werd betoogd tegen de aanleg van de A 24-weg, had te Brugge een betoging plaats tegen de aanleg van de A 17-autoweg, waardoor andermaal het landschap zal geschonden worden en heel wat goede landbouwgrond verkwanseld. Vele landbouwers stapten naast de jongeren en de komitees voor milieubescherming op. De Drietand van het Boerenfront was eveneens van de partij. De klassieke landbouwtraktoren omhangen met allerlei slogans ontbraken evenmin. Het talrijke publiek stak zijn goedkeuring niet onder stoelen of banken. Ook West-Vlaanderen verzet zich steeds heftiger tegen de verloedering van natuurschoon en landbouw.

JORIS VAN SEVEREN HERDENKING

De 27e Bedevaart naar de graftombe van Joris Van Severen en Jan Rijckoort gaat door op **zondag 22 mei 1977.**

Schikkingen voor de autocar Brugge—Westkust :
Vertrek Knokke, Ste Margaretakerk, 5 u. 30 ; **Zeebrugge,** Watertoren, 5 u. 37 ; **Brugge,** Burgplaats 6 u. ; **Oostende,** Klein-Parijs, 6 u. 30 ; **Veurne,** Markt, 7 u. 15 ; **Diksmuide,** Markt 7 u. 45 ; **Langemark,** Markt 8 u. ; **Ieper,** Markt 8 u. 15.

EIGENAARS
Wij wensen **moderne appartementen** te huren of te kopen in **Koksijde.**
Agence Unico, Zeelaan 222, **8460 Koksijde,** tel. 058-51.18.89.

St-Ricquler, Abdijkerke : Herdenkingsmis te 12 u.
Abbeville, Kerkhof : kransennederlegging op de graftombe door de heer J. Werkers, namens het Centrum.
Inschrijving : zo spoedig mogelijk, ten laatste tegen **8 mei** a.s. bij **G. De Bruyne,** Noord Gistelhof, 10, 8000 Brugge.
Insgelijks kunnen telefonische inlichtingen verkregen worden op de nrs. (050) 31.43.96 of 31.05.01, bij **G. Van Pamel,** Brugge.
Reisprijs : 330 fr. per persoon, verder naar goeddunken.
Middagmaal : 250 fr. per persoon, het bewijs van inschrijving zal tijdens de reisroute overhandigd worden. Gelieve het nodige bedrag te storten bij de KB te Brugge, op rekening nr. 470-0176049-18 van G. De Bruyne met vermelding : « Bedevaart Abbeville 1977 ». (Medegedeeld)

BLANKENBERGE

ZANGFEEST

Wij herinneren er onze lezers aan dat er een autobus zal worden ingelegd naar het Vl. Nat. Zangfeest. Vertrek aan het station om 9 u. ; zo kunnen wij rustig een paar uurtjes doorbrengen in het centrum van Antwerpen. Kaarten te bekomen bij Fr. Pulinckx, 2, Astridlaan - Bus 11. Tel. 41.38.65.

OCMW-NIEUWS

Verleden week melden wij in ons blad dat, in de laatste gemeenteraadszitting, onze Miel als lid van de OCMW werd verkozen. Elkeen zal wel begrepen hebben dat het hier gaat om Miel Duysters. Personen die menen met de diensten van het OCMW in kontakt te moeten komen kunnen zich steeds tot hem melden aan volgend adres : Astridlaan 32. Tel. 41.36.54.

KALENDER

MEI
13 **KORTEMARK, HANDZAME, ZARREN, WERKEN :** Algemene VU-ledenvergadering met als spreker volksvertegenwoordiger Emiel Vansteenkiste.

In West-Vlaanderen bleef milieuzorg zoek

Wie een jaar terug hoorde van de simpatieke Westvlaamse provinciale aktie « Opgeruimd West-Vlaanderen staat netjes » moet wel hebben gedacht dat er onder een provinciebestuur met dergelijke milieuvriendelijke aktiviteit geen milieuproblemen meer bestaan.
Niets blijkt minder waar. West-Vlaanderen en vooral het Kortrijkse arrondissement blijft een der minst beboste streken van het land.
Niets werd echter de laatste jaren ondernomen om dit tegen te gaan door b.v. groenbeplanting op de diverse braakliggende terreinen en op de heuvels van de brede slierten autowegen.
CVP-milieuverantwoordelijke bestendig afgevaardigde Monballyu, na 1977 op rust, bleef spijts herhaalde manifestaties en akties maar doen alsof zijn neus bloedde.
De Harelbeekse Gavers kregen wel reeds lang een kostelijke infrastruktuur voor de elitaire, meestal buitenarrondissementele zeilers maar voor de ontspanning van Jan-met-de-pet, in een nogal rekreatiearm, drukbevolkt Kortrijks gewest bleef blijkbaar geen cent over.
Voor het Aalbeeks betonnen monster, de Vlaamse sjouwer, had het provinciebestuur meer dan 20 miljoen over, terwijl de paar duizenden voor wat opsmuk en groenaanleg in het desolate landschap niet meer werden gevonden.

De Brugse Bayer-Rickmanaffaire blijft een doorn in het oog van heel milieuminnend België.
De Leie, in het hart van Kortrijk, stinkt meer dan ooit. In diverse lokaliteiten : Kortrijk, Heule, Gullegem, Marke enz. werden de kollektieve buurklachten aan de provinciale overheid meestal nooit beantwoord, laat staan aangehoord.

In Marke werden na 1970, in een volkrijke woonzone, spijts een voltallig buurprotest, nog 2 hinderlijke bedrijven met specifieke lawaai-, trilling- en stofhinder neergezet.

Ondertussen nam men het niet te nauw met de stedebouwkundige moraal en werd het groen steeds verder aangevreten !
Aan de VU om steeds op de nagel te blijven hameren, en onze provincie zijn « groen » gelaat terug te geven !

DE TWEEJAARLIJKSE PRIJS VOOR DE VLAAMSE HUMOR

Bij de opening van het zeer geslaagde twaalfde Salon van de Vlaamse Humor, te Antwerpen, herinnerde de voorzitter van de Vlaamse Toeristenbond eraan dat zijn vereniging een tweejaarlijkse prijs voor de Vlaamse Humor heeft ingesteld, ter aanmoediging van een volwaardige kunst.
Alle Vlamingen, waar ze ook wonen, kunnen aan de wedstrijd deelnemen, met een onbeperkt aantal inzendingen. Gevraagd worden « kartoens », humoristische tekeningen, spotprenten, **zonder verklarende tekst.**
ONDERWERP : « DE VROUW » (voor de heren-kartoenisten) ; « DE MAN » (voor de dames-kartoenisten).
De goed verzorgde inzendingen moeten tenminste 30/40 cm groot zijn en klaar om op te hangen. Zijj mogen ondertekend zijn. Op de rugzijde dient te worden vermeld : **naam,** schuilnaam en adres.
PRIJZEN : 1. 20.000 fr. + een gouden penning ; 2. 15.000 fr. + een zilveren penning ; 3-5. 5.000 fr.
De tekeningen moeten vóór 15 december behoorlijk verpakt, niet opgerold, gezonden worden naar het bondsgebouw van de VTB, St-Jakobsmarkt 45, 2000 Antwerpen, of mogen vóór 10 december afgegeven worden in een van de 17 VTB-kantoren in Vlaanderen en Brussel.

DE SPORTWEEK

MAANDAG : Bij Standard komen twee Russische voetbaltrainers stage volgen. Allez les rouges... ● DINSDAG : Meeval voor de sport : toen autorenner Tubois tussen het publiek vloog werden alleen onbelangrijke toeschouwers gedood en gewond. ● WOENSDAG : Fille zat tot 's nachts voor zijn teveetje in de koppige mening dat er àlle woensdagen voetbal « oep den teevee » moet zijn. ● DONDERDAG : In één koers werden zeven koereurs tien keer « positief » bevonden. Geef toe dat het straffe mannen zijn. ● VRIJDAG : Als ge een voetballerke op voet te verkopen hebt, het is de moment. Eer de belastingen weer verhogen. ● ZATERDAG : Een lezer bekloeg zich dat hij in « Veust Nasjonal » alleen Frans hoorde. Natuurlijk. Maar wat zocht hij daar als Vlaming. ● ZONDAG : Tegenslag voor de sport. Deze keer schoot de brokkenpiloot er zelf het leven bij in. Fol gelukkig natuurlijk. ●

Transfers

Wij leven in de grote tijd van de voetbaltransfers. De gazetten staan vol aanbiedingen van vedetten. Wat voor zin heeft dat allemaal ? Gaat een ploeg zoveel beter spelen omdat de heer X vervangen wordt door de heer Y ? En wordt een knaap uit de jeugdploegen een zoveel beter voetballer als hij eerst enkele keren van klub verandert ? Bijlange niet. Komen er meer mensen kijken omdat de klubs hun spelers ruilden ? Ach kom. Een voorbeeld : door de komst van Pele kreeg Cosmos 100.000 gapers meer. Naar sehatting bracht dit zowat 10 % meerontvangst op van het bedrag dat aan de « zwarte perel » werd besteed. Zou het bij ons anders zijn ? Wij geloven het niet.

Ieder zijn mening natuurlijk, maar de belangrijkste beweegredenen bij het kopen en verkopen van sjotters lijkt ons niet te zijn het versterken van de ploeg. Ook niet het aanlokken van supporters. Wij denken dat het belangrijkste motief doodsimpel is dat aan de handel in voetballers vulgaire procentjes vastzitten. Voor de speler zelfs uiteraard, en dat vinden wij redelijk normaal. Het is ten slotte zijn lijf dat verkocht wordt. Maar ook voor anderen. Tussenpersonen bij voorbeeld. Of deskundige en bevoegde bestuursleden die uitstekend geplaatst zijn om transfers te aktiveren of te verhinderen. En één procentje maar op 10 miljoen is 100.000 frank, weet je wel. En ni vu ni connu. En wat is 10 miljoen nog voor een vedette ?

Persoonlijk vinden wij dat gesjacher met mensen ter wille van procentjes min. Als het van ons afhing zouden wij verregaande maatregelen daartegen nemen. Zoals bij voorbeeld het heffen van minstens 100 % BTW op de verkoop van dit luxe-artikel bij uitstek. Of het bepalen dat een betaald voetballer slechts een kontrakt van één jaar mag aangaan, waarna hij vrij is te blijven of te gaan, maar in ieder geval zonder transfersom. Natuurlijk zouden er ook dan nog centen rollen, maar in veel mindere mate, en het zou fraude en dus strafbaar zijn. Wij zijn er ons overigens maar al te wel van bewust dat dergelijke reglementen er nooit zullen komen. Voetbal is nu eenmaal een kapitalistische onderneming, en dus moet het geld rollen.

Jubilee

Het is precies tien jaar geleden dat wij voor de eerste keer deze pagina volschreven. Voor enkele weken, zei de baas, tot ik iemand « van stiel » gevonden heb. Hij is ondertussen nog altijd op zoek, en wij beklagen hem, want het moet vreselijk zijn tien jaar lang altijd maar wanhopig te zoeken en te zoeken, en niet te vinden.

Zo'n blikken jubileeken heeft natuurlijk niks om het lijf, tenzij dat het er stomweg aan herinnert dat men alweer tien jaar ouder is, en dat het onvermijdelijk de vraag oproept wat er in die tien jaar nu eigenlijk veranderd is.

Bij het vluchtig doorkijken van de berg dokumentatie die wij in de loop der jaren verzamelden — en waarmee wij nu van de kelder naar de zolder sjouwen, om ze ergens kwijt te raken — en het doorbladeren van wat wijzelf daar aan stompzinnige en hopelijk af en toe aan zinnige dingen aan toevoegden, dachten wij dat al die schrijvelarij niet nodig was geweest, want dat er in feite nagenoeg niets veranderd is. De grrrrote prestaties worden nog altijd geleverd en dadelijk vergeten. Van Looy ging, Merckx kwam, en de kleine coureur verdient nog altijd met moeite het zout op zijn patatten.

En toch, bij enig nadenken — wat zelfs ons al eens overkomt — blijkt er toch een en ander veranderd, in positieve en in negatieve zin. Ongemerkt bijna, zonder trompetgeroffel of trompetgeschal, maar niet zonder betekenis.

De sport heeft gewonnen aan maatschappelijk belang. De mensen werden zich daarvan meer bewust, en gingen er dan ook kritischer tegenover staan. De sport als terapie voor van alles en nog wat maakte grote vorderingen, en de infrastruktuur ervoor kende een groei als nooit voorheen, soms zelfs wat overdreven. Het besef dat sportbeoefenaars en vedetten mensen zijn, en slechts in tweede instantie bovennatuurlijke wezens, wegwerpartikelen of koopwaar op voet schijnt door te dringen. En Vlaanderen wordt er zich van bewust dat het ook op sportgebied op eigen poten staan kan. Het zijn maar enkele voorbeelden van een evolutie die men over het algemeen postief kan noemen.

Er was ook de keerzijde. De konsumptiesport werd nog wat meer in handen gespeeld van Het Kapitaal, met alle gevolgen vandien. Onder meer een waanzinnige geldverspilling, waarvan de procentjes wie weet waar terechtkomen. Met de maatschappelijke frustraties groeide de agressiviteit van de supporter, zo arm geworden dat hij van supporterschap zijn stiel ging maken, en in het beleven ervan zijn maatschappelijke betekenis ging herkennen. De sport werd nog wat meer dan vroeger een middel tot volksverlakkerij, een propagandamiddel, en zelfs, zoals in Mexico en Munchen, een machtsmiddel. En dat bij dit alles steeds meer doden vallen, wordt gewoon als « normaal » aanvaard.

Zo vinden wij dat de evolutie in de sport het overbelichte beeld biedt van de evolutie in de maatschappij, met haar goede en haar slechte kanten, haar bevestigingen en uitzonderingen. Daarom blijft ze ons boeien, en moet ze, dachten wij, met aandacht en kritische zin gevolgd worden.

Het komitee van redakteurs van het weekblad « WIJ » dankt haar sportmedewerker van harte voor zijn gewaardeerde medewerking een decennium lang en wenst hem geluk voor de volgehouden manier waarop hij de « sport » kritisch bekijkt.

HERR FRANZ

De vraag die elke ware sportliefhebber momenteel bezighoudt is deze : met wie zal keizer Franz Beckenbauer nu eigenlijk naar Amerika trekken : met de fotografe of met de aktrice ? Want met zijn eigen vrouw gaat hij niet. Hij schijnt trouwens officieel ook beschuldigd te zijn van overspel. Zodat het er eigenlijk een beetje op lijkt dat zijn verdwijnen naar Amerika eerder een vlucht is dan wat anders. Ouderwets als wij zijn vinden wij dat veel van al die formidabele vedetten als mens niet zoveel bewondering verdienen als voor hun zogezegde sportprestaties voortdurend wordt opgeëist. En dat onze meter het uiteindelijk nog bij het rechte eind heeft als ze zegt dat de weelde een kwaaie beest is.

GOED INITIATIEF

Het plan bestaat om aan de universiteit van Brussel een soort sportadviescentrum op te richten, dat als taak zou hebben, zoals de naam het zegt, advies te verstrekken aan jongens en meisjes die een of andere sport zouden willen gaan beoefenen. Wij denken dat dit een uitstekend initiatief is.

Er zullen dan minder mensen op de verkeerde plaats terechtkomen, en de spijtige gevolgen daarvan (opgeven van studies, leegloperij e.d.m.) zullen alweer wat beperkt worden. Wij vernemen ook dat onze ouwe maat Urbain Braems aan dat centrum zou meewerken als voetbaldeskundige.

Volgens ons kon men moeilijk een betere keuze doen. En bij het overlopen van de namen komt het ons voor dat dit ook voor de anderen geldt.

KOMAF MAKEN

Er wordt nu al een hele tijd geschermd met uitslagen van dopingonderzoeken die binnenkort bekend zouden worden gemaakt, en waarbij (dikke) koppen zouden vallen. Wij lazen al de namen van Maertens, Merckx, Pollentier, Planckaert, Kuiper, Van Katwijk en Sybille. Dus inderdaad « groten ». Nu zouden wij liegen als we zouden zeggen dat het ons zou verwonderen dat ook de heren af en toe van verboden flesjes en pilletjes proeven. Maar dat gezever van « nu zulde binnenkort eens gaan verschieten zie van wat wij gaan bekendmaken », dat lijkt ons volkomen verkeerd. Men doet het of men doet het niet, en als men het doet, dan maar ineens en zonder komplimenten.

WIES EN EDDY

Wies Andersen had zaterdag tijdens zijn TV-show maar weinig vriendelijke woorden over voor Eddy Merckx. Waarom Wies het nodig vond erop te wijzen dat Merckx nooit antwoordt op uitnodigingen om deel te nemen aan dergelijke programma's weten wij niet. Wij kunnen alleen veronderstellen dat er al een aantal instellingen zijn geweest die hem vroegen voor hen te spelen, en dat hij er niet op inging. Afgezien van het feit dat een vraag altijd een antwoord waard is, ook van vedetten, en ook als het negatief moet zijn, kunnen wij ons toch voorstellen dat Merckx nogal werk zou hebben als hij op alle uitnodigingen moest ingaan. En als sommigen mochten veronderstellen dat hij niet veel voelt voor het helpen lenigen van wat nood, dan zijn ze beslist fout. Wij hebben bewijzen dat Merckx op dat gebied al grote daden stelde.

Ongenaakbaar in Vuelta

WIJ de KOSMOS 98

BEMANDE RUIMTEVAART 2

Na de reeks verbluffende prestaties van mensen in de ruimte (zoals koppelingen van ruimtetuigen, wandelingen buiten de capsule, en vooral de landingen op de maan) is het momenteel een beetje stiller geworden. Het is begrijpelijk. Aan reizen naar de maan wordt voorlopig niet meer gedacht — men heeft nog jaren werk om al de verzamelde gegevens te onderzoeken — en voor de voorbereiding ervan moet men dus geen mensen meer uitsturen.

Aan reizen naar Mars en Venus is men nog niet toe, voor zover het voor deze laatste planeet ooit mogelijk zal zijn, gezien de daar heersende omstandigheden. Aan reizen naar sterren — of eventuele planeten in hun ekosfeer — kan nu nog niet eens gedacht worden. Met de tuigen die men nu heeft zou een reis naar de dichtstbijzijnde ster (Promixa Centauri) nog iets van een 2 à 300.000 jaar in beslag nemen.

Er schijnt voorlopig maar één aktiviteit over te blijven : het werk aan en in de ruimtelaboratoria. Aan Amerikaanse zijde Skylab, aan Russische zijde Saljoet.

Deze aktiviteit zal in de toekomst ongetwijfeld uitgebreid worden. Er is namelijk een hoeveelheid wetenschappelijk werk dat vanop aarde niet kan verricht worden, omdat de dampkring die de aarde omringt het onmogelijk maakt.

Tot op dit ogenblik is het bemannen van een ruimtelaboratorium echter een nog omslachtige bedoening. Er dient telkens een peperdure raket uitgerust, waarvan bij de terugkeer op aarde niets overblijft. Daarom wordt al geëxperimenteerd met een tuig — de zogenaamde Space Shuttle — dat vertrekt vanop een vliegtuig op grote hoogte. Met deze Space Shuttle zouden de wetenschapsmensen dan over en weer vliegen van de aarde naar het ruimtelaboratorium.

Voor een wellicht verdere toekomst denkt men ook aan tuigen die voor trips in de ruimte zouden vertrekken vanop de ruimteplatformen. Om nù een tuig te lanceren heeft men een raket nodig van ruim honderd meter hoog — de Saturnus — met meer dan twee miljoen kilogram brandstof. Allemaal om de reusachtige kracht te overwinnen die ons aan de aarde bindt. Als men zou kunnen vertrekken vanop een plaats waar de aantrekkingskracht van de aarde al veel kleiner is, en waar bovendien de dampring geen remmende werking meer uitoefent, zou men het kunnen stellen met heel weinig brandstof, met veel lichtere en goedkopere tuigen. Maar dat is nog niet voor morgen.

Er dient bij de bemande ruimtevaart nog een bedenking gemaakt. Dat ze o.m. de medici voor reusachtige problemen stelde, dat spreekt vanzelf. De kwestie van de voeding was er één van. Onmogelijk bij voorbeeld in een toestand van gewichtloosheid te drinken, want men kan niet gieten, omdat de vloeistof ook zweeft. De kwestie van de stofwisseling spreekt misschien niet zo direkt tot de verbeelding, maar ze was niet minder reëel en moeilijk. Men heeft voor alles een oplossing kunnen vinden, en nu reeds worden verschillende van die oplossingen ook al toegepast in diverse klinieken. Om maar bij ons ietwat triviaal voorbeeld te blijven : er zijn patiënten die voedsel krijgen zoals de ruimtevaarders dat geen of een minimum aan stoelgang veroorzaakt. En er werden verbluffende resultaten bereikt met lenzen en hoorapparaten die zo « uit de kosmos » werden overgenomen.

Info KOSMOS
Kultureel Centrum
1820 Strombeek-Bever

PERSSPIEGEL — DE VLAAMSE PERS

De kommentaren deze week gingen nog steeds rond de vraag met wie steekt schippert Tindemans nu van wal en wie wil hij eerder tussen wal en schip duwen, na een aantal schijnmaneuvers.

Deze mist op de Belgische binnenwateren was nog niet opgeklaard op het ogenblik dat wij onze rubriek schreven.

Wij pikken er dan ook de stukjes uit die het ontleedmes op het Volksunie-lijf hebben gezet tijdens de voorbije dagen.

DE NIEUWE GIDS

« Of vreest de BSP de liberale oppositie minder dan die der kommunautaire partijen ? Zij heeft vroeger met de liberalen geregeerd. Nu acht zij de liberale partij minder hinderlijk voor haar in de oppozitie dan mede aan het bewind. Terwijl de VU en het FDF (met RW-aanhang) haar als mogelijke regeringspartner minder afschrikken dan als oppozitie.
Het is allemaal een beetje verward, men zal het toegeven. Maar wij weten al lang dat de post-elektorale realiteit nooit beantwoordt aan de pre-elektorale retoriek der slogans en pamfletten, en dat verkiezingscampagnes iets anders zijn dan hoge staatkunde. Dat de socialistische partij de politieke roeping der VU om regeringsverantwoordelijkheid op te nemen nu plots erkent, wordt misschien enigszins belicht door het feit dat een prominente personaliteit van het Vermeylenfonds onlangs overzwaaide naar de partij van de h. Schiltz. »

Het Volk

« Het nieuwe voorstel om de kommunautaire partijen bij het beraad te betrekken — en daarmee bedoelen de socialisten de Volksunie, het FDF en het RW — is een nieuw maneuver *om deze taalpartijen tegen elkaar uit te spelen*. Wij geloven niet dat het in de bedoeling ligt van de socialisten om *werkelijk samen met Volksunie en FDF te regeren*. Trouwens, men kan zich moeilijk een regering voorstellen die water en vuur zou verenigen in één ploeg waarvan iedereen verwacht dat ze meer dan de vorige regering aan elkaar zou klitten. De socialisten hebben dus in een *eerste etappe* de liberalen willen uitschakelen ; in een *tweede etappe* zullen zij vermoedelijk pogen de *taalpartijen uit* te *schakelen* door ze met hun neus op de onoverkomelijke tegenstellingen te duwen. Want wanneer de socialisten nu verklaren dat de stellingen van BSP en liberalen op sociaal-ekonomisch gebied niet te verzoenen zijn, en deze partijen dus niet samen kunnen regeren, geldt dit *voor wat het kommunautaire probleem betreft nog méér voor de Volksunie en het FDF*.

Zo komt men dan uiteindelijk tot de tweeledige formule van kristen-demokraten en socialisten. »

"HET BELANG VAN LIMBURG"

« Tussen kristen-demokraten en socialisten is een kaatspartij ontstaan rond de mogelijke uitstoting van de regionalen. De partijbureaus van beide formaties hebben elkaar, via formateur Tindemans, de hele dag de bal toegespeeld om de buitenwipper van VU en FDF in het andere kamp te kunnen plaatsen. Van kristelijke zijde werd daarbij handig gebruik gemaakt van de verdeeldheid die tijdens de 1-mei-toespraken tussen Vlaamse en Brusselse socialisten is gebleken. Zoals bekend wees de Antwerpenaar Geldolf elke participatie van zowel het FDF als de Volksunie rezoluut van de hand, terwijl de Brusselaar Simonet de taalpoujadisten van de hoofdstad daarentegen nog wel lieflijk aan de borst koesterde. Die interne verdeeldheid zorgde gisteren alvast voor de nodige heibel in het BSP-bureau, maar naar buiten uit mocht daar natuurlijk niets van blijken. De socialisten kaatsten dan de bal terug naar de formateur en verzochten Leo Tindemans om opheldering over de kortsluiting die eind vorige week tussen hem en de Volksunie was ontstaan. »

De Standaard

« De VU meende ook dat de termijn van twaalf dagen voor het uitwerken van de blauwdruk, te kort was. Haar werd geantwoord dat men tijdens het konklaaf van Steenokkerzeel dat 24 uren duurde, bijna tot een gedetailleerd akkoord was gekomen...

Voorlopig zal het formatieberaad weer het klassieke spoor gaan volgen. Op hun 1 mei-vieringen hebben de Vlaamse socialisten beklemtoond, dat ze met de kristen-demokraten willen regeren en met niemand anders. De Franstalige socialisten zien het anders : zij willen het FDF erbij. Voor de Vlaamse opinie is een kabinet met FDF en zonder VU echter niet verteerbaar. Sommige FDF-leiders beweren wel dat zij redelijkheid betrachten, maar hun basis blijft agressief anti-Vlaams.

Wanneer het vandaag of morgen tot een gesprek komt tussen de groten, zal de aandacht bij voorrang gaan naar de ekonomische toestand. Zal de formateur dan ook aandringen op een regeerakkoord binnen de twaalf dagen over de staatshervorming ? Of valt die behoefte weg, nu de onderling verdeelde regionalen niet meedoen ? De vraag is daarbij, of ook socialisten en kristen-demokraten op dat punt niet verdeeld zijn ? Volgens Simonet vallen de programma's van FDF en BSP hier samen, en dat moet de CVP toch wel wat bevreemden... »

Hop en hop en hop...

Jan in « Gazet van Antwerpen » : het formatieberaad...

HET LAATSTE NIEUWS

« Zou de VU op haar beurt de dansvloer betreden, in de *zevenledige* regering, die Cools en Claes woensdag hebben voorgesteld ?

Zouden Schiltz en zijn politieke vrienden het risiko lopen van een beraad, dat hen onvermijdelijk op de weg van de drieledige gewestvorming zou drijven ?

Kunnen zij aanvaarden, dat het Brusselse FDF, met de instemming en de steun van de socialistische partij het *berucht artikel 107 quater* in de werkelijkheid omzet, terwijl de Vlamingen vrede zouden moeten nemen met de belofte, dat de grondwetsherziening later zal gebeuren ?

Tindemans heeft destijds zelf verklaard liever geen gewestvorming te willen dan een slechte gewestvorming. En *Wilfried Martens* heeft nog onlangs een mogelijke deelneming van het Brusselse *FDF* bestempeld als een *nog hachelijker onderneming* dan die met het Rassemblement Wallon.

De Vlamingen zouden aldus de gewestvorming en de splitsing van het Brusselse kiesarrondissement bekomen tegen een prijs, die het FDF als regeringspartij zelf zou bepalen.
Aanvaarden Vlaamse politici, van welke partij ook, de strop der Brusselse potentaten, dan belanden wij allen weldra in een *Brusselse FDF-staat.* »

VOLKSGAZET

« Uitgaande van deze duidelijke taal zijn toch enkele bedenkingen niet overbodig om niet te zeggen noodzakelijk.

Sommigen stellen dat de laatste politieke samenstelling van de uittredende regering (zonder RW dus) nu een meerderheid in het parlement heeft. En daaruit trekken ze zekere konkluzies. Of is het chantage ?

Een wijziging in de politieke oriëntering zou zich niet opdringen, men zou aldus gerust voort kunnen gaan met het doordrijven van de vóór de verkiezingen gevolgde ekonomische en sociale rechtse politiek !

Mag ik eraan herinneren, dat het aktieplan van het gemeenschappelijk front slechts opgeschort werd en dat het opleggen van dezelfde politiek, die door entoesiaste stakingen bevochten werd, zonder twijfel dezelfde reakties en het verder toepassen van het aktieplan met zich zouden meebrengen ? »

PERSSPIEGEL — DE FRANSTALIGE PERS

In de Franstalige pers werd nagekaart over de verkiezingen maar dan eerder in het licht van de eerste konfrontaties i.v.m. de regeringsvorming. Deze pers schrijft over de drieledige gewestvorming als over een verworven toestand, geen enkel blad schijnt te beseffen dat de CVP, de VU en de PVV slechts een tweeledige gewestvorming aanvaarden, zonder ettelijke socialistische leiders te vergeten die eveneens tegen een drieledige gewestvorming zijn, doch dat (nog) niet luidop durven zeggen.

De beurskrant « COURRIER DE LA BOURSE » pleit voor een regering met de BSP. Het is het bekende standpunt van het grootkapitaal : met de socialisten in de regering hebben we sociale vrede... RW-voorzitter P.H. Gendebien peilt naar de oorzaken van de RW-nederlaag die hij echter slechts voorlopig ziet : het RW zal zich hervatten...

(R.C.)

LA LIBRE BELGIQUE

De socialisten beweren dat ze vooral begaan zijn met de ekonomische krisis en bewust te zijn van de noodzaak, het land een goede en op een brede basis steunende regering te geven. Maar hun gedrag van beeldenstormers staat in schrille tegenstelling met deze nobele opvatting. En waarom stellen ze aan de liberalen vier vragen, getrokken uit de kleine katechismus van het handvest van Quaregnon terwijl ze zich nauwelijks 48 uren geleden bereid verklaarden in een regering samen te wonen met het FDF en de Volksunie, zonder deze partijen iets te vragen voor de eigenlijke onderhandelingen beginnen ? De socialistische stijl paart hent onsamenhangende aan de cynische ongegeneerdheid.

LE COURRIER DE LA BOURSE

Men dient zich nu af te vragen of men een huwelijk kan sluiten zonder verliefd te zijn. Op politiek vlak luidt het antwoord bevestigend. Het is inderdaad wenselijk dat de socialisten in de regering opgenomen worden. We zien hen moeilijk in de oppositie blijven. Waarom ? Omdat ze eensdeels maar een slechte herinnering hebben aan hun eerste oppositiekuur. Anderdeels : omdat men hen nodig heeft. Er kan geen volwaardige regering zijn in dit land zowel rekenkundig als moreel gezien zonder de Waalse socialisten en de Vlaamse kristen-demokraten.

combat

fondateur andré renard

De gewestvorming via artikel 107 quater lijkt dus meer en meer de voornaamste taak van de toekomstige regering te zijn. Het aan de formateur overhandigde memorandum van de Waalse Gewestelijke Ekonomische Raad laat daarover geen de minste twijfel toe.
Zondag is het tien jaar geleden dat Leo Collard tot de progressieve frontvorming opriep. Wij hopen dat deze één mei de voorbode van deze frontvorming zal zijn, in de harten en in de strukturen, opdat het Wallonië van morgen, eindelijk meester over zijn lotsbestemming, die linkse politiek zou kunnen voeren, die het naar het ekonomisch herstel en naar sociale rechtvaardigheid zal leiden. Edgar Magis.

LE SOIR

Een andere les die men uit de verkiezingen te Brussel kan trekken is de onmogelijkheid van een duurzame kommunautaire vrede in het land zonder een breed akkoord onder de Brusselaars zelf of van hun natuurlijke verdediger, het FDF.

Het verlies van het RW in Wallonië lag voor de hand. De oorzaken van deze achteruitgang zijn verschillend : ze gaan van het ongenietbaar gedrag van de ministers overlopers naar de karikatuur die onze tegenstanders van onze stellingen hebben gemaakt, zonder het feit uit het oog te verliezen dat alle partijen zichzelf tijdens de kieskampagne een Waals imago hebben opgezet. P.H. Gendebien.

PAN

De uiteenzetting van Renaat Van Elslande (in Knack's vraaggesprek) over de motieven van de Franse politiek in Afrika hebben zowat overal vleiende kommentaar uitgelokt, vooral in de « Quatre Bras »-straat (ministerie van Buitenlandse Zaken - n.v.d.r.). Het scheelt weinig of er wordt beweerd dat deze verklaring gewild en met voorbedachtheid werd afgelegd.
— Van Elslande weet heel goed dat een verlenging van zijn ministerschap op Buitenlandse Zaken een regelrechte revolutie zou uitlokken. Daarom gaat hij liever in schoonheid weg : als slachtoffer van zijn stoute taal ten aanzien van de Fransen dan wegens luiheid en fanatisme. Dit is elektoraal gezien rendabeler.
Dat is één versie die niet al te goed rijmt met de kommentaar van diezelfde Quatre Bras op de benoeming ad interim van Jean de Bassompierre — zeg liever Johnny — tot direkteur-generaal van de afdeling politiek.
— Hij (de minister n.v.d.r.) heeft op een goedkope manier willen bewijzen dat hij breeddenkend is tegenover de adellijke en frankofone diplomaten.

«Jarenlange akties, en nog geen federalisme»

VVB-VOORZITTER PAUL DAELS:

MECHELEN. — «Twintig jaar vergaderen, betogen, studeren, moties maken, perskonferenties houden, kongressen, debatten, praten met politici...

De Vlaamse Beweging op dreef houden. Ontmoedigingen zijn ons niet bespaard gebleven. Maar, in al die jaren heeft de Vlaamse (volks)-beweging toch wel resultaten geboekt. Omtrent de realizatie van het tweeledig federalisme is er bij de grote Vlaamse strijdverenigingen een eensgezindheid gegroeid. Er is nog een hardnekkige tegenstand vanwege het Brusselse frankofone kamp. Juist daarom mogen we niet op onze lauweren gaan rusten. Het unitarisme heeft afgedaan, maar de drieledige gewestvorming behoort vandaag nog tot de politieke mogelijkheden. En dat is uiteraard voor ons volkomen onaanvaardbaar. Nu de Vlaamse Volksbeweging terugblikt op twintig jaar aktieve werking wil ik er ook dit nog aan toevoegen: federalisme is ons belangrijk politiek streefdoel, maar het kan slechts een middel zijn om, na de realizatie ervan, voort te bouwen aan een eerlijke demokratische Vlaamse samenleving, waarbij het menswaardig bestaan en de verdraagzaamheid centraal moeten staan.»

Notaris Paul Daels, jarenlang voorzitter van de Vlaamse Volksbeweging, is een onrustig voorvechter in de Vlaamse strijd. Hij kent uur noch tijd. Zaterdagen, verlofdagen... notaris Daels zit achter zijn bureau of is op weg. Zijn kantoor is alsmaar een drukke bedoening. Natuurlijk allereerst omdat er veel «aktes verleden worden»... VVB-voorzitter Daels ziet er bijwijlen vermoeid uit. Waarom hij die Vlaamse spoorslag reeds zolang volhoudt?

Paul Daels: «Mij werd na de Tweede Wereldoorlog de gelegenheid geboden op staatskosten (achter de tralies) na te denken over de Vlaamse Beweging en over de waarden van het leven. Ik geraakte er spoedig van overtuigd dat de Vlaamse Beweging nooit iets zou kunnen bereiken zonder een samenwerking van goedgezinden, zonder het bestendig overbruggen van ideologische verschillen of kleinmenselijke tegenstellingen. Onze volksbeweging moet de mens centraal stellen in plaats van de ijle mytes. De politieke doktrine die hierbij hoort was voor mij van in den beginne: *de verwezenlijking voor Vlaanderen van het integraal federalisme en van een waarachtige demokratische samenleving.* Tijdens de jaren die achter ons liggen heb ik gepoogd te handelen in de geest van de idealen van mijn vader. (N.v.d.r. Prof. Frans Daels).

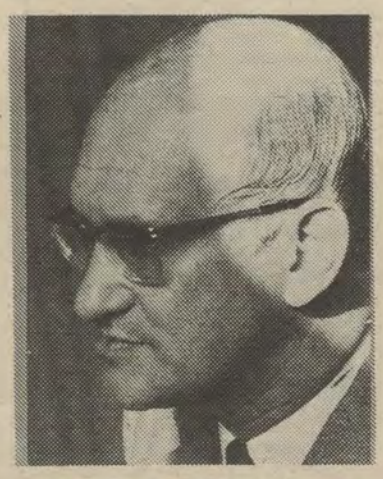

«De Vlaamse gemeenschap verwerpt kategoriek een drieledige gewestvorming, en verwacht van de nieuwe regering konkrete maatregelen om Vlaanderen in alle opzichten politieke autonomie te verlenen.»

In mijn eerste strijdjaren heb ik ook veel geleerd van o.m. Mr. Hendrik Borginon, Maurits Coppieters, Michiel Van de Kerckhove en Germain Lefèvre.»

STRIJDVAARDIG

— Vlaamse strijd betekende voor U spoedig een voltijds engagement in de Vlaamse Volksbeweging...

Paul Daels: «Ik heb steeds geloofd in het belang van een pluralistische politieke, maar ook partijonafhankelijke, Vlaamse drukkingsgroepering. De VVB werd van meet af aan zo'n pluralistische studie- en aktiegroep. Voor de Vlaamse Beweging is het lonend gebleken dat wij alsmaar losbleven van partijpolitieke bindingen. Wat niet wil zeggen dat wij een misprijzen zouden hebben voor diegenen die zich in een Vlaamse partij engageren om de rechtmatige belangen van het Vlaamse volk te behartigen. Elk heeft zijn specifieke rol.»

— De VVB heeft een jarenlange werking achter de rug: twee decennia volksbeweging. Er wordt nochtans getwijfeld aan de goede resultaten van de algehele Vlaamse strijd. Sommigen beweren zelfs dat na «Leuven-Vlaams» niet zoveel meer gerealizeerd werd.

Paul Daels: «De suksesrijke Vlaamse betoging te Halle had allereerst als bedoeling een zekere ontmoediging in Vlaamse rangen na het Steenokkerzeel-konklaaf om te buigen tot een vernieuwd eendrachtig engagement. Het politiek effekt van die manifestatie mag men niet onderschatten, hoewel (terecht!) gewezen moet worden op het uitblijven van fundamentele politieke beslissingen.

De werking van de kultuurkommissie voor de Brusselse Vlamingen (NCC) heeft het Vlaams sociaal-kultureel leven in de hoofdstad onmiskenbaar een injektie gegeven. De jongste gemeenteraadsverkiezingen hebben ook een relatief gunstig resultaat opgeleverd voor de Brusselse Vlamingen.

Van historisch belang is het bekende 6-november-memorandum van het Overlegcentrum van Vlaamse verenigingen in verband met de gewenste staatshervorming. De grote Vlaamse verenigingen (waaronder Davidsfonds, Willemsfonds, Vermeylenfonds, en VVB) hebben eensgezind een gedetailleerd plan uitgewerkt voor de realizatie van een tweeledig federaal België.»

— Komt de VVB niet te weinig op straat?

Paul Daels: «Het is onbegonnen werk in één adem al onze straatmanifestaties van de voorbije jaren op te sommen. We deelden pamfletten uit voor de pendelaars naar Brussel, we kwamen de Vlamingen in de Brusselse randgemeenten een hart onder de riem steken, we hebben bestendig met kleine groepjes propagandisten in Vlaams-Brabant de Vlaamse eisen naar buiten uit kenbaar gemaakt. Daarbij hebben we steeds betracht onze eigen ruiten niet in te gooien.»

FORMATEUR WAARSCHUWEN

— De VVB heeft ook tal van «bijeenkomsten» georganizeerd: debatavonden, meetings, konfrontaties... Was dat allemaal praat voor de vaak?

Paul Daels: «Alleszins niet. We hebben inderdaad reeds talloze gesprekken uitgelokt over de hoognodige grondwetsherziening, over Vlaams-Brabant, het kiesarrondissement Halle-Vilvoorde (waarop we met ongeduld wachten), de globale kommunautaire debatten, over de organizatie van de Europese verkiezingen, enz... De VVB heeft zich steeds gelijktijdig ingezet voor studiewerk, overleg, informatie, konfrontatie, petities en ook — als het opportuun was — met gepaste agitatie.

De politieke dokumenten en voorstellen die we voor het voetlicht hebben gebracht, werden in gezaghebbende politieke middens zeker ernstig genomen, en zelfs met aandacht bestudeerd.

Ik wil herinneren aan de belangwekkende Staten-Generaal van de Vlaamse verenigingen, vorig jaar. De aandacht voor de persoons- en de plaatsgebonden materies voor de oplossing van het probleem-Brussel is sindsdien alsmaar gegroeid.»

— Zaterdag houdt U, met de VVB, nogmaals een strijdvergadering. Er zullen eisen geformuleerd worden met betrekking tot de regeringsvorming, en het programma van de nieuwe regering...

Paul Daels: «Wij pleiten met aandrang voor een spoedige realizatie van een tweeledige federale staatsinrichting. En, uiteraard willen wij bij deze gelegenheid met klem benadrukken dat elke drieledige struktuur volkomen uit den boze is. Zaterdag zal de VVB de regeringsformateur in preciese bewoordingen duidelijk maken wat de Vlaamse Volksbeweging verwacht omtrent de gewestvorming, de realizatie van het kiesarrondissement Halle-Vilvoorde, de organizatie van de Brusselse agglomeratieraadsverkiezingen (voorzien voor het najaar), en de verkiezing van het Europees parlement (voorzien voor volgend jaar).

Ik ben ervan overtuigd dat de VVB baanbrekend werk in de Vlaamse ontvoogdingsstrijd heeft verricht en dat we dat ook morgen nog zullen doen.»

(hugo de schuyteneer)

20 jaar VVB

IN DE BEURSSCHOUWBURG (Ortsstraat) TE BRUSSEL

Op deze «Herdenkings- en Strijdvergadering» van de Vlaamse Volksbeweging zullen twee kroongetuigen en een politiek deskundige de jarenlange werking van de VVB beoordelen in een korte toespraak:

Prof. Wilfried De Wachter: over de zelfbestuursgedachte en de sociaal-ekonomische problemen in de Vlaamse beweging;

Prof. Walter Prevenier over het pluralisme en de samenwerking;

Davidsfondsvoorzitter Clem De Ridder over Brussel en Vlaams-Brabant.

Professor Aloïs Gerlo brengt een groet van het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen, waarbij de Vlaamse stellingen ten aanzien van de regeringsvorming en het regeringsprogramma ter sprake komen.

Notaris Paul Daels, voorzitter van de VVB, houdt de slottoespraak waarin de visie en de eisen van de VVB over de politieke aktualiteit geformuleerd worden.

Deze feest- en strijdvergadering wordt opgeluisterd door de volkskunstgroep *«De Vaganten».*

De inrichters van deze manifestatie hebben beloofd de aanwezigen niet te vervelen met een ellenlang overzicht van de VVB-aktiviteiten. Op de vergadering wordt immers een VVB-brochure met een syntetische terugblik op 20 jaar werking aangeboden. Op het einde van dit jaar mag de publikatie verwacht worden van een boek, waarin de VVB-aktie in historische kontekst van de Vlaamse beweging wordt geplaatst.

Opdracht voor formateur

De VVB heeft herhaaldelijk *urgentieprogramma's* bekendgemaakt. De regeringsformateur zal spoedig volgende dringende VVB-eisen in zijn postbus vinden:

«Men staat aan de vooravond van een politieke strijd omtrent het artikel 107 quater van de grondwet. De VVB staat tenvolle achter het standpunt van het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen. Elke spoedige uitvoering van het artikel 107 quater tegen een belofte van franstalige zijde om later de grondwet te herzien, moet verworpen worden.

Dit betekent dus: geen drieledige staatsinrichting van België, zoals frankofone kringen die willen afleiden uit artikel 107 quater.

De agglomeratieraadsverkiezingen te Brussel zijn wettelijk voorzien voor het najaar '77.

De VVB benadrukt dat deze verkiezingen uitsluitend mogen geschieden met een stelsel van gesplitste lijsten volgens taalstelsel.

Het kiesstelsel voor de Europese verkiezingen verdient nog méér belangstelling. Alleen een duidelijk stelsel van twee kiesomschrijvingen — een Vlaamse en een franstalige — is voor de VVB aanvaardbaar. (Dit druist regelrecht in tegen de ideëen van Tindemans).

De VVB benadrukt tevens dat er uiteindelijk ook dringend moet gewerkt worden aan een integrale toepassing van de taalwetten, en het definitief veilig stellen van het Nederlands onderwijs te *Brussel.*»

Deze en nog andere eisen, zoals de realizatie van een kiesarrondissement Halle-Vilvoorde, worden op de VVB-bijeenkomst van zaterdag toegelicht.

Vlaamse beweging in een notedop

De Vlaamse Volksbeweging (VVB) herdenkt dit weekend twintig jaar strijd. Een kwarteeuw strijd, zeggen sommigen. Immers, in vergeelde papieren kan men lezen dat «de Vlaamse Volksbond in 1951 poogde alle Vlamingen te aanvaarden die los van elke partij de Vlaamse strijd wilden voeren...»

Sinds toen noteren historici verscheidene belangwekkende initiatieven «om de samenwerking van personen met genuanceerde opvattingen over de Vlaamse ontvoogdingsstrijd en met verschillende levensbeschouwingen te betrachten.»

De overtuiging dat een drukkingsgroep, een algemene niet-partijpolitieke Vlaamse strijdorganizatie, een belangrijke, zoniet noodzakelijke faktor in de Vlaamse beweging kon zijn groeide min of meer gelijktijdig in verschillende milieus in de loop van de periode na de tweede wereldoorlog.

Wie tot de oudere generaties behoort zal graag lezen dat jongeren bekommerd waren om het lot van de Zuidnederlandse gemeenschap. Zoals jongeren het initiatief namen om op «bedevaart van eerherstel» te trekken naar de gedynamiteerde IJzertoren, vroegen andere Vlaams-bewuste jongeren zich af wat er nodig was om de Vlaamse beweging een nieuw gelaat te geven, zonder aan de wezenlijke inhoud ervan afbreuk te doen. Zakelijk, mischien enigszins beïnvloed door Angelsaksische metoden dachten ze aan een «pressiegroep», die buiten partijpolitieke verbanden voor het algemeen welzijn van de hele gemeenschap zou ijveren. Ook in sommige kringen van het verzet meenden een aantal Vlaamsgezinden dat de Vlaamse beweging in de na-oorlogse tijd met een drukkingsgroep gediend zou zijn. Ze waren goed geplaatst om vast te stellen dat de bewustwording van ons volk door de geestesgesteldheid die vele verzetslieden leidde, geremd zou worden. Ze waren allicht gevoelsmatig bevreesd voor exclusief partij-politieke experimenten.

Hun kontakten met andersdenkenden in het verzet had hen de voordelen van samenwerking op basis van aktieve verdraagzaamheid leren inzien.

De vraag hoe na de tweede wereldoorlog de Vlaamse strijd — toen zwaar gehavend door bezetting en repressie — zou kunnen voortgezet worden bracht ook velen van hen die hadden gemeend onder een of andere vorm aan de kollaboratie te moeten deelnemen tot nadenken over nieuwe en aangepaste metoden.

Zonder op voorhand het heropleven van een Vlaamsnationale partij te willen be- of veroordelen, meenden ze dat een niet-partijgebonden beweging, die door alle partijen aanvaard kon worden, voor de Vlaamse zaak van grote waarde zou zijn. Onder meer beoogden ze de samenwerking van personen met genuanceerde opvattingen over de Vlaamse ontvoogdingsstrijd en met verschillende levensbeschouwingen. Het getuigt van trouw dat ze nuchter en zonder vooringenomenheid over toekomstplannen nadachten.

Bewuste Vlamingen die onder de bezetting een louter passieve houding hadden aangenomen zagen de noodzakelijkheid in van een beweging die buiten partijpolitiek verband de bewustwording en het nationale welzijn van de gemeenschap zou bevorderen en moest streven naar welzijn voor alle leden ervan.

Een belangrijke spoorslag ging uit van de Brusselse Club van het verbond van Vlaamse akademici, onder leiding van Mr. Paul Beeckman. Mr. Hendrik Borginon stond mee aan het roer. In 1952 kwam de eerste Vlaamse Volksbeweging tot stand, en er werd een veertiendaags blad («Opstanding» genaamd) gepubliceerd.

Het Rodenbachjaar (1955) heeft uiteindelijk de definitieve «Doorbraak» van de Vlaamse Volksbeweging veroorzaakt. Een eerste VVB-urgentieprogramma werd op 17 mei 1956 afgekondigd. Even later, op 7 oktober, werd de VVB officieel boven de doopvont gehouden.

Op deze bijeenkomst voerden o.m. het woord: voorzitter Paul Beeckman, sekretaris Reiners, Maurits Coppieters (over probleemstelling en samenwerking), Edgard Van Cauwelaert over «het probleem Brussel», en Flor Grammens over «urgentieprogramma en eerste objetieven.»

SPOEDBETOGING

Op de algemene vergadering van 12 mei 1957 werd Maurits Coppieters tot VVB-voorzitter verkozen. In 1958 hebben VVB-leden tijdens de «Vlaamse dag op de wereldtentoonstelling» het hoofd moeten bieden aan ernstige incidenten.

In datzelfde jaar werd het tijdschrift «Doorbraak» gelanceerd.

Kontakten met vrijzinnigen, Vlaamse socialisten, en liberalen verliepen spoedig suksesvol.

Het eerste grote VVB-kongres in Mechelen kende een ongewoon grote belangstelling, en kreeg een ruime weerklank.

Sindsdien werden de aktiviteiten van deze drukkingsgroepering almaar opgedreven.

Na verscheidene programmadagen volgde op 4 februari 1962 het tweede VVB-kongres in Antwerpen. De tweede mars op Brussel was in dat jaar een hoogtepunt in de Vlaamse strijd. 1963 was het jaar van Hertoginnedal. Uitgerekend toen werd notaris Paul Daels VVB-voorzitter, terwijl de Vlaamse aktie zich toespitste op de 3e mars die in Antwerpen plaatsgreep.

In '64 hield de VVB een betoging in Overijse (reeds toen!) voor de beveiliging van Vlaams-Brabant, en ook dat jaar werd een algemeen VVB-kongres druk bijgewoond.

Het jaar daarop werd vooral de VVB-aktie tegen de grendelgrondwet gevoerd.

In '66 en '67 noteerden we de politieke hoogtepunten rond «Zwartberg» en «Leuven-Vlaams».

Dan volgden de protestakties «geen regering tegen Vlaanderen» en voor «demokratie en federalisme».

In het begin van de jaren '70 volgen spoedbetogingen, manifesten, protestvergaderingen en dies meer mekaar in een snel tempo op.

In 1972 werd een grootse betoging gehouden in Vilvoorde «voor de vrijwaring van het leefmilieu, en van het Vlaams karakter van Vlaams-Brabant.»

Na de Hallebetoging (in '74) werd tenslotte vorig jaar de historische Staten-Generaal van de Vlaamse Verenigingen gehouden, waaraan de VVB aktief deelnam.

Het overzicht van wat de VVB in 20 jaar presteerde zou zeer onvolledig blijven, indien er niet zou op gewezen worden:

— dat het presidium van de VVB en de kaderleden dikwijls in kontakt traden met regeringsleden, partijleiders en parlementairen, waarbij ze steeds de partijpolitieke ongebondenheid van de beweging eerbiedigden;

— dat de VVB goede betrekkingen onderhield met de pers;

— dat zij bestendig met talrijke aktualiteitsmoties reageerde op het politieke gebeuren;

— dat ze onafgebroken haar medewerking verleende aan specifieke Vlaamse manifestaties zoals IJzerbedevaarten, Zangfeesten, Vlaams-Franse kultuurdagen, Heel-Nederlandse Kongressen, de werkgroep van Kulturisatie van de Braille-Liga enz...

— dat ze jaar in jaar uit de 11-juli vieringen op talloze plaatsen hielp inrichten en stimuleerde in radikale zin;

— dat zij in een geest van oprecht en positief pluralisme (wat radikalisering niet uitsloot) een onvervangbare en bestendige bijdrage leverde voor het tot stand komen van de gemeenschappelijke Vlaamse aktie in koördinatiekomitees en in het Overlegcentrum van Vlaamse verenigingen.

Kardinaal Mercier ook flamingant?

Het Davidsfonds werd in 1975 honderd jaar oud. Het gaf bij die gelegenheid aan de Leuvense Lode Wils opdracht om *« een geschiedenis van de kulturele en politieke Vlaamse beweging op te maken, waarin de vooraanstaande rol van onze jubilerende vereniging zou worden onderstreept. Niet om een loflied te schrijven, maar met een objektief-historische juistheid, zou zowel de algemeenheid van de Vlaamse beweging als de groei van het Davidsfondswerk moeten worden behandeld.»*

Volgens de uitgever kon niemand beter dan Wils dat werk aanvatten en tot een goed einde brengen. Zoals bekend verdedigt Wils sinds jaar en dag de stelling dat het katholieke volksdeel vanaf 1840 veruit de belangrijkste stuwer en drager is geweest van de politieke Vlaamse beweging. Daarbij breekt hij met graagte de beeldvorming af zoals die door de vrijzinnige (Fredericq) en nationalistische (Elias, Willemsen) geschiedschrijvers van de Vlaamse beweging is opgebouwd.

Zijn ideeën bevestigd hij in dit jongste werk met nog meer stelligheid en een grote brok strijdlust. Het Davidsfonds zag in de volkstaal niet uitsluitend — men lette op de nuancering! — een godsdienstige maar ook een nationale waarde, die eigen rechten had ook tegenover de kerk en de katholieke partij. Het kon zijn aktie voeren omdat het in eenklank was met een brede katholieke vlaamsgezinde opinie, die mede werd gedragen door de geestelijkheid van laag tot hoog (blz. 243).

Dat ook de hoge klerus mede de vlaamsgezinde opinie droeg wordt volgens Wils bewezen door het feit dat kardinalen, bisschoppen, vikarissen-generaal en dekens in vele gevallen erevoorzitter, bestuurslid of oprichters van DF-afdelingen waren. Bovendien lieten ze zich bij hun besluitvorming inzake onderwijsaangelegenheden door bestuursleden-priesters adviseren. De konklusie dat die hoge geestelijken dus vlaamsgezind waren is toch lichtjes in tegenspraak met een andere vaststelling van de auteur over de notabelen die na de DF-bestuursvergadering gezellig bleven napraten... in het Frans. En de door Wils bezongen «eenklank» heeft alvast niet belet dat de beruchte **Instructions collectives** van de bisschoppen in 1906 («het Nederlands is ongeschikt als taal van hoger onderwijs») bij de katolieke Vlaamsgezinden groot protest uitlokten, behalve bij Frans Van Cauwelaert...

Uit het verhaal van Wils treedt het Davidsfonds te voorschijn als een instrument dat de leiders van het katholieke volksdeel — klerus en voormannen van de katolieke partij — hebben uitgedacht om te beletten dat de vrijmetselarij vat zou krijgen op de Vlaamse beweging. Direkte aanleiding tot de oprichting van het DF was het liberale overwicht in het reeds sinds 1851 bedrijvige Willemsfonds en de verheerlijking van de geuzenstrijd in vlaamsgezinde kringen. Van bij zijn stichting werd het Davidsfonds geleid door een bestuur met een drieslachtig uitzicht: flaminganten wie het vooral om de Vlaamse zaak te doen was, vlaamsvoelende katolieken voor wie de godsdienst hoofdzaak was en politici die hun positie wilden verstevigen. Het ontstaan van de vereniging leidde tot polemieken in de hele pers, zodat van in den beginne het godsdienstige element er sterker werd beklemtoond dan het flamingantische. De eerste DF-boeken waren agressieve werken tegen de geuzen en de vrijdenkers. In die jaren spelen de Davidsfondsers vooral een aktieve rol in de schoolstrijd en in het ontstaan van de kristen-demokratie in Vlaanderen, waarbij de klemtoon valt op het anti-socialisme. De DF-leiders blijken tweederangsfiguren. Wils publiceert hun foto's voorzien van denigrerende onderschriften. Zelfs bij Vlieberg insinueert hij een stuk machtswellust, hoewel die dan toch moet beschreven worden als de centrale figuur van de katolieke Vlaamse beweging in de periode 1910-1914. Blijkbaar zijn de politici belangrijker: Schollaert en Helleputte vooral, die onder de parlementsleden na Coremans en Van Cauwelaert, wordt uitgeroepen tot de grootste figuur in heel de geschiedenis van de Vlaamse beweging. Geleid als het werd door verbeeldingloze tweederangsfiguren en waterdragers van de katolieke partij kon het DF niet tot een originele aanpak komen: de metodiek was helemaal afgekeken van het Willemsfonds, de boekenuitgaven stonden op een heel laag niveau en — maar dat versluiert Wils — de toekomstgerichte Vlaamse gedachte ontwikkelde zich buiten het DF: bij de door Wils met redemptoristengeweld aangepakte vrijzinnigen (Mac Leod, L. de Raet, Vermeylen) en bij katolieken die niet in het partijlijntje liepen (Stracke, Verschaeve). Goed werk leverden de Davidsfondsers vooral op organisatorisch vlak door het op de been brengen van massa's voor triomfalistische betogingen, blijkbaar vooral als dat in het kraam van de katolieke partij paste.

Let wel, dit is het beeld dat Wils ophangt van het Davidsfonds. Zijn gegevens haalt hij hoofdzakelijk uit het centrale DF-archief en uit zijn 19 vorige werken. Men kan zich indenken dat een studie van de lokale DF-werking een andere kijk zou opleveren, vooral als de aandacht hierbij zou gaan naar de «veldwerkers» die het dag in dag uit deden. Maar kunnen wij dat wel verwachten van een Wils, die zich nog maar eens heeft laten kennen als een onverbeterlijke flamingantenvreter?

Een laatste slakje waarop we zout willen leggen: met de Nederlandse woordkeuze loopt het in dit boek op vele bladzijden mis. Allicht omdat de Davidsfondsidealen godsdienst (lees: partijkatolicisme) en (Belgisch) vaderland de auteur nader aan het hart liggen dan de taal? (JDD)

LODE WILS: Honderd jaar Vlaamse beweging I. Geschiedenis van het Davidsfonds. Tot 1914.
Davidsfonds, Leuven, 1977, 252 blz., ing. 495 fr.

Nieuw boek over Vlaamse Beweging

Vlak vóór de jongste verkiezingen verscheen een boek van de Limburgse leraar en kunstkriticus Flor Wulms van Hasselt onder de titel: **«Wij in België».**

In tegenstelling met andere werken, die over de geschiedenis van de Vlaamse Beweging handelen, heeft het boek van Flor Wulms geen wetenschappelijke pretenties. Dit betekent niet dat de auteur niets over geschiedenis weet of dat hij een loopje neemt met de historische waarheid. Integendeel! Wulms' boek is behoorlijk gestoffeerd en kan zeker niet als amateuristische geschiedschrijving worden bestempeld.

Kenmerkend voor «Wij in België» is, dat de geschiedenis van de Vlaamse Beweging op een leesbare, op een voor ieder toegankelijke wijze wordt voorgesteld. Waar de vakhistoricus voornamelijk syntetisch werkt en bijgevolg een vrij abstrakte taal hanteert, heeft Wulms vooral oog voor de momentopname, voor het detail, voor de anekdote. Bovendien schrijft hij beeldrijk en vloeiend, zodat hij de lezers onmiddellijk weet te boeien.

Persoonlijk ben ik bij de lezing van «Wij in België» nog dieper dan vroeger getroffen geworden door wat reeds dikwijls het mirakel der Vlaamse Beweging werd genoemd. De auteur van dit boek heeft op een meesterlijke en indrukwekkende wijze geschetst hoe talrijk en vooral hoe machtig de vijanden van Vlaanderen waren — en het dikwijls nog zijn — en hoe desondanks het Vlaamse volk, gedoemd om te verdwijnen, zijn nationale identiteit heeft weten te bewaren. Wulms heeft nog eens aangetoond, op de hem eigen wijze, dat niets de opmars van het volksnationalisme kan tegenhouden zo de wil tot overleven aanwezig is.

Ik kan niets anders dan de lektuur van dit boek aan oud en jong warm aanbevelen.

«Wij in België» kan worden verkregen bij de auteur Flor Wulms, Spaarzaamheidstraat 40, Hasselt door storting van 290 fr. op bankrekening 455-7109391-18 van Kredietbank te Hasselt. **E. RASKIN**

De Franse Nederlanden

Het tweede jaarboek,
uitgegeven door de Vlaams-Nederlandse
«Stichting Ons Erfdeel vzw»
wil ook op wetenschappelijk verantwoorde
wijze, informatie verstrekken
over diverse aspekten van de
Franse Nederlanden en hun betrekkingen met
Belgisch-Vlaanderen en Nederland.

Te Rijsel werd vrijdag l.l. het tweede jaarboek «De Franse Nederlanden — les Pays-Bas Français» 77 aan de pers voorgesteld. In onze volgende uitgave komen wij uitgebreid op deze uitzonderlijke uitgave terug.

20 jaar Ons Erfdeel

De verkiezingen hebben tot nog toe verhinderd, de aandacht te vestigen op een jubileumuitgave van «Ons Erfdeel», het prestigieuze tijdschrift — vijf nummers per jaar — dat zowat het speerpunt vormt in onze belangstelling voor Frans Vlaanderen, dat precies drie eeuwen geleden van de zuidelijke Nederlanden werd afgescheiden na de slag te Pede tussen troepen van de Franse zonnekoning Louis XIV en Nederlandse strijdkrachten onder het bevel van de toen 27-jarige Willem III van Oranje, laatste mannelijke afstammeling van de grote Zwijger. Misschien zal «Ons Erfdeel» zelf een bijdrage wijden aan deze droevige verjaardag; ook al hecht de uitgever meer belang aan het heden en aan de toekomst. Dat wordt beklemtoond in een korte inleiding voor nr. I/77. Daarin wordt ook gewezen op de langzame aksentverschuiving, van het publiceren van warme pleidooien naar de informatie over alles wat reilt en zeilt in Noord en Zuid; kritisch en in een sfeer van verdraagzaamheid.
Het eigennlijk nummer wordt ingeleid door prof. dr. J.P. Snapper, hoogleraar aan de universiteit te Berkeley, Californie. Op de vraag of Nederlands in het buitenland als kursus nog zin heeft, antwoordt hij zeer positief op grond van zijn persoonlijke en jarenlange ervaring aan voornoemde universiteit. Hij was aanvankelijk zeer sceptisch doch het entoesiasme van de studenten veroorzaakte een heel ander inzicht...
In een volgend artikel betreurt professor Adriaan Verhulst de voortschrijdende politieke verzuiling op kultureel gebied in ons land. Dat geldt volgens de auteur vooral voor de katolieke bevolking.
Hoofdredakteur Jos Deleu verheugt zich over het initiatief tot vestiging van een Nederlandse Taalunie. Daarin wordt ook gepleit voor de oprichting van een Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren. De geestdrift van de mensen van «Ons Erfdeel» ligt geheel in de lijn van dit tijdschrift.
Verdere bijdragen zijn gewijd aan de Vlaamse schilderkunst na Permeke, de poëzie van Hans Andreus, politiek teater, James Joyce in de Nederlandse letteren (een moeilijk auteur...), de vaste kronieken, en de Nederlandse taal- en kultuur-politiek.
Een aan gedachtengoed rijke uitgave, en technisch uitstekend verzorgd. (R.C.)

Abonnement 475 fr. P.R. 00-0907100-53 Ons Erfdeel, Murisonstraat 8530 Rekkem.

Luk Bral in mineur, en vluchtelingen aan de deur

Zopas verscheen een verzamelalbum met de bedoeling nog maar eens de aandacht te vestigen op het vluchtelingenprobleem in de wereld, en de bijdrage van de artiesten gaat dan ook volledig aan de U.N.H.C.R., tak van de Verenigde Naties die zich in het bijzonder hiermee bezig houdt.
Voor liefhebbers van kommerciële soulmuziek uit de late zestiger jaren is het alvast een kluifje naar hun tand, met hoogvliegers als de diepbetreurde Otis Redding met zijn prachtige «Dock of the bay», met Wilson Picketts «Midnight hour», Ben E. King met «Spanish Harlem», en toppers zoals Percy Sledge's «When a man loves a woman», het denderende «Show me» van Joe Tex en Aretha Franklins «Natural Woman», een van haar veertien hits. Tussendoor minder bekend maar zeer degelijk werk van King Curtis, de Spinners en natuurlijk de Drifters. Met als toemaatje de wat uit de stijl klinkende pop-klassieker «What I say» van de jazz- en blues «genius» Ray Charles.
Luk Bral blijft op zijn manier een buitenstaander in zowel ons kleinkunstwereldje als de andere showuitingen van eigen bodem. Zijn stevige basis aan de Antwerpse kleinkunst-akademie heeft hem echter naast vakmanschap ook de zin gegeven voor experimenteren en een zeer eigen stijl te ontwikkelen. Zodat hij zich niet hield bij het liedjeszingen of chanson, maar met een teatrale aanpak een zeer persoonlijke show heeft opgebouwd. Dat hij veel aankan is voor velen overduidelijk geworden bij zijn Eurosong-aberraties die niet bij iedereen in goede aarde vielen, maar toch van benijdenswaardig talent getuigden. Luk Bral paste niet meer in de bestaande vakjes waarin het showgebeuren is ingedeeld, en timmerde inmiddels aan zijn eigen weg. Wat in zijn recenter werk opvalt is dat hij dit alleenstaan erg scherp aanvoelt, en dit komt op zijn laatste elpee «Het tedere geweld» (Harlekijn-België, verdel. I.B.C.) sterk naar voren. Ergens mis je doorheen gans de plaat het frisse en spontane van zijn «vrije vogel»-periode, en het jonge en hoopvolle van toen is een zachte berusting geworden in het tijdsbeeld van vandaag. Het inleidende «Peter» klinkt nog even strijdlustig en toekomstvol, met een fijne kameraadschap als ondertoon, die tekstueel wordt voortgezet in de titelsong «Mijn tedere geweld», dat op de voorbije tijd even terugblikt. Fijn is de versie van George Kajanus' «De straat» door Luk zelf vertaald en muzikaal bijgestaan door een achttal degelijke musici waaronder niemand minder dan gitarist Harry Sacksioni. Vokaal weet Bral van wanten, maar zoals in «Tot kijk» blijft het bij in toon klinkende voordracht die niet zo gezellig overkomt, en eveneens het origineel geproduceerd eindnummer wat langdradig doet klinken. In «Album» aan de ommekant nog maar eens terugblikken naar de prille jeugd, en het aanwenden van phasing op de stem en andere technische snufjes doorheen trouwens de ganse plaat mogen er zijn. Het nummer «Alleen» klinkt bekend; spreekt helemaal voor zichzelf. Terwijl «Leeg» in stevige jazzblues van pianist Dirk Stues de lijn in koncept voortzet. Opwekkend stevig is de prachtige gitaarintro door Harry Sacksioni voor het afsluitende «Morgen zal alles beter gaan»; meteen een der beste nummers van de plaat, die lekker swingend wordt afgerond met de vokale hulp van Liliane Dorekens en het «Ars Musica» uit Merksem. **Sergius**

Teun De Vries, de vrouweneter

Dat Teun de Vries een boeiend verteller is, die tevens een sterk aanwezige sfeer kan oproepen, weet iedere lezer van deze vruchtbare schrijver.
De excentrieke Russin Maria Bashkirtseff zoekt kontakt met Guy de Maupassant, die zijn eerste schrijversroem kent. Ze schrijft hem een brief waarop de «vrouweneter» zeer grof antwoordt. Desondanks ontstaat er bij de schrijver belangstelling voor de vrouw, die als dilettante van alle kunstuitingen snoept, maar ten slotte aan tering sterft. Tot een echt kennismaken met de Maupassant is het nooit gekomen. De heldin van het verhaal weet dat ze jong zal sterven, bij de Maupassant duiken de eerste symptomen op van de venerische krankzinnigheid, die hem zal neervellen. De vrouw wil haar onvervulbare eerzucht opheffen door haar dood, de Maupassant zoekt in een koortsachtige aktiviteit een wereld, waar de ziekte hem niet kan achterhalen.

Een nogal ongewoon onderwerp, dat Theun de Vries zeker niet zonder studie van de personages en van «hun landschap» zal uitgewerkt hebben tot een omvangrijke roman. De sfeerschildering van het Parijs in de vorige eeuw, evenals de herinnering aan het geboorteland van Marie Bashkirtseff (Oekraïne) is treffend zoals men dat van deze auteur mag verwachten.
De Maupassant had de reputatie een onverbeterlijke rokkenjager te zijn. Theun De Vries' roman haakt daar uiteraard op in zonder te vervallen in wat men vroeger «gewaagde passages» noemde. Vergeleken met de seksueel geobsedeerde schrijvers van nu doet dit boek ouderwets aan, al zullen velen deze overigens onjuiste appreciatie verkiezen boven de mijlpalen van de seksgolf. Deze biografische roman — «geïllustreerd» met brieven, die de twee hoofdpersonages aan mekaar schreven (dat was toen behalve een kunst ook nog een noodzaak, want andere verbindingsmogelijkheden dan de post, bestonden er niet) — geeft Theun de Vries opnieuw gelegenheid aan karakter-ontleding te doen, afwisselend mevrouw Bashkirtseff en Guy de Maupassant. Dat verbreekt de eentonigheid, een welkom «contrapunt» dus. Een zeer ernstig levensverhaal in een tijd die men «wuft» noemde. (CVB)
Omslag: Ary Langbroek - 255 blz. - EM. QUERIDO'S Uitgeverij BV, 1976.

40e VLAAMS NATIONAAL ZANGFEEST 15 mei '77
VLAANDEREN EERST!

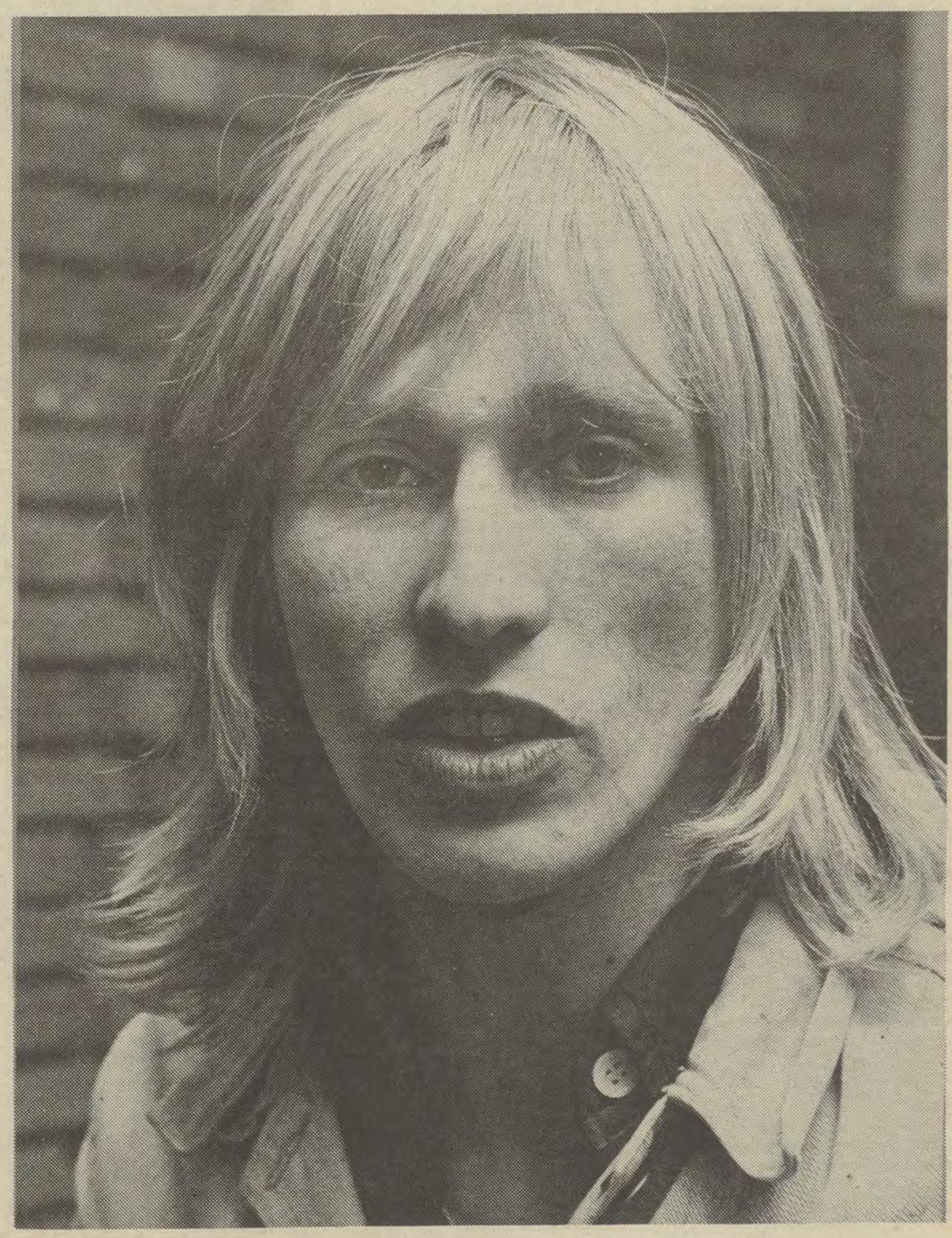

DONDERDAG

5 MEI

BRT 1

14.00 Schooltelevisie
18.00 Bod (f.)
18.05 IJshockey
18.40 Kim en zijn vrienden (f.)
19.05 Première
19.35 Kijk uit
19.45 Nieuws
20.15 Coronation Street (f.)
20.40 Panorama
21.30 Lachertjes (f.)
21.35 Standpunten
Vandaag horen wij een standpunt van het Dosfel-instituut.
21.55 Premiere +
22.25 Nieuws

BRT 2

14.00 Schooltelevisie
18.00 Bod (f.)
18.05 IJshockey
18.40 Kim & Co (f.)
19.05 Première
19.35 Kijk uit
19.45 Nieuws
20.15 Wereld in oorlog
Dokumentaire. Tweede aflevering.
21.05 IJshockey

NED. 1

10.45 Schooltelevisie
15.00 De Waltons (f.)
18.15 Teleac
18.45 Barbapapa (f.)
18.55 Nieuws
19.05 Popeye
19.10 Landgenoten
19.25 Mary Hartman, Mary Hartman ! (f.)
19.50 De affaire-Dassault
20.20 Mary Hartman, Mary Hartman ! (f.)

20.45 Verkiezingen in Nederland
21.35 Nieuws
21.50 De bijbel open
22.15 Ars Musica
22.45 Bevrijding : toespraak
22.50 Politieke partijen aansluitend : nieuws.

NED. 2

18.00 W.K. IJshockey
18.35 Toeristische tips
18.40 Politieke partijen
18.55 Nieuws
19.05 Tom and Jerry (f.)
19.20 Peppi en Kokki (f.)
19.35 Cijfers en letters
20.00 Nieuws
20.25 Centraal Station (f.)
21.15 Rondje teater
22.05 Brandpunt
22.45 Napraten op donderdag
23.15 Den Haag vandaag
23.30 Nieuws

VRIJDAG

6 MEI

BRT

14.00 Schooltelevisie
18.00 Beertje Colargol (f.)
18.15 IJshockey
18.45 Dag aan dag
19.10 Sportportret van Jean Dockx
19.45 Nieuws en sportberichter
20.15 Allemaal beestjes
20.45 Elmer Gantry, de kwakzalver VS-speelfilm. (1960)
23.05 Nieuws

NED. 1

10.45 Schooltelevisie
18.15 Teleac
18.45 Barbapapa
18.55 Nieuws
19.05 Wie van de drie ?
19.35 Een van de acht...
21.20 Gesprek met de minister-president
21.35 Nieuws
21.50 Vandaag
21.55 Avro's Sportpanorama
22.35 Mash (f.)
23.00 Java Dokumentaire
23.45 Politieke partijen
23.55 Nieuws

NED. 2

18.35 TV-informatie voor Spanjaarden
18.40 Politieke partijen
18.55 Nieuws
19.04 Calimero (f.)
19.17 Disko Cirkus
20.25 De Jordaches (f.)
21.15 Koning en Keizer (f.)
22.05 Aktua TV
22.55 Nieuws
23.00 W.K. IJshockey Groep A

ZATERDAG

7 MEI

BRT

14.00 Doe mee
14.30 Zo is vader VS-film (1947)
18.00 Gedeon (f.)
18.05 De harde tocht VS-jeugdfilm.
20.15 Wies Andersen show
21.10 Terloops
21.50 Nieuws
22.00 Eurovisie Songfestival

NED. 1

10.00 Teleac
15.30 Nieuws
15.32 De film van Ome Willem
16.05 O, gaat dat zo !
16.45 Familieportret
17.30 Lied van de week
18.15 Barbapapa (f.)
18.55 Nieuws
19.05 De Willem Ruis show
20.30 De laatste kogel VS-western (1970).
21.35 Nieuws
21.50 De laatste kogel : vervolg film.
22.35 Klaus Doldinger jubileumkoncert
23.20 Nieuws

NED. 2

18.45 TV-Informatie voor Marokkanen
18.55 Nieuws
19.04 Pommetje Horlepiep (f.)
20.00 Nieuws
20.25 Michael Strogoff (f.)
21.20 Hier en nu
21.55 Tot besluit
22.00 Eurovisie Songfestival
24.00 Nos-Sport
00.25 Nieuws

ZONDAG

8 MEI

BRT

9.00 Doe mee
9.40 Koncert
10.00 Eucharistieviering Vanuit Geel.
11.00 Konfrontatie
12.00 Nieuwsoverzicht voor gehoorgestoorden
12.30 Dag aan dag
15.00 De zoon van de Sahara (f.)
15.15 De Kawelka-stam Dokumentaire.
16.10 IJshockey
17.00 Op de toeristische toer
17.30 Sportuitslagen
17.32 Wij bouwen een plein Kindermusical.
18.30 Gedeon (f.)
18.35 Openbaar kunstbezit
19.00 Vrijwilligers en MS-patiënten
19.45 Nieuws
20.00 Sportweekend
20.30 Lente in Wenen Lentekoncert.
21.55 Weer thuis Amerikaanse tv-film (1975).
23.05 Nieuws

NED. 1

13.30 Teleac
16.00 Nieuws
16.02 Supermuis (f.)
16.07 Ti-Ta-Tovenaar
16.32 Ode aan de vreugde Ballet.
16.55 Voetbaluitslagen
17.00 Vesper
17.30 Wilde ganzen
17.32 WK-ijshockey
18.15 Teleac
18.55 Barbapapa (f.)
19.00 Nieuws
19.05 De poorten van Azië Zesde en laatste aflevering.
19.35 Switch (f.)
20.25 TV-Privé
21.15 Martine Bijl-Show

NED. 2

18.30 TV-Informatie voor Turken
18.35 Polly in Spanje (f.)
19.00 Van gewest tot gewest
19.15 Studio Sport
20.30 Varen, maar...
21.10 De malle professor Film uit 1902.
21.35 Nieuws
21.40 Liebeslieder-walzer Ballet.
22.30 Nieuws

MAANDAG

9 MEI

BRT

14.00 Schooltelevisie
18.00 Gedeon (f.)
18.05 Klein, klein kleutertje
18.20 De jongen met de gouden broek (f.)
18.45 Fietspadenaktie
19.15 Sporttribune
19.45 Nieuws
20.15 Rad der fortuin
21.00 De boot is aan (f.)
21.50 Nieuws
22.05 Gandhi. Dokumentaire.

NED. 1

10.45 Schooltelevisie
18.15 Teleac
18.45 Barbapapa (f.)
18.55 Nieuws
19.10 The Allrounders. Sportshow
20.40 Alias Smith and Jones (f.)
21.35 Nieuws
21.50 Zakken of overgaan
23.00 Uitzending Symbiose
23.05 Politieke partijen
23.15 Nieuws

NED. 2

18.35 TV-informatie voor Surinaamse Nederlanders
18.40 Politieke partijen
18.55 Nieuws
19.05 Charlie Brown en het kleine grut (f.)
19.30 Dat ik dit nog mag meemaken
20.00 Nieuws
20.25 Tussen wal en schip (f.)
21.15 Vara-ombudsman
21.40 Terug naar de natuur. Dokumentaire
22.10 Achter het nieuws.

DINSDAG

10 MEI

BRT 1

14.00 Schooltelevisie
18.00 Gedeon (f.)
18.05 De witte steen (f.)
18.30 De mens en zijn omgeving
19.00 Festival in 8
19.45 Nieuws
20.15 8.15 : Sergio Mendes
20.40 Verover de aarde
21.35 Standpunten
22.05 Lied van mijn land
22.15 Nieuws

BRT 2

14.00 Schooltelevisie
18.00 Gedeon (f.)
18.05 De witte steen (f.)
18.30 De mens en zijn omgeving
19.00 Festival in 8
19.45 Nieuws
20.15 Panorama
21.10 Patton. VS-film.

NED. 1

10.45 Schooltelevisie
18.15 Teleac
18.45 Barbapapa (f.)
18.55 Nieuws
19.04 De man van zes miljoen (f.)
19.45 De Carpenters
20.15 Pepper (f.)
21.05 Simonskoop
21.35 Nieuws
21.50 Aktua special
22.15 Kenny Ball and His Jazzmen
22.35 Politieke partijen

NED. 2

18.35 Barbapapa (f.)
18.40 Politieke partijen
18.55 Nieuws
19.05 Avro's toppop prezenteert de nationale hitparade
20.00 Nieuws
20.25 Avro's puzzeluur
21.25 Mozes de wetgever. Bijbelfilm
22.15 Televizier magazine
23.00 Den Haag vandaag
23.15 Nieuws

WOENSDAG

11 MEI

BRT 1

16.30 Tip-top
18.15 Gedeon
18.20 Jonger dan je denkt
18.50 Space 1999
19.45 Nieuws
20.10 Voetbal Anderlecht—SV Hamburg
22.15 Première-magazine
23.05 Nieuws

NED. 1

9.30 Schooltelevisie
15.00 Teleac
15.30 Kinderprogramma's
18.15 Teleac
18.45 Barbapapa
18.55 Nieuws
19.04 Van gewest tot gewest
19.55 Die Moldau van Smetana
20.10 Finale Europa-cup II
22.15 Nieuws
22.30 Den Haag vandaag
22.45 Panoramiek
23.15 Politieke partijen

NED. 2

18.40 Politieke partijen
18.55 Nieuws
19.04 Van onze speciale verslaggevers Dokumentaire.
19.29 Kenmerk
20.00 Nieuws
20.25 Socutera
20.30 Ilonka en Marika De geschiedenis van twee Hongaarse meisjes
21.55 NCRV-Springtrofee
22.45 Ja, maar...
22.55 Nieuws

Door net teken (f.) duiden wij feuilleton aan.

TV-SELEKTIE

DONDERDAG 5 MEI 1977
F-2 — The Russians are coming, the Russians are coming - De Russen komen, de Russen komen. (USA 1966)
Komedie van Norman Jewison. Mengeling van gedempte humor en getemperde burleske waarvan de ondertoon iets bitter blijft, spijt de gekke situaties en de talrijke gags. Zeer goed spel van Eva-Marie Saint en Brian Keith, met verder nog Carl Reiner, Theodore Bikel en Jonathan Winters.

VRIJDAG 6 MEI 1977
BRT — Elmer Gantry - Elmer Gantry, de kwakzalver (USA 1960)
Psychologische film verwezenlijkt door Richard Brooks. In de hoofdrollen Burt Lancaster, uitstekend en Jean Simmons ; verder Shirley Jones, Dean Jagger, e.a. Origineel en typisch Amerikaans verhaal.

VRIJDAG 6 MEI 1977
RTL — Fahrenheit 451 (Gr. Britt. 1966)
Symbolisch drama van François Truffaut. Origineel argument in science-fiction-stijl en in direkte filmtaal. Suggestieve nuchtere beelden. Uitstekend spel van Oskar Werner, en van Julie Christie in een dubbele rol. Met verder nog Cyril Cusack, Anton Diffring, e.a. Satire op een tot verdwazing toe gelijkgeschakelde en gereglementeerde samenleving waarin alle persoonlijk denken als een misdaad beschouwd wordt. Dit filosofisch getint verhaal is een verdediging van de individuele vrijheid en kultuur.

VRIJDAG 6 MEI 1977
D-1 — A foreign affair - De verleidster van Berlijn (USA 1948)
Satirische film van Billy Wilder. Geslaagde en levendige satire.

Marlène Dietrich karikaturiseert zichzelf. Jean Arthur uitstekend. Goed spel van John Lund.

ZATERDAG 7 MEI 1977
N-1 — One more train to rob - De laatste trein voor Frisco (USA 1970)
Komische avonturenfilm over een treinrover van Andrew V. McLaglen. Met George Peppard, France Nuyen, John Vernon, Diana Muldaur, Marie Windsor en Harry Carey, jr.

ZONDAG 8 MEI 1977
F-1 — The hanging tree ! De galgenheuvel (USA 1959)
Western gerealiseerd door Delmer Daves.

Dramatisch tema dat af en toe de tragedie benadert. Gary Cooper uitstekend, samen met

Maria Schell, Karl Malden en Ben Piazza.

DINSDAG 10 MEI 1977
BRT 2 — Patton (USA 1969-70)
Psychologische oorlogsfilm van Franklin J. Schaffner. Met George C. Scott, Karl Malden, Stephen Young, Frank Latimore, e.a. 1943. Het komplekse portret van de legendarische generaal Patton uit de tweede wereldoorlog.

NOG STEEDS

600 ARBEIDERS EN 1001 MOGELIJKHEDEN

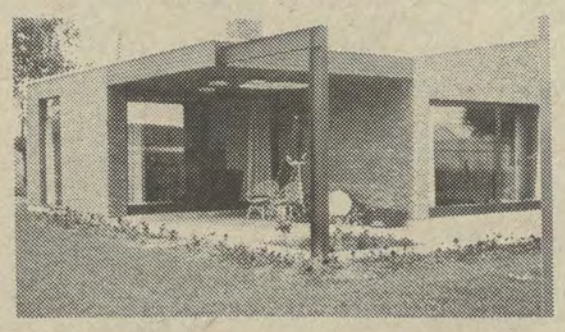

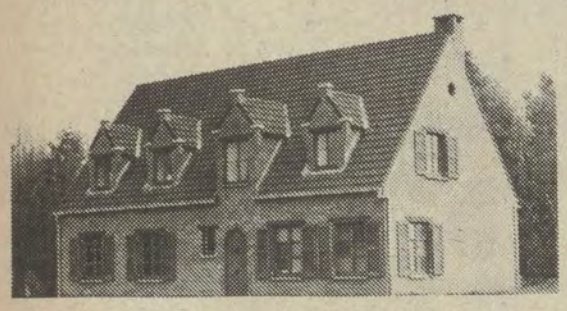

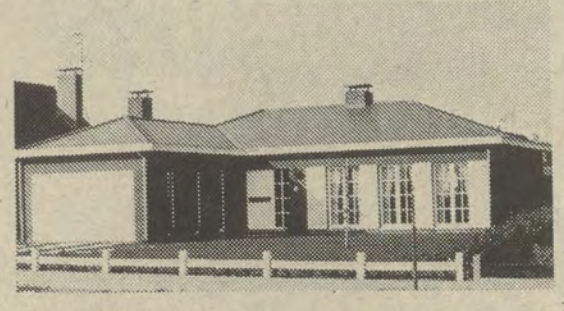

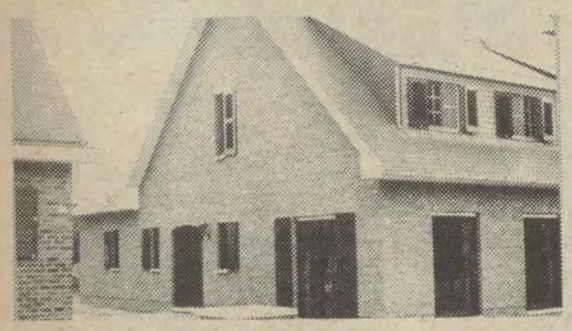

Voordelige BOUW- en VILLAGRONDEN worden zeldzaam ! Daarom reserveerden wij voor U — voor onze klant ! — een aantal niet-meer-te-vinden aanbiedingen.

Indien U wil bouwen, dan vindt U bij ons BOUW-, VILLA- en BOSGRONDEN, in 't hartje van de Kempen, vlakbij Antwerpen, in de omgeving van Brussel, Genk, Gent, Leuven, kortom van de Maas tot aan de Noordzee.

Bouw-, villa- en bosgronden van 400.000 - 700.000 tot 1.180.000 fr. !

WIJ VERKOPEN NIET AAN SPEKULANTEN.

Zulke kans laat je niet voorbijgaan !

Vraag onmiddellijk een afspraak want, GOEDE EN VOORDELIGE GRONDEN worden ZELDZAAM.

UITNODIGING

In onze zetels te Antwerpen, Brussel, Genk, Gent, Leuven en Sint-Niklaas, vindt U een antwoord op al uw vragen en een oplossing voor elk probleem.

Enkel een degelijke voorstudie geeft U een reëel basisdokument in handen. Daarom bieden wij een GRATIS VOORSTUDIE VOOR DE KLANT. Ernstig werk vraagt een ernstige voorlichting.

U kan ook onze realisaties komen bekijken ter plaatse, of op plaatjes ! Het kan allebei.

Een afspraakje verplicht U tot niets, en biedt U ongeveer alles wat U zien en horen wil. De VEILIGE WEG naar wat U zou moeten weten.

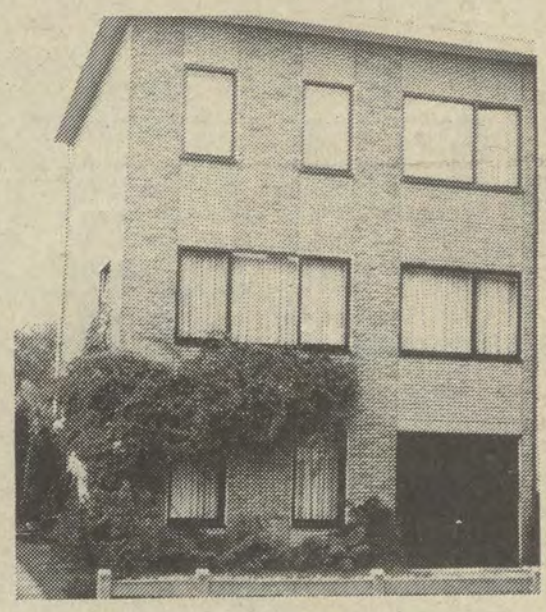

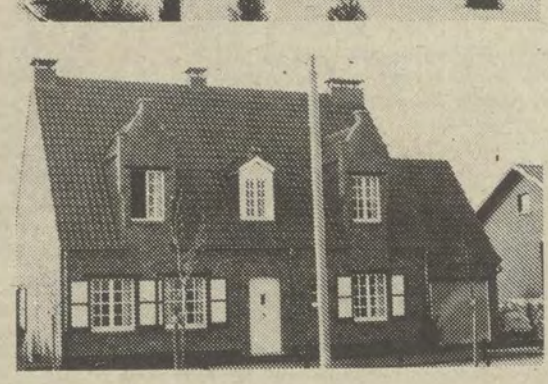

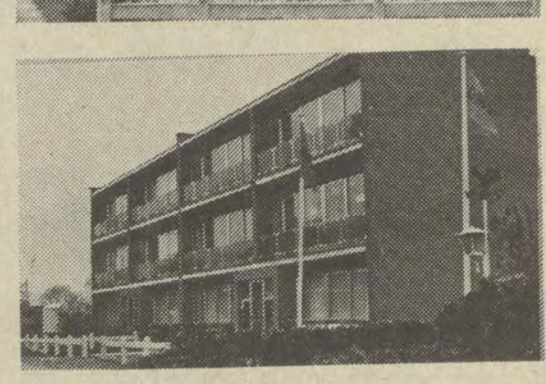

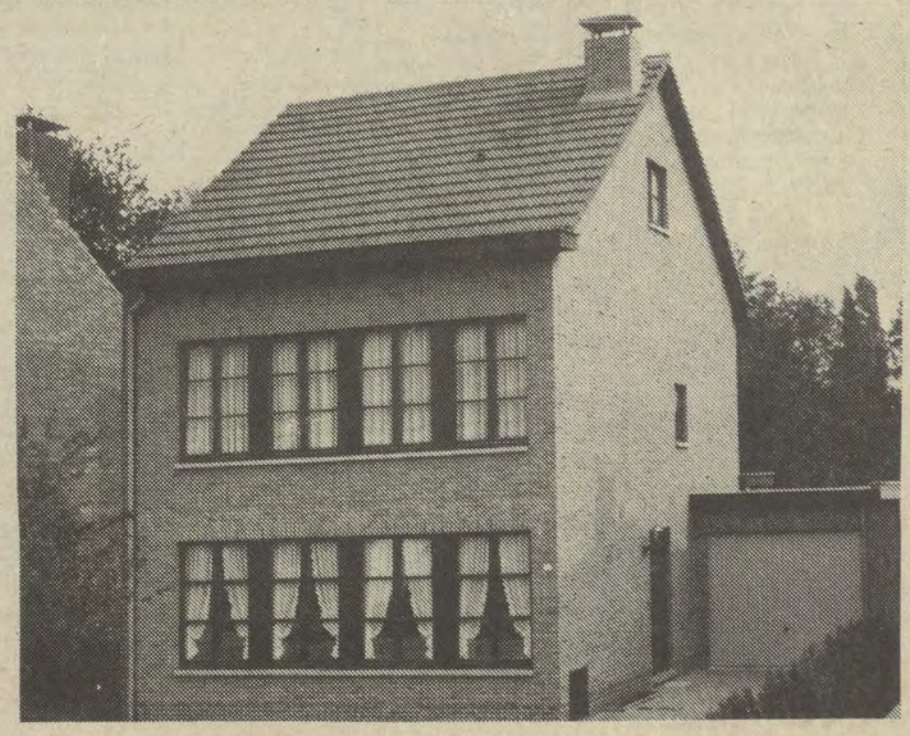

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF

KUNNEN

ONZE INFORMATIECENTRA :

2000	**ANTWERPEN**, Meir 18	Tel. : (031) 31.78.20
1000	**BRUSSEL**, Koloniënstraat 50	Tel. : (02) 219.43.22
3600	**GENK**, Winterslagstraat 22	Tel. : (011) 35.44.42
9000	**GENT**, Onderbergen 43	Tel. : (091) 25.19.23
3000	**LEUVEN**, Brusselsestraat 33	Tel. : (016) 23.37.35
2700	**SINT-NIKLAAS**, Zamanstraat 54	Tel. : (031) 76.73.27

GEOPEND : alle weekdagen van 9 tot 12.30 en van 14 tot 18 uur.

Ook op ZATERDAG van 10 tot 12 en van 14 tot 16 uur.

MENSEN VAN BIJ ONS

Prof. Willy Desaeyere: „Zelfstandig Vlaanderen is ekonomisch levensvatbaar"

ZUTENDAAL — «In Limburg is het vier vóór twaalf. Deze provincie is al te lang een kolonie geweest voor Brussel en voor Luik. Het hoger onderwijs werd bewust op een laag pitje gehouden. En met de instandhouding van de monoekonomie (steenkolen) heeft men Limburg veroordeeld tot een wingewest. Bij de cokeskolen in Winterslag hoort staalindustrie perfekt op haar plaats. Ook de carbochemie is aangewezen om in het Limburgse een behoorlijke tewerkstelling te bereiken. Ik ben er mij wel van bewust dat deze (en nog andere) gerechtvaardigde eisen het voorwerp moeten uitmaken van een kontrakt-op-lange termijn met Wallonië.»

Professor Willy Desaeyere uit Zutendaal werd met 6.644 voorkeurstemmen als kersvers volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Genk naar het parlement gestuurd. Het is een gelukkige keuze van de Limburgers. Willy Desaeyere (34 jaar) heeft een aantal originele en levenskrachtige beleidsopties in zijn studiemappen zitten. Hij spreekt geen ijdele politieke woorden : in de voorbije tien jaar heeft hij zich als jong ekonomist met tal van belangwekkende onderzoeksrapporten en referaten in de kijker gewerkt. Hij wordt in ekonomische kringen fel gewaardeerd om zijn werk. Of dat ook in politieke salons het geval zal zijn...?
Willy Desaeyere : «Aanvankelijk dacht ik nog wat te wachten om het politieke podium te beklimmen. Er was trouwens ook de grote vraag of het publiek een kamergeleerde wel een stem zou waard vinden. Wie van nabij toeziet hoe het ekonomisch federalisme met alle unitaire krachten bestreden wordt, en hoe men Limburg geen volwaardige kansen op ekonomische ontwikkeling gunt, kan moeilijk bij de pakken blijven zitten.»

ONDERDRUKKING

Professor Desaeyere was reeds een flamingant in zijn jeugdjaren : op het kollege in Antwerpen, bij de scouts, en toen hij universiteit liep. Maar Vlaamsnationalist werd hij pas toen hij Marleen Liebrecht leerde kennen. Zijn schoonvader — wijlen Mark Liebrecht — bracht hem in kontakt met Jef Olaerts. Spoedig werd Willy Desaeyere (vandaag professor in Antwerpen en in Diepenbeek) een graaggeziene gast op VU-kongressen. Hij werkte sindsdien als ekonoom achter de politieke schermen.
Willy Desaeyere vestigde zich in Limburg (Venstraat 2, in het dorp Wiemismeer), en nam de streekproblemen ter harte.
Willy Desaeyere : «Ik werd meteen getroffen door de onderdrukkingsrol die het provinciaal bestuur hier speelt. Men heeft de Limburgers jarenlang braaf willen houden. Het Limburgs universitair onderwijs wordt ook vandaag nog gezien als een vooruitgeschoven tweedehandse pion van de Leuvense universiteit. Mijn tussenkomsten omtrent de aanleg van de A-24 hebben me veel geleerd. Een publikatie in het tijdschrift voor omgevingswetenschappen «Extern» zorgde voor een politieke storm in het Limburgs wijwatervat. Ik werd ervan beschuldigd door mijn publikaties miljardensubsidies voor Limburg te laten verloren gaan. Het provinciebestuur weigerde nochtans mijn argumenten in een tegenstudie te bestrijden... Ook mijn boek tegen de kernenergie, gefundeerd op ekonomische en ecologische gronden, viel niet in goede aarde. Mijn wetenschappelijke werk — zoals dat van kollega's — verdween steevast in de onderste lade van de beleidvoerders.»

TEWERKSTELLING

Toen hij trachtte opgenomen te worden in het Planbureau werd Desaeyere de weg afgesneden omwille van zijn VU-sympatieën...

De geëngageerde professor gooide het dan maar over een andere boeg.

Hij werd lid van de Gewestelijke Ekonomische Raad voor Vlaanderen, hield stevige pleidooien om Limburg met een polyvalente ekonomie te bedenken, en werkte zijn sociaal-ekonomische visie gedetailleerd uit in studies en rapporten. Een belangrijke politieke injektie kreeg Desaeyere toen hij als lid van de kommissie-Van de Kerckhove (voor de hervorming van de instellingen) zijn betoog voor de invoering van regionale fiskaliteit onbeantwoord zag.

Willy Desaeyere : «Het werd mij snel duidelijk dat de minister het debat wou bevriezen en graag de verschillende gesprekspartners tegen mekaar trachtte uit te spelen. Daardoor geraakten de werkzaamheden van deze kommissie in het slop. Regelmatig erger ik mij nog aan verklaringen van Pulinckx, de woordvoerder van de Belgische patroons, die zomaar beweert dat ekonomisch federalisme voor onze ekonomie een ramp zou betekenen. Ik heb mij voorgenomen nu in het parlement de ekonomische leefbaarheid van de deelstaat Vlaanderen aan te tonen, tot men naar mij luistert, en men mijn stelling met wetenschappelijke argumenten beantwoordt!»

Willy Desaeyere zal ook de uitbouw van het universitair onderwijs in Limburg betrachten, en trachten te verhinderen dat het onderzoekswerk volkomen in CVP-handen terecht komt.

Willy Desaeyere : «Er zijn pasklare beleidsmaatregelen voorhanden om in Vlaanderen de tewerkstelling opnieuw op peil te brengen. Alleen blijven die uit, omdat men een breekpunt tussen Vlamingen en Walen vreest.» ***(HDS)***

„Wetenschappelijke rapporten op politieke tafels gooien"

Professor Willy Desaeyere vatte zijn universitaire loopbaan aan op het centrum voor ekonomische studiën in Leuven. Daar kreeg hij trouwens de eerste ferme spoorslagen om ook politiek aktief te worden. Hij merkte tot zijn grote ergernis dat dit Leuvens ekonomisch centrum door Gaston Eyskens ingepalmd werd om studiewerk voor de CVP te verrichten.

Sindsdien betoonde Desaeyere zich bijzonder aktief als ekonomisch technokraat die nationale en regionale knelpunten van de ekonomische politiek onder de loep nam.

Zo realiseerde hij een kosten- en batenanalyse omtrent de omstreden Limburgse autoweg A-24. Zijn konklusies groeiden uit tot een heftig pleidooi tegen de aanleg van deze autoweg door waardevolle landbouw- en natuurgebieden.

In andere onderzoeksrapporten kantte Desaeyere zich resoluut tegen de ontwikkeling van de kernenergie, toonde hij op ekonomische gronden aan dat een politiek zelfstandig Vlaanderen ekonomisch perfekt leefbaar is, en wees hij op de rendabiliteit van benzinewinning uit Limburgse steenkolen.

Op het VU-kongres van '71 behandelde Desaeyere op een originele en ophefmakende manier de sociale zekerheid, waarbij hij een stevig pleidooi hield voor herverdeling van de inkomens, en voor een gewaarborgd minimuminkomen. (Het idee van het leefgeld hebben andere partijen naderhand in hun programma's overgenomen).

Willy Desaeyere zal de kroon op zijn wetenschappelijk werk zetten met de publikatie van een lijvig boek over *«de sociale onderneming en haar omgeving»*; het wordt een publikatie van een duizendtal bladzijden. Omdat studiewerk al te veel in de onderste lade van de beleidsvoerders belandt, wil professor Desaeyere voortaan zelf zijn ekonomische en maatschappelijke bevindingen op het politiek forum gaan verdedigen.

«Momenteel trek ik een streep onder mijn wetenschappelijk onderzoekswerk. Ik wil nu mijn visie op de sociale en ekonomische problemen in het wereldje van de politici aan bod laten komen.»